

W bibliotece
SĄD OKRĘGOWY
w Łodzi

№ 780

KODEKS KARNY
TYMCZASOWO OBOWIĄZUJĄCY
W KRÓLESTWIE POLSKIM

045506

+12475

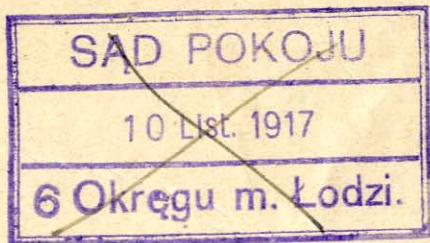
~~Biblioteka
Sądu Wojewódzkiego
dla m. Łodzi w Łodzi
Nr 496~~

Wydanie urzędowe.

KODEKS KARNY

TYMCZASOWO OBOWIĄZUJĄCY

w KRÓLESTWIE POLSKIM

WARSZAWA
1917

W-79/41

1553

5007

Tłoczono z polecenia Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości

Wydano z dubletów
T. R. S. K. P.
Wyd. Urzęd. w Łodzi

BIBLIOTEKA UNIwersYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

F U W 0 1 8 3 8 8 7

D320/40.

DRUK PIOTRA LASKAUERA
WARSZAWA.

Niniejszy Kodeks Karny jest przekładem rosyjskiego Kodeksu Karnego z dnia 22 marca v. s. roku 1903. Przekład obejmuje zmiany i uzupełnienia, zawarte w Przepisach Przechodnich do Kodeksu Karnego, uchwalonych w dniu 7 sierpnia roku 1917 przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego. W wydaniu urzędowym polskim zachowano bez zmiany numerację artykułów Kodeksu Karnego z r. 1903 z zaznaczeniem artykułów uchylonych,

CZĘŚĆ I.

Przestępstwa i kary wogóle.

DZIAŁ I.

Zasady ogólne.

1. Przestępstwem jest czyn, zakazany przez ustawę w czasie jego spełnienia pod groźbą kary.

1^a. Przepisy części pierwszej Kodeksu będą miały zastosowanie również do przestępstw, przewidzianych w ustawach specjalnych.

2. Kary, wymierzane za przestępstwa, są następujące:

- 1) kara śmierci,
- 2) zamknięcie w ciężkim więzieniu,
- 3) zamknięcie w twierdzy,
- 4) zamknięcie w więzieniu,
- 5) osadzenie w areszcie i
- 6) grzywna.

Zarząd więzienny mocen będzie zatrudnić osoby, prawomocnie skazane na karę ciężkiego więzienia, przy robotach użyteczności publicznej.

3. Przestępstwa, za które ustawa przepisuje jako najwyższe kary: karę śmierci albo ciężkiego więzienia, — noszą nazwę **z b r o d n i**.

Przestępstwa, za które ustawa przepisuje jako najwyższe kary: więzienie od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy), twierdzę lub więzienie, — noszą nazwę **w y s t ę p k ó w**.

Przestępstwa, za które ustawa przepisuje jako najwyższe kary: areszt lub grzywnę,—noszą nazwę **w y k r o c z e ń**.

DZIAŁ II.

Zakres mocy obowiązującej Kodeksu Karnego.

4. Moc obowiązująca Kodeksu niniejszego rozciąga się na przestępstwa, spełnione w granicach Polski zarówno przez obywateli polskich, jak i przez cudzoziemców.

5 uchylono.

6. Moc obowiązująca Kodeksu niniejszego rozciąga się na przestępstwa, spełnione w państwach obcych przez obywateli polskich, którym przysługuje w tych państwach prawo eksterytorjalności.

7 i 8 uchylono.

9. Moc obowiązująca Kodeksu niniejszego, z zachowaniem przepisów art. 10 i 12, rozciąga się na przestępstwa, spełnione przez obywateli polskich poza granicami Polski: 1) jeśli czyn spełniony stanowi zbrodnię lub występki i 2) jeśli czyn spełniony stanowi wykroczenie, podlegające karze w razie spełnienia go w państwie obcym, lub wogóle poza granicami Polski, według zawartego przez nią traktatu międzynarodowego.

Moc obowiązująca Kodeksu niniejszego, z zachowaniem przepisów art. 10, rozciąga się także na przestępstwa, spełnione przez cudzoziemców poza granicami Polski: 1) jeśli czyn spełniony stanowi zbrodnię lub też występki, skierowany przeciwko prawom obywateli polskich, przeciwko majątkowi lub dochodom skarbu polskiego, i 2) jeśli przestępstwo, w razie spełnienia go w państwie cudzoziemskim lub wogóle poza granicami Polski, podlega karze na mocy traktatu międzynarodowego, zawartego przez Polskę.

10. Sprawca przestępstwa poza granicami Polski, w wypadkach, wymienionych w art. 9, nie będzie odpowiedzialny według Kodeksu niniejszego:

1) jeśli czyn nie jest zakazany przez ustawy tej miejscowości, w której został popełniony;

2) jeśli oskarżony został uniewinniony lub uwolniony od kary z mocy wyroku prawomocnego sądu cudzoziemskiego;

3) jeśli skazany odbył całkowicie karę z wyroku sądu cudzoziemskiego;

4) jeśli spełnione przestępstwo, skierowane przeciwko państwu cudzoziemskiemu, należy do kategorii takich czynów, które nie skutkują wydania sprawcy.

Sprawca przestępstwa poza granicami Polski, podlegający odpowiedzialności karnej według Kodeksu niniejszego na mocy art. 9, będzie miał karę złagodzoną, stosownie do wskazań, zawartych w art. 53, jeśli skazany odbył część kary, wymierzonej mu wyrokiem sądu cudzoziemskiego, lub też, jeśli, podług prawa obowiązującego w tej miejscowości, gdzie przestępstwo zostało spełnione, grozi oskarżonemu kara łagodniejsza od kary, przepisanej w Kodeksie niniejszym.

11 uchylono.

12. Obywatel polski, który odbył poza granicami Polski karę całkowitą (art. 10, cz. 1 ust. 3) za przestępstwo, zagrożone w Kodeksie niniejszym lub też w Ustawach specjalnych i rozporządzeniach karą nie niższą od ciężkiego więzienia, po powrocie do Polski będzie wyrokiem sądu pozbawiony praw, stosownie do art. 25, 28—31, 34 i 35.

13. Cudzoziemiec, który spełnił zbrodnię lub występki poza granicami Polski, jeśli nie został za to przestępstwo w Polsce skazany, uniewinniony lub uwolniony od kary trybem przepisany, — będzie wydany, stosownie do traktatu, zawartego z państwem, które żąda wydania oskarżonego, lub ustalonych pod tym względem zwyczajów wzajemnych.

U w a g a. Przepisy, dotyczące wydawania przestępców na żądanie państw obcych, zawarte są w Ustawie Postępowania Karnego. (art. 852¹—852²⁵).

14. Nowa ustawa karna będzie stosowana przez Sąd, wyrok stanowiący, również do tych czynów, spełnionych przed uzyskaniem przez nową ustawę mocy obowiązującej, które były zakazane pod groźbą kary w czasie ich spełnienia. Kara, w nowej ustawie przepisana, ulega złago-

dzeniu, na zasadach, wyłuszczonej w art. 53, jeśli podług ustawy, mającej moc obowiązującą w czasie spełnienia przestępstwa, była ona łagodniejsza od kary, przepisanej przez nową ustawę.

Termin przedawnienia, uchylający karalność przestępstwa, obliczany będzie według ustawy, która miała moc obowiązującą w czasie spełnienia przestępstwa (ust. 1 i 2 art. 68) lub w czasie wydania zań wyroku (ust. 3 art. 68), jeśli w ustawie tej przepisano termin krótszy, niż w ustawie nowej.

DZIAŁ III.

K a r y.

15 — 18 uchylono (art. 3 Przepisów Przechodnich do Kodeksu Karnego z dnia 7 sierpnia 1917).

19. Zamknięcie w twierdzy wyznaczane będzie na termin od dwóch tygodni do lat sześciu.

Skazani osadzeni będą w pomieszczeniach ogólnych.

U w a g a 1. W twierdzy przestępcy będą odosobnieni na noc, o ile będą odpowiednie ku temu urządzenia.

U w a g a 2. O zamianie zamknięcia w twierdzy dla osób, na tę karę skazanych, na inne rodzaje pozbawienia wolności wydano przepisy tymczasowe, przy niniejszym dodane.

D o d a t e k do uwagi 2 art. 19.

1. W razie nieistnienia lub niedostatecznej ilości w twierdzach cel ogólnych, skazani z mocy przepisów Kodeksu Karnego na zamknięcie w twierdzy, będą trzymani w celach, specjalnie urządzonych przy domach zamknięcia i poddani mocy przepisów o zamknięciu w twierdzy.

2. W razie odległości tych urządzeń (art. 1 niniejszego dodatku), a także w razie braku w nich cel odpowiednich, skazani na zamknięcie w twierdzy mają odbywać karę w więzieniach, jednakże osobno od pozostałych więźniów.

3. Tryb postępowania z osobami, skazanymi na zasadzie Kodeksu Karnego na zamknięcie w twierdzy, a pozostający-

mi w więzieniu, określa Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości.

20. Zamknięcie w więzieniu wyznaczane będzie na termin od dwóch tygodni do roku jednego.

Skazani osadzeni będą w celach jednoosobowych, a w razie nieistnienia lub braku wolnych cel oddzielnych w więzieniu—w pomieszczeniach ogólnych razem z innymi skazanymi, ale wówczas cztery dni pobytu w pomieszczeniu ogólnym będą równe trzem dniom zamknięcia celkowego.

Skazani obowiązkowo zajmować się będą pracami, specjalnie w więzieniu prowadzonymi.

U w a g a 1. W wypadku stwierdzonej szkodliwości dla zdrowia zamknięcia odosobnionego, skazani będą umieszczeni w celach ogólnych. W tym wypadku termin zamknięcia nie będzie stosownie do niniejszego (20) artykułu powiększony.

Badania lekarskiego osób skazanych na więzienie w celu stwierdzenia szkodliwości dla zdrowia zamknięcia odosobnionego dokonywa w obecności naczelnika więzienia i przedstawiciela Urzędu Prokuratorskiego lekarz więzienny wspólnie z lekarzem powiatowym i miejskim. Protokół, w tej mierze sporządzony, podpisany przez wszystkie powyższe osoby, naczelnik więzienia za pośrednictwem inspektora więziennego, gdzie ten urzęduje, przesyła Prokuratorowi przy Królewsko-Polskim Sądzie Apelacyjnym; Prokurator ten rozstrzyga ostatecznie w sprawie wniosku naczelnika więzienia, poza żądaniem opinii Władz Lekarskich. Do czasu rozstrzygnięcia tego wniosku, skazany, dla którego szkodliwość odosobnionego zamknięcia została w protokole stwierdzona, przebywa w zamknięciu ogólnym.

U w a g ę 2 uchylono.

21. Osadzenie w areszcie wyznaczane będzie na termin od dnia jednego do miesiący sześciu.

Skazani osadzeni będą w urządzonych na areszt pomieszczeniach, w oddziale ogólnym, ale na prośbę aresztowanych, jeśli będą wolne cele jednoosobowe, wolno im będzie odbywać karę w zamknięciu celkowym.

Skazani na termin dłuższy od dni siedmiu, obowiązani będą wybrać sobie jakiekolwiek zajęcie z tego rodzaju zajęć, które mogą być dozwolone w domu aresztu.

Skazani na areszt na czas nie dłuższy od dni siedmiu mogą, z decyzji sądu, odbyć także areszt we własnym miejscu zamieszkania.

U w a g ę u c h y l o n o.

22. Termin ciężkiego więzienia określany będzie w latach i półroczach. Termin zamknięcia w więzieniu na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy — w latach i miesiącach; w twierdzy i więzieniu — w latach, miesiącach i tygodniach; a termin osadzenia w areszcie — w miesiącach, tygodniach i dniach.

Terminy kar dodatkowych, wymienionych w ustawie: pozbawienia prawa zajmowania się po odbyciu kary pewnymi rodzajami pracy handlowej i zawodowej lub też inną w ustawie wskazaną działalnością, jako też zakazu zajmowania równej lub wyższej godności służbowej przy usunięciu z posady urzędników i osób stanu duchownego wyznań chrześcijańskich i niechrześcijańskich, określane będą w latach i miesiącach.

Przy obliczaniu terminów miesiąc równa się 30 dniom, a dzień — 24 godzinom.

23 u c h y l o n o.

24. Grzywnę wyznacza się w markach polskich z wyjątkiem wypadków, w których ustawa przepisuje specjalny sposób obliczenia. Jeśli najwyższy wymiar grzywny w ustawie określony będzie na sumę nie mniejszą od marek polskich czterystu, to grzywnę wymierza się w wysokości nie mniejszej od marek polskich dwudziestu.

Zapłata grzywny może być przez sąd odroczone lub rozłożona na raty na przeciąg najwyżej jednego roku od dnia uprawomocnienia się wyroku.

25. Skazanie na karę śmierci albo ciężkiego więzienia pociąga za sobą pozbawienie praw stanu.

Pozbawienie tych praw stanowi: dla szlachty — utratę szlachectwa, rodowego lub osobistego, i wszystkich przywilejów, z prawem tym związanych; dla osób stanu duchownego, księży i mnichów — utratę godności kapłańskiej i wszystkich przywilejów, z prawem tym związanych; dla osób innego stanu — utratę praw i przywilejów, każdemu stanowi w szczególności przynależnych.

26. Skazanie na karę zamknięcia w więzieniu na czas od jednego roku i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) pociąga za sobą pozbawienie praw stanu (art. 25) dla księży, mnichów i wogóle osób stanu duchownego.

27. Skazanie na zamknięcie w więzieniu pociąga za sobą pozbawienie praw stanu (art. 25) dla księży, mnichów i wogóle osób stanu duchownego, w razie popełnienia przez nich przestępstw, wymienionych w artykułach: 158 (cz. 2 ust. 1), 168 (cz. 2 ust. 2), 274 (cz. 2), 279, 344 (cz. 4), 351, 352, 427, 428, 431, 432, 434, 435 (cz. 2), 440, 441, 442 (cz. 3); 443 (cz. 3); 516, 524 — 527, 574 (cz. 1 i 2), 575 — 578, 579 (cz. 2), 580, 581 (cz. 1 — 3), 582, 583, 586, 588, 590, 591 (cz. 1 i 2), 592 — 596, 598, 607 — 609, 611 — 616, 619 (cz. 2), 626, 656 (cz. 3), 657—659, 661, 664, 665 i 673—675.

Szeregowi rezerwy w razie spełnienia przez nich przestępstw, wymienionych w części poprzedniej artykułu niniejszego, i skazania ich na karę więzienia utracą stopnie podoficerskie lub im odpowiadające.

28. Skazanie na karę: śmierci, ciężkiego więzienia, lub więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) albo więzienia, połączonego z pozbawieniem praw stanu (art. 27), pociąga za sobą utratę tytułów honorowych, rang, orderów i innych udzielanych przez władze rządowe oznak zaszczytnych, tytułów honorowych i pensji, a także usunięcie z posad państwowych, kościelnych, stanowych, ziemskich, miejskich i społecznych.

29 u c h y l o n o.

30. Skazanie na karę: ciężkiego więzienia, albo więzienia na czas od jednego roku i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy), lub też więzienia, połączonego z pozbawieniem praw stanu (art. 27), pociąga za sobą utratę prawa:

1) udziału w uchwałach i wyborach zebrań stanowych oraz praw wyborczych czynnych i biernych na zebraniach ziemskich, miejskich i społecznych;

2) służby państwowej, stanowej, ziemskiej, miejskiej lub społecznej;

3) służby w armji lądowej i marynarce;

- 4) zajmowania godności kościelnych;
- 5) wykupywania świadectw procederowych na przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch, a na przedsiębiorstwa przemysłowe — pierwszych pięciu kategorii, jako też na odpowiadające im przedsiębiorstwa żeglugi;
- 6) pełnienia obowiązków opiekunów i kuratorów;
- 7) zajmowania posad dyrektorów, wychowawców i nauczycieli w szkołach publicznych i prywatnych;
- 8) zajmowania stanowisk: sędziego polubownego, kuratora lub syndyka upadłości, administratora z ramienia władzy, sędziego przysięgłego, adwokata, lub pełnomocnika w sprawach, toczących się w instytucjach państwowych, ziemskich, miejskich lub społecznych;
- 9) stawania w charakterze świadka przy umowach lub aktach, wymagających obecności świadków.

31. Prawa, utracone z mocy artykułu poprzedniego, oprócz wypadków, kiedy przywrócenie z powodu upływu jakichkolwiek terminów byłoby niezgodne ze specjalnymi przepisami ustaw, przywrócone będą po upływie terminów następujących: dla skazanych na ciężkie więzienie — lat dwudziestu, dla skazanych na więzienie od jednego roku i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) — lat dziesięciu i dla skazanych na więzienie — lat pięciu od czasu odbycia kary.

Terminy powyższe, w razie dobrego sprawowania się skazanych, mogą być na skutek ich próśb skrócone po upływie połowy tych terminów, o ile skazani przebyli w ostatnim miejscu zamieszkania nie mniej niż dwa lata.

32. Skazany na zamknięcie w więzieniu, jeśli sąd uzna, że spełnił on przestępstwo wskutek próżniactwa, może być z mocy decyzji sądowej, bezpośrednio po odbyciu kary, umieszczony w domu pracy na czas od miesięcy sześciu do lat dwóch.

32^a. Gdy przestępstwo spełnione zostało w celu zysku, sąd może wymierzyć, obok kary pozbawienia wolności za zbrodnię lub występki, grzywnę do wysokości dziesięciu tysięcy marek polskich; gdyby grzywna nie mogła być ściągnięta, zamiast niej należy powiększyć wymierzoną karę pozba-

wienia wolności. Powiększona w ten sposób kara nie może jednak przekraczać najwyższego jej zakresu, przewidzianego w ustawie za dane przestępstwo.

33. W wypadkach, wymienionych w ustawie, wymierzana będzie kara dodatkowa, w ustawie specjalnie oznaczona, z zachowaniem, w wypadkach odpowiednich, przepisów następujących:

1. terminy pozbawienia prawa zajmowania się określonymi w ustawie rodzajami handlu lub procederów, lub też jakkolwiek inną w ustawie wskazaną działalnością, liczone będą od czasu odbycia kary;

2. kara pieniężna wpływać będzie do kasy Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości;

3. wyrok sądowy, w wypadkach gdy ustawa nakazuje jego opublikowanie, wydrukowany będzie na koszt winnego w jednym z rządowych i w jednym z prywatnych wydawnictw, według wskazania sądu;

4. przepisane przez ustawę złożenie z urzędu urzędników, osób stanu duchownego wyznań chrześcijańskich i niechrześcijańskich, oprócz wypadku, wymienionego w części drugiej art. 65, pociąga za sobą zakaz zajmowania równorzędnego lub wyższego urzędu na czas, w ustawie określony, lub też nazawsze.

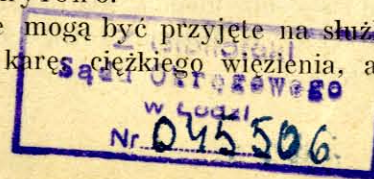
34. Skazani na karę: ciężkiego więzienia, albo więzienia od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy), lub więzienia, połączonego z pozbawieniem praw stanu (art. 27) — po uwolnieniu z zamknięcia podlegać będą ograniczeniom następującym:

1. zakazane im będzie zamieszkiwanie lub czasowe przebywanie w powiatach, miastach i innych miejscowościach, w ustawie wskazanych;

2. będzie im wolno zmieniać miejsce zamieszkania, nie inaczej wszakże, jak po zawiadomieniu o tym policji, względnie milicji, miejscowej.

Uwagę 1. uchylono.

Uwaga 2. Nie mogą być przyjęte na służbę państwową osoby, skazane na karę ciężkiego więzienia, albo więzienia

od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy), lub więzienia, połączonego z pozbawieniem praw stanu (art. 27).

Uwaga 3. W wypadku uwolnienia warunkowego terminy trwania ograniczenia prawa wyboru i zmiany miejsca zamieszkania będą liczone od dnia warunkowego uwolnienia skazanego.

35. Terminy trwania ograniczeń, wymienionych w artykule poprzednim (34), co do prawa wyboru lub zmiany miejsca zamieszkania, są następujące: dla skazanych na ciężkie więzienie—pięć lat; dla skazanych na więzienie od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy)—trzy lata, a dla skazanych na więzienie—roczny, od chwili uwolnienia z zamknięcia.

Terminy powyższe, w razie dobrego sprawowania się skazanych, mogą być skrócone: termin pięć lat — do lat trzech, trzy lata — do jednego roku, a roczny może być uchylony zupełnie.

Dla cudzoziemców ograniczenie prawa wolnego wyboru lub zmiany miejsca zamieszkania (art. 34) może być zastąpione przez wysłanie ich zagranicę, połączone z zakazem powrotu do Polski.

Uwaga. Skrócenie terminów ograniczenia prawa wyboru miejsca zamieszkania (art. 35) zależy od Prokuratora przy Królewsko-Polskim Sądzie Apelacyjnym, po właściwym stwierdzeniu przez władze miejscowe nienagannego prowadzenia osób, ulegających tym ograniczeniom.

36. Przedmioty, które ustawa zabrania wyrabiać, sprzedawać, rozpowszechniać, mieć przy sobie lub przechowywać, ulegną konfiskacie, a o ile ustawa nie przewiduje dla tych przedmiotów przeznaczenia specjalnego, ulegną one zniszczeniu lub przelaniu na rzecz Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości, jeżeli należą do sprawcy lub uczestnika.

W ten sam sposób ulegną konfiskacie, zniszczeniu lub przelaniu na rzecz Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości;

1. przedmioty, które były przeznaczone lub służyły do spełnienia przestępstw, w wypadkach, gdy konfiskata tych przedmiotów została szczególnie przepisana przez ustawę;

i 2. inne przedmioty, szczególnie w ustawie wymienione.

37. To, co zostało otwarte lub urządzone bez właściwego pozwolenia, ulegnie zamknięciu do czasu uzyskania pozwolenia.

Nieprawidłowo zbudowane, otwarte, urządzone, przebudowane, poprawione lub odnowione ulegnie w terminie, przez sąd określonym, na rachunek winnego — zniesieniu, zamknięciu, poprawieniu, przeniesieniu na inne miejsce lub też doprowadzeniu do stanu pierwotnego.

1. jeśli to, co zostało przez winnego wykonane, będzie uznane za szkodliwe dla bezpieczeństwa publicznego lub dla zdrowotności publicznej;

2. jeśli spełnione zostały przestępstwa, wymienione w artykułach: 223 (ust. 3), 224, 310 (cz. 2), 311, 312, 316 (ust. 3), 318, 384, 388, 398 lub 407.

38. Przepisy, zawarte w artykułach 36 i 37, stosowane będą przez sąd i w wypadkach uniewinnienia oskarżonego lub zwolnienia go od kary oraz w razie umorzenia lub wstrzymania dochodzenia karnego.

DZIAŁ IV.

Warunki poczytalności i przestępności czynów.

+ **39.** Nie będzie poczytane przestępstwo, spełnione przez osobę, która w czasie spełnienia tego przestępstwa nie mogła rozumieć istoty i znaczenia dokonywanego czynu lub kierować swoimi czynami wskutek chorobliwego rozstroju psychicznego, utraty świadomości lub też niedorozwoju umysłowego, wynikłego wskutek wady fizycznej lub choroby.

Jeżeli sąd uzna pozostawienie takiej osoby bez dozoru szczególnego za niebezpieczne, to odda ją pod dozór odpowiedzialny rodziców lub innych osób, które zgodzą się na przyjęcie opieki, albo też umieści ją w zakładzie leczniczym. W razie zaś dokonania zabójstwa, bardzo ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub usiłowania któregośkolwiek z tych przestępstw, osoba, która spełniła czyn powyższy, winna być koniecznie umieszczona w zakładzie leczniczym.

40. Przestępstwo, spełnione przez nieletniego, który nie skończył lat dziesięciu, nie będzie mu poczytane.

41. Przestępstwo, spełnione przez nieletniego od lat 10 do 17, który nie mógł rozumieć istoty i znaczenia spełnionego przezeń czynu lub kierować swymi czynami,—nie będzie mu poczytane.

Tacy nieletni mogą być oddani pod dozór odpowiedzialny rodzicom lub osobom, które się nimi opiekują, lub innym zasługującym na zaufanie osobom, które się na to zgodzą, a w wypadkach spełnienia zbrodni lub występków mogą być również umieszczeni w zakładach wychowawczo-poprawczych.

Nieletni od lat 14 do 17, którzy spełnili zbrodnię, umieszczeni będą, o ile jest to możliwe, w zakładach wychowawczo-poprawczych, a w razie niemożności umieszczenia w tych zakładach, — w specjalnie urządzonych przy więzieniach oddziałach dla nieletnich przestępców.

Nieletnie osoby płci żeńskiej, w razie niemożności umieszczenia ich w zakładach wychowawczo-poprawczych, mogą być umieszczane w klasztorach żeńskich ich wyznania, jeśli podług reguły tych klasztorów przebywanie w nich osób obcych nie jest wzbronione.

Przestępcy nieletni, umieszczeni w zakładach wychowawczo-poprawczych lub też w oddziałach, specjalnie dla nieletnich przy więzieniach lub aresztach urządzonych, lub w klasztorach, nie mogą pozostawać w tych zakładach, oddziałach i klasztorach po ukończeniu lat 21.

Uwaga. Oddani do zakładów wychowawczo-poprawczych nieletni, uznani z decyzji lub wyroków sądu za win-

nych jakiegokolwiek przestępstwa, pozostają tam do czasu doprawy. W każdym razie nieletni ci powinni pozostawać w zakładach tych nie mniej jak rok i nie dłużej jak do ukończenia lat 18, a ci, którzy mieli podczas umieszczenia w zakładzie wychowawczo-poprawczym więcej niż lat 15,—nie dłużej jak do pełnoletności. Ścisłejsze określenie czasu trwania pobytu nieletnich w zakładach wychowawczo-poprawczych pozostawione będzie radom pedagogicznym tych zakładów.

42. Nie będzie poczytane przestępstwo, którego sprawca ani przewidzieć, ani też zapobiec mu nie mógł.

43. Nieświadomość okoliczności, która warunkuje przestępność czynu lub potęguje odpowiedzialność, wyłącza poczytanie samego czynu lub okoliczności, potęgującej odpowiedzialność karną.

W wypadkach spełnienia czynów nieostrożnych przepis powyższy nie będzie miał zastosowania, jeśli nieświadomość była następstwem niedbalstwa winowajcy.

44. Nie będzie uważany za przestępstwo ani czyn, stanowiący wykonanie ustawy, ani czyn, stanowiący wykonanie rozkazu służbowego, wydanego przez władzę właściwą w granicach jej kompetencji z zachowaniem przepisów obowiązujących, o ile rozkaz nie nakazywał czegoś wyraźnie przestępnego.

45. Nie będzie uważany za przestępstwo czyn, spełniony w obronie koniecznej przed bezprawnym zamachem na dobro osobiste lub majątkowe broniącego się lub innej osoby.

Przekroczenie granic obrony koniecznej przez nadmiar lub niewspółczesność obrony ulega karze jedynie w wypadkach, specjalnie w ustawie wskazanych.

46. Nie będzie uważany za przestępstwo czyn, spełniony w celu uratowania życia własnego lub życia innej osoby przed niebezpieczeństwem, wynikłym wskutek groźby, przymusu bezprawnego lub innej przyczyny, niemożliwej do uniknięcia a w tym samym czasie zapomocą innego środka.

Nie będzie uważany za przestępstwo czyn, spełniony w celu uratowania zdrowia, wolności, czci niewieściej lub innego dobra osobistego lub majątkowego, własnego lub cudzego, przed niebezpieczeństwem, wynikłym wskutek groźby, przymusu bezprawnego lub innej przyczyny, niemożliwej do uniknięcia w tym samym czasie zapomocą innego środka, o ile sprawca czynu miał dostateczną zasadę do uważania szkody, przezeń wyrządzonej, za nikłą w porównaniu z bronionym dobrem.

Przepisy powyższe nie mają zastosowania w tych wypadkach, kiedy samo uchylenie się od niebezpieczeństwa stanowi przestępstwo.

47. Nie będzie uważany za przestępstwo czyn, skierowany przeciwko przedmiotowi nieistniejącemu lub oczywiście nie nadającym się do dokonania zamierzonego przestępstwa.

DZIAŁ V.

Rodzaje winy.

48. Przestępstwo uważane będzie za umyślne nie tylko wtedy, gdy winowajca chciał, aby się spełniło, lecz również wtedy, gdy zdawał sobie sprawę z możliwości nastąpienia skutku, warunkującego przestępność czynu.

Przestępstwo uważane będzie za nieostrożne nie tylko wtedy, gdy go winowajca nie przewidział, chociaż mógł, lub powinien był przewidzieć, lecz również wtedy, gdy, przewidując nastąpienie skutku, warunkującego przestępność tego czynu, mniemał lekkomyślnie, że temu skutkowi zapobiegnie.

Zbrodnie ulegają karze jedynie w wypadkach winy umyślnej.

Występki ulegają karze w wypadkach winy umyślnej, w wypadkach zaś winy nieostrożnej o tyle tylko, o ile to jest wyraźnie wskazane w ustawie.

Wykroczenia ulegają karze nie tylko w wypadkach winy umyślnej, ale również nieostrożnej, z wyjątkiem wypadków, wyraźnie wskazanych w ustawie.

49. Działanie, rozpoczynające wykonanie przestępstwa, którego spełnienia winowajca pragnął, jeżeli przestępstwo nie zostało dokonane wskutek okoliczności, niezależnej od woli winowajcy, stanowi usiłowanie.

Usiłowanie zbrodni, a w wypadkach, wyraźnie wskazanych w ustawie, i występków ulega karze, jednakże kary, przepisane w ustawie za te przestępstwa, ulegają złagodzeniu stosownie do art. 53.

Usiłowanie wykroczenia nie ulega karze.

Usiłowanie przestępstwa zapomocą środka oczywiście niezdatnego, obranego wskutek ciemnoty lub zabobonu, nie ulega karze.

50. Nabycie lub naszykowanie środka do wykonania przestępstwa umyślnego nazywa się przygotowaniem.

Przygotowanie ulega karze w wypadkach, wyraźnie wskazanych w ustawie, o ile przy tym zostało wstrzymane wskutek okoliczności, niezależnej od woli winowajcy.

51. W razie spełnienia przestępstwa przez kilka osób, które zmówiły się co do jego wykonania lub świadomie działały wspólnie,—za uczestników będą uważani ci, którzy:

1. bezpośrednio spełnili przestępstwo lub brali udział w jego wykonaniu;
2. podżegli inną osobę do uczestnictwa w przestępstwie;
3. byli pomocnikami, którzy dostarczali środków, lub usuwali przeszkody, albo też okazali pomoc przy wykonaniu przestępstwa radą, wskazówką lub obietnicą nieprzeszkadzania spełnieniu lub ukryciu przestępstwa.

Uczestnicy zbrodni lub występków ulegają karze, oznaczonej przez ustawę za przestępstwo dokonane, jednakże pomocnikowi, którego pomoc była nieistotną, kara może być złagodzona stosownie do art. 53.

Z pośród uczestników wykroczenia ulegają karze jedynie bezpośredni sprawca lub biorący udział w samym dokonaniu wykroczenia; podżegacz zaś i pomocnik ulegają karze tylko w wypadkach, wyraźnie wskazanych w ustawie.

Szczególne stosunki osobiste i warunki ustalające, zwiększające lub zmniejszające karalność któregośkolwiek z uczestników, nie wpływają na odpowiedzialność karną innych.

Uczestnik, który zaniechał udziału w przestępstwie i przedsięwziął w porę wszystkie zależne od niego środki w celu zapobieżenia przestępstwu, ulega zwolnieniu od kary.

52. Kto zgodził się wziąć udział w znowie, mającej na celu spełnienie zbrodni lub występku i nie zaniechał dalszego uczestnictwa w znowie, lecz nie był uczestnikiem zbrodni lub występku — odpowiada tylko za udział w znowie.

Udział w znowie, mającej na celu spełnienie zbrodni lub występku, lub udział w bandzie, utworzonej w celu spełnienia kilku zbrodni lub występków, ulega karze w wypadkach, wyraźnie wskazanych w ustawie.

DZIAŁ VI.

Łagodzenie i zamiana kar.

53. Winowajcy, uznanemu wobec okoliczności, zmniejszających winę, za zasługującego na względność, kara ulega złagodzeniu na zasadach następujących:

1. nie może być zastosowany najwyższy wymiar kary, przepisanej w ustawie za przestępstwo dokonane;

2. jeśli ustawa za dane przestępstwo wskazuje najniższy wymiar kary, Sąd może zmniejszyć karę do najniższego ustawowego wymiaru danego rodzaju kary;

3. jeśli ustawa za dane przestępstwo nie wskazuje najniższego wymiaru kary, Sąd może zmniejszyć karę do najniższego ustawowego wymiaru danego

rodzaju kary, lub też przejść do następnej kategorii kary z zachowaniem stopniowania następującego:

od kary śmierci—do ciężkiego więzienia bezterminowego lub na czas od lat dziesięciu do piętnastu;

od ciężkiego więzienia bezterminowego—do ciężkiego więzienia terminowego;

od ciężkiego więzienia terminowego—do więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

od ciężkiego więzienia na czas do lat czterech—do zamknięcia w twierdzy na termin nie krótszy jak jeden rok;

od zamknięcia w więzieniu na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) — do zamknięcia w więzieniu

i od zamknięcia w więzieniu — do osadzenia w areszcie.

Przy złagodzeniu kary za zbrodnie, wymienione w art. 126, 129, 130, karę ciężkiego więzienia można zamienić jedynie na zamknięcie w twierdzy na termin nie krótszy jak półtora roku.

53^a. W wypadkach mniejszej wagi, Sąd mocen jest złagodzić karę według własnego uznania, obniżając ją aż do dowolnego zakresu pozbawienia wolności lub grzywny. Za przypadek mniejszej wagi poczytuje się ten, gdy przeciwne prawu skutki i czynu będą małoważne, a zła wola sprawcy nieznaczna i gdy sprawca wobec okoliczności sprawcy może zasługiwać na przebaczenie, zastosowanie zaś kary, przewidzianej w ustawie, byłoby zbyt surowe.

54. Sąd, stanowiący wyrok, ma prawo zaliczyć zaaresztowanie częściowo lub całkowicie na poczet kary skazanemu na więzienie, zamieniające dom poprawy, więzienie lub areszt.

55. Nietelni od lat 10 do 17, którym spełnione przez nich przestępstwo poczytane będzie za winę, będą podlegali następującym przepisom:

1. Zamiast kary śmierci i ciężkiego więzienia bezterminowego stosuje się zamknięcie w więzieniu na czas od lat 8 do 12. Zamiast ciężkiego więzienia terminowego i więzienia od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy), — zamknięcie w więzieniu na czas do lat 8-u. Kary te ulegają zlagodzeniu zgodnie z art. 53 K. K.

2. Gdy przestępstwo jest głównie wynikiem wadliwego wychowania, lub gdy można przypuszczać, że należałoby użyć środków przyzwyczajania sprawcy do życia, odpowiadającego wymaganiom prawa, Sąd może zarządzić umieszczenie nieletniego w zakładzie wychowawczo-poprawczym. W tym wypadku w wyroku należy określić wymiar kary pozbawienia wolności, która ma być zastąpiona przez oddanie do zakładu. Gdy po umieszczeniu w zakładzie wychowawczo-poprawczym środki wychowawcze okażą się bezskutecznymi, zarząd więzienny, po wysłuchaniu wniosków kierownika zakładu i w porozumieniu z Prokuratorem przy Królewsko-Polskim Sądzie Okręgowym, może zarządzić przeniesienie nieletniego do więzienia w celu wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej przez Sąd. Czas, spędzony w zakładzie wychowawczo-poprawczym, nie będzie zaliczony w poczet kary pozbawienia wolności.

3. W wypadkach mniejszej wagi może być wyrzeczona nagana.

4. Nieletni, umieszczeni w zakładach wychowawczo-poprawczych, nie mogą pozostawać w nich dłużej, jak do ukończenia lat 21. Pozatym zarząd więzienny, w porozumieniu z Prokuratorem przy Królewsko-Polskim Sądzie Okręgowym, rozstrzyga w przedmiocie terminu pozostawania w zakładzie, zależnie od skuteczności środków wychowawczych i doniosłości przestępstwa.

5. Nieletni, skazani na zamknięcie w więzieniu i osadzenie w areszcie, odbędą te kary w zakładach lub oddziałach, wyłącznie dla nich przeznaczonych.

56. Nieletni od lat 10 do 17 nie ulegają pozbawieniu

lub ograniczeniu praw, z wyjątkiem tych nieletnich od lat 14 do 17, którym, w razie spełnienia przez nich zbrodni, karę śmierci lub ciężkie więzienie bezterminowe zamieniono w myśl ustępu 1 części pierwszej art. 55 na zamknięcie w więzieniu. Do tych nieletnich będą zastosowane skutki skazania na karę śmierci i ciężkie więzienie, wskazane w art. 25, 28, 30, 31, 34 i 35.

57 i 58 u c h y l o n o.

59. Grzywna, nie zapłacona w ciągu miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku, a w razie odroczenia lub rozłożenia na raty, nie zapłacona w terminie wyznaczonym, — po ustaleniu, w drodze właściwej, iż winny nie posiada środków na zapłacenie grzywny, będzie zamieniona na areszt, którego termin Sąd określi w wyroku, zachowując stosunek następujący: grzywnie do marek polskich pięćdziesięciu odpowiada areszt do tygodnia; grzywnie od marek polskich pięćdziesięciu do marek polskich dwustu — areszt od tygodnia do miesiąca; od marek polskich dwustu do marek polskich tysiąca — areszt od miesiąca jednego do trzech; od marek polskich tysiąca do dwóch tysięcy — areszt od miesięcy trzech do sześciu; powyżej marek polskich dwóch tysięcy — areszt od sześciu miesięcy do roku jednego.

W razie wpłacenia grzywny lub jej części w czasie odbywania zamieniającego ją aresztu, skazany zostaje niezwłocznie uwolniony lub termin aresztu ulegnie zmniejszeniu proporcjonalnie do wpłaconej części grzywny. W razie takiego zmniejszenia, areszt będzie zaliczony w stosunku, określonym przez wyrok Sądu.

DZIAŁ VII.

Okoliczności obciążające.

60. Winny spełnienia dwóch lub więcej przestępstw przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie — ulegnie najcięższej z kar, wymierzonych przez Sąd za te czyny. Sąd może zwiększyć najcięższą wymierzoną karę do stopnia

najwyższego, oznaczonego w ustawie na dany czyn, nie przekraczając jednak sumy wszystkich wymierzonych kar i z zachowaniem przepisów art. 22, przyczem kara ciężkiego więzienia może być dzielona na okresy do miesięcy trzech. Jeśli jednak najcięższą karą będzie ciężkie więzienie lub więzienie na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy), a za czyn inny, sądzony w zbiegu przestępstw, przez Sąd będą wymierzone: grzywna, areszt lub zamknięcie w twierdzy na czas do roku jednego, wówczas wymierzona przez Sąd najcięższa kara zwiększoną być nie może.

Pozbawienie i ograniczenie praw, jako też kary dodatkowe, wskazane w niniejszej ustawie, nie połączone z najcięższą karą, lecz wymierzone przez Sąd za inne sądzone w zbiegu przestępstwa, będą dodane do kary najcięższej.

61. Jeśli za jedno z przestępstw, pociągających za sobą, na mocy przepisów o zbiegu przestępstw (w art. 60) terminowe pozbawienie wolności lub grzywnę, winny odbył karę całkowicie lub częściowo, — wówczas kara odbyta ulegnie zaliczeniu w poczet kary, wymierzonej na mocy przepisów o zbiegu przestępstw.

62. Przy wymierzaniu kary na mocy przepisów o zbiegu przestępstw, ciężar kar tego samego rodzaju określa ich termin lub wysokość, zaś kar różnego rodzaju — stopniowanie ich, wskazane w art. 2 i 63.

63. Przy łączeniu i zaliczaniu kar, sześć miesięcy ciężkiego więzienia równa się jednemu rokowi zamknięcia w więzieniu, dwóm latom zamknięcia w twierdzy lub czterem latom aresztu.

Przy łączeniu kar twierdzy i więzienia, wyznaczone być winno zawsze zamknięcie w więzieniu z odpowiednim przedłużeniem terminu tego zamknięcia.

Grzywna przyrównana będzie do aresztu — w granicach, wskazanych w art. 59.

64. Winny spełnienia, przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie, dwóch lub więcej tożsamyh lub tego samego rodzaju przestępstw, wskutek nałogu przestępstwa lub jako zawodowy przestępca, jeśli ustawa nie prze-

pisuje za takie czyny kary specjalnej, ulegnie karze na mocy przepisów o zbiegu przestępstw, zawartych w art. 60—63.

Oprócz tego Sąd może, wymierzając, jako najcięższą karę:

1. ciężkie więzienie bezterminowe, — zakazać zaliczenia takiego skazanego do kategorii terminowo pozbawionych wolności przed upływem lat dwudziestu;

2. pozbawienie wolności terminowe, — przedłużyć: jeżeli ustawa oznacza najwyższy wymiar kary, — do najwyższego ogólnego wymiaru tegoż rodzaju kary, a jeśli ustawa nie oznacza najwyższego wymiaru kary, wówczas: ciężkie więzienie — do lat dwudziestu, więzienie od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) i twierdzy — do lat ośmiu, więzienie — do lat dwóch i areszt — do roku jednego;

3. grzywnę, — orzec prócz niej areszt na czas nie dłuższy jak miesiąc jeden.

65. Na zasadach, wyłuszczonych w artykule poprzednim (64), Sąd może powiększyć karę urzędnikowi, winnemu spełnienia lub uczestnictwa w spełnieniu przestępstwa ogólnego, dokonanego: z obrazą stosunku zależności służbowej, albo zapomocą nadużycia obowiązków służbowych lub pełnomocnictwa, albo zapomocą groźby ucisku lub innego nadużycia władzy, albo też z uchybieniem obowiązkowi służbowemu w stosunku do osób prywatnych, — jeśli za takie uchybienie, nadużycie lub groźbę ustawa nie przepisuje kar specjalnych.

W razie skazania na areszt urzędnika służby państwowej lub społecznej za przestępstwo służbowe, Sąd mocen będzie: albo zamienić areszt na złożenie z urzędu, albo dodać do kary aresztu złożenie z urzędu.

W razie skazania urzędnika służby państwowej lub społecznej za przestępstwo służbowe na karę więzienia, niepołączoną z pozbawieniem praw stanu (art. 27), Sąd mocen będzie złożyć winnego z urzędu na czas od roku jednego do lat pięciu.

66. Kto spełnił przestępstwo po ogłoszeniu wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie, lub w czasie odbywania ka-

ry—uleganie odpowiedzialności na zasadach ogólnych z zachowaniem jednak warunków następujących:

1. przy połączeniu kary ciężkiego więzienia bezterminowego z taką samą karą,—termin zaliczenia takiego skazanego do kategorii terminowo pozbawionych wolności przedłużony będzie do lat trzydziestu;

2. przy połączeniu kar, polegających na terminowym pozbawieniu wolności, terminy tych kar będą zsumowane, a jeśli winny podlega karom różnego rodzaju, wówczas kara rodzaju łagodniejszego dodana będzie do kary cięższej i jednocześnie termin jej skrócony będzie według obliczenia, przepisanego w art. 63, przyczym ogólny czas trwania kar nie może przekroczyć terminów, wskazanych w ustępie 2 części drugiej art. 64.

67. Kto spełni przestępstwo po odbyciu kary—uleganie odpowiedzialności na zasadach ogólnych. W wypadku spełnienia przez skazanego czynu tożsamego lub tego samego rodzaju, co poprzedni, kara ponownie wymierzana, oprócz wypadków, w których ustawa przepisuje kary specjalne za powtórzenie przestępstw, powiększona będzie na zasadach, wyłuszczonych w art. 64, jeśli od dnia odbycia kary za czyny poprzednie do czasu spełnienia nowego przestępstwa, tożsamego lub tego samego rodzaju, upłynęło:

w wypadku zbrodni—nie więcej jak lat pięć;
występku—nie więcej jak lat trzy;
wykroczenia—nie więcej jak rok jeden.

DZIAŁ VIII.

Okoliczności, wyłączające karę.

68. Kara z powodu przedawnienia nie będzie stosowana:

1. jeżeli od dnia spełnienia przestępstwa do dnia wszczęcia przeciwko oskarżonemu dochodzenia karnego w trybie przepisany upłynęły terminy następujące:

w wypadku zbrodni, za które ustawa przepisuje, jako karę najwyższą, karę śmierci, — lat piętnaście;

w wypadku zbrodni pozostałych—lat dziesięć;

w wypadku występków, za które jako najwyższą karę ustawa przepisuje zamknięcie w więzieniu na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy),—lat osiem; w wypadku pozostałych występków — lat trzy, a w wypadku wykroczeń—rok jeden.

2. jeżeli od dnia spełnienia zbrodni i występków do dnia wydania wyroku upłynęły terminy podwójne, a od dnia spełnienia wykroczeń do dnia wydania wyroku — terminy potrójne w stosunku do wskazanych w ustępie 1-ym artykułu niniejszego;

3. jeżeli od dnia wydania wyroku do dnia rozpoczęcia wykonania upłynęły terminy, wskazane powyżej w ustępie drugim, które w tych wypadkach obliczane będą w zależności od kary, wymierzonej przez wyrok sądowy.

69. Pozbawienie lub ograniczenie praw, którym ulega skazany na zasadzie wyroku prawomocnego, nie wykonywanego z powodu przedawnienia,—przedawnieniu nie ulega.

Terminy pozbawienia lub ograniczenia praw liczone będą od dnia umorzenia przez przedawnienie kary, wymierzonej przez wyrok sądowy.

70. W wypadku spełnienia przestępstwa, składającego się z kilku czynów, terminy przedawnienia liczone będą od dnia dokonania ostatniego czynu, a w wypadku przestępstwa ciągłego—od dnia zaprzestania tegoż.

71. Jeżeli zgodnie z ustawą dochodzenie karne nie może być wszczęte przed rozpoznaniem sprawy w sądzie cywilnym lub duchownym, lub też jeżeli postępowanie w sprawie wszczętej zostało zawieszona z przyczyn, w ustawie wskazanych, to czas toczenia się sprawy w tych sądach, lub czas ustawowego zawieszenia nie będzie zaliczony w poczet przedawnienia.

72 uchylono.

CZEŚĆ II.

Pogwałcenie przepisów, ochraniających religie.

73. Winny: bluźnierstwa przeciwko Bogu, w Trójcy Świętej Jedynemu, przeciw Niepokalanej Boga Rodzicy Najświętszej Marji Pannie, Aniołom i Świętym Pańskim; znieważenia czynnego lub zelżenia Sakramentów Świętych, Krzyża Świętego, Relikwji Świętych, Obrazów Świętych lub innych przedmiotów, czczonych przez którykolwiek z kościołów chrześcijańskich, znieważenia Pisma Świętego lub wogóle dogmatów religji chrześcijańskiej,—za bluźnierstwo takie lub znieważenie świętości ulegnie,

jeśli przestępstwo zostało spełnione:

1. podczas nabożeństwa publicznego lub w kościele,—karze ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu lub na czas do lat czterech;

2. w kaplicy lub chrześcijańskim domu modlitwy, albo publicznie, albo w rozpowszechnianych lub wystawianych na widok publiczny: utworze drukowanym, piśmie lub wizerunku: — ciężkiego więzienia na czas do lat czterech;

3. w celu wywołania zgorszenia wśród obecnych,—więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy), lub twierdzy na czas do lat trzech. Jeżeli zaś bluźnierstwo lub znieważenia świętości spełnione zostały, chociażby w warunkach, wskazanych w artykule niniejszym, lecz przez nierozsądek, ciemnotę lub w stanie nietrzeźwym,—winny ulegnie karze: aresztu.

74. Winny:

1. znieważenia praktyk lub obrzędów któregośkolwiek z kościołów chrześcijańskich;

2. znieważenia czynnego lub zelżenia przedmiotów, poświęconych do kultu któregośkolwiek z wyznań chrześcijańskich;

3. nieprzychylnych drwin z przedmiotów świę-

tych lub przedmiotów kultu, wyszczególnionych w art. 73;

za powyższe znieważenie ulegnie, jeżeli zostało spełnione:

1. podczas nabożeństwa publicznego lub w kościele,—karze więzienia na czas nie krótszy jak miesiąc sześć;

2. w kaplicy lub chrześcijańskim domu modlitwy, lub publicznie, lub w rozpowszechnianych albo wystawianych na widok publiczny: utworze drukowanym, piśmie lub wizerunku,—karze więzienia;

3. w celu wywołania zgorszenia wśród obecnych,—karze więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeśli zaś to bluźnierstwo popełnione zostało, chociażby w warunkach, wskazanych w artykule niniejszym, lecz przez nierozsądek, ciemnotę lub w stanie nietrzeźwym, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech.

75. Winny nieprzychylnego krzyku, hałasu lub innej nieobyczajności, która przeszkodziła odprawianiu chrześcijańskiego nabożeństwa publicznego lub popełniona została w kościele, kaplicy lub w chrześcijańskim domu modlitwy, ulegnie karze:

aresztu do miesiący trzech.

Jeżeli skutek takiej nieobyczajności nabożeństwo zostało przerwane, lub też jeśli nieobyczajność taka popełniona została gromadnie, winny ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli nieobyczajność, wskazaną w części pierwszej artykułu niniejszego, popełniono w celu przeszkodzenia odprawianiu nabożeństwa, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli zaś skutek nieobyczajności, w celu przeszkodzenia odprawianiu nabożeństwa, nabożeństwo to zostało przerwane, lub też jeśli nieobyczajność popełniono gromadnie, winny ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy jak miesięcy sześć.

76. Winny zelżenia wyznania niechrześcijańskiego, w Polsce uznanego, lub znieważenia czynnego albo zelżenia przedmiotu kultu religijnego tegoż wyznania, jeżeli to zelżenie lub znieważenie popełniono w domu modlitwy wyznania niechrześcijańskiego, lub w czasie odprawiania przyjętego przez to wyznanie nabożeństwa publicznego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli to zelżenie lub znieważenie spełniono przez nierozsądek, ciemnotę lub w stanie nietrzeźwym, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywnie do marek polskich dwustu.

77. Winny nieprzyzwoitego krzyku, hałasu lub innej nieobyczajności, która spowodowała przerwanie nabożeństwa publicznego wyznania niechrześcijańskiego, w Polsce uznanego, jeśli tę nieobyczajność popełniono publicznie lub w domu modlitwy takiego wyznania, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech.

78. Winny pochowania chrześcijanina bez obrzędu chrześcijańskiego, jeśli wezwanie osoby duchownej wyznania właściwego w celu dokonania powyższego obrzędu religijnego nie przedstawiało szczególnej trudności, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech.

79. Winny porwania lub czynnego znieważenia zmarłego, pochowanego lub jeszcze niepochowanego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli przytym winny dopuścił się na trupie czynu, obrażającego moralność, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli czyny, wymienione w artykule niniejszym, spełnione zostały przez zabobon, nierozsądek, ciemnotę lub w stanie nietrzeźwym, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

80. Winny:

1. zmuszenia, zapomocą gwałtu lub groźby ka-

ralnej, do odprawienia nabożeństwa lub obrzędu, zabronionego albo niedozwolonego przez przepisy tego wyznania, do którego należy osoba zmuszana, lub też do wzięcia udziału w takim nabożeństwie albo obrzędzie;

2. przeszkodzenia, zapomocą gwałtu lub groźby karalnej, w odprawianiu nabożeństwa lub obrzędu, przyjętych przez uznane w Polsce wyznanie, do którego należy osoba zmuszana, albo w udziale w takim nabożeństwie lub obrzędzie;

ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli zmuszenie lub przeszkodzenie spełnione zostało względem osoby duchownej wyznania chrześcijańskiego lub niechrześcijańskiego, winny ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

81. Osoba wyznania niechrześcijańskiego, która przeszkodzi, chociażby bez użycia gwałtu i groźby karalnej, chrześcijaninowi, pozostającemu u niej w służbie, w terminie lub na robocie, w wykonaniu obowiązku religijnego jego wyznania lub w świętowaniu, według przepisów tegoż wyznania, niedzieli lub innego dnia świątecznego, — ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

82. Winny skłonienia chrześcijanina zapomocą nadużycia władzy, przymusu, podstępny lub uwiedzenia obietnicą zysku, do odstąpienia od wiary chrześcijańskiej na wiarę niechrześcijańską — ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub twierdzy na czas do lat trzech.

Jeżeli skłonienia dokonano z użyciem gwałtu lub groźby karalnej, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat sześciu lub do lat czterech.

83 — 85 u c h y l o n o.

86. Mahometanin, żyd, buddysta (lamaita), lub poganin, winny skłonienia zapomocą nadużycia władzy, przymusu, podstępny lub uwiedzenia obietnicą zysku, niechrześcijanina do przejścia na inne wyznanie niechrześcijańskie — ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy trzech.

87. Winny skłonienia kogokolwiek, zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej, do przejścia z jednego wyznania na inne, jeśli nie ulega karze z mocy art. 82, to ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

88. Rodzice lub opiekunowie, obowiązani z mocy ustawy do wychowywania w zasadach wiary chrześcijańskiej własnego lub znajdującego się pod ich opieką dziecka do lat czternastu, — winni wykonania nad nim obrzędów religijnych wyznania niechrześcijańskiego, — ulegną karze:

twierdzy na czas do lat trzech.

89 — 96 u c h y l o n o .

97. Osoba, która samowładnie przywłaszczy sobie godność duchowną wyznania chrześcijańskiego, winna wykonania czynności religijnej, która może być wykonywana jedynie przez osobę duchowną tegoż wyznania, — ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli winny dokonał obrzędu chrztu lub ślubu, — ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

98 u c h y l o n o .

99 — 119 (Części III i IV) u c h y l o n o .

CZĘŚĆ V.

Rozruch.

120. Winny nieopuszczenia zbiorowiska publicznego, z wiedzą o tym, że władza policyjna zażądała rozejścia się, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech.

Jeżeli, wskutek uporczywego nieposłuszeństwa uczestników zbiorowiska wobec znajdującej się na miejscu władzy policyjnej, niezbędne było dla jego rozproszenia wezwanie na pomoc

innej władzy policyjnej, wówczas uczestnik zbiorowiska, który na powtórnie postawione, z wiedzą jego, żądanie rozejścia się, nie opuści zbiorowiska, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli w celu rozproszenia podobnego zbiorowiska wezwana była siła zbrojna, uczestnik, który nie opuści zbiorowiska, na postawione w obecności siły zbrojnej żądanie rozejścia się, ulegnie karze:

więzienia.

Uczestnik takiego zbiorowiska, podżegający do nieulegania postawionemu żądaniu rozejścia się, ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w części pierwszej artykułu niniejszego, — aresztu;

w wypadku, wymienionym w części drugiej artykułu niniejszego, — więzienia;

w wypadku, wymienionym w części trzeciej artykułu niniejszego, — więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu.

121. Winny udziału w zbiorowisku publicznym, z wiedzą, że zostało utworzone w celu okazania nieposzanowania Władzy Najwyższej, potępienia ustalonej przez ustawy zasadnicze formy rządu, wyrażenia przychylności buntowi lub zdradzie stanu, albo osobie, która dopuściła się czynu buntowniczego lub zdradzieckiego, albo doktrynie, dążącej do obalenia przemocą istniejącego w państwie ustroju społecznego, albo też wyznawcy takiej doktryny, ulegnie karze:

twierdzy na czas do lat trzech albo więzienia.

Winny utworzenia takiego zbiorowiska lub podżegnięcia do jego utworzenia oraz uczestnik, nim kierujący, ulegnie karze:

twierdzy, lub więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu.

Jeżeli w celu rozproszenia takiego zbiorowiska wezwana została siła zbrojna, uczestnik, który nie opuści zbiorowiska na postawione, w obecności siły zbrojnej, żądanie rozejścia się, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas do lat czterech lub więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

122. Winny udziału w zbiorowisku publicznym, które, działając wspólnymi siłami uczestników, dopuściło się:

1. gwałtu na osobie, zabrania lub uszkodzenia cudzego mienia, najścia zamieszkałych cudzych domów lub innych takichże pomieszczeń, albo usiłowania czynów powyższych, skutkiem pobudek, wynikłych z nienawiści religijnej, plemiennej lub klasowej, ze stosunków ekonomicznych, lub skutkiem pogłosek, zakłócających spokój publiczny;

2. oporu lub zmuszenia, wymienionych w art. 142 lub 145;

uleganie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Winny utworzenia takiego zbiorowiska lub podżęgnięcia do jego utworzenia oraz uczestnik, który nim kierował przy spełnieniu wymienionych w artykule niniejszym czynów, albo podżęgał do ich spełnienia lub dalszego dokonywania, albo użył przy ich spełnieniu broni, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

123. Winny udziału w zbiorowisku publicznym, które, działając wspólnymi siłami uczestników:

1. stawilo opór, połączony z gwałtem, sile zbrojnej, wezwanej w celu rozproszenia zbiorowiska, lub dopuściło się napadu, połączonego z gwałtem, na patrol wojskowy lub sztyldwachę;

2. zagarnęło pod swoją władzę, zrabowało lub zburzyło: skład broni albo zapasów wojskowych, fabrykę broni lub amunicji, miejsce ufortyfikowane, statek wojenny, drogę żelazną, służące do użytku publicznego lub państwowego telegraf lub telefon, menicę, kasę państwową lub instytucję kredytową państwową, społeczną lub akcyjną, założoną na mocy pozwolenia rządu;

3. uwolniło więźniów z zamknięcia zapomocą gwałtu na osobie względem straży albo zapomocą uszkodzenia miejsca zamknięcia;

4. użyło do popełnienia czynów gwałtownych materiału lub przyrządu wybuchowego; ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Winny utworzenia takiego zbiorowiska lub podżęgnięcia do jego utworzenia, oraz uczestnik, który nim kierował przy spełnieniu czynów, wymienionych w artykule niniejszym, albo podżęgał do ich spełnienia lub dalszego dokonywania, albo też użył przy popełnieniu tych czynów materiału lub przyrządu wybuchowego albo broni, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu.

124. Winny utworzenia stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń, nie wyłączając zawodowych, zarządzania nim albo udziału w nim bez zachowania przepisów, wydanych w drodze ustawy, a także urzędnik, winny pogwałcenia prawnego rozporządzenia władzy, zakazującego mu utworzenia stowarzyszenia lub udziału w nim, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli winny utworzył stowarzyszenie lub związek stowarzyszeń, nie wyłączając zawodowych, lub wziął w nim udział:

1. wiedząc, że stowarzyszenie lub związek stowarzyszeń zmierza do celów, przez ustawę karną za, bronionych lub przeciwnych moralności publicznej albo zagrażających spokojowi lub bezpieczeństwu publicznemu;

2. wiedząc, że stowarzyszenie lub związek stowarzyszeń, mające zadania polityczne, albo związek zawodowy, podlegają zarządowi instytucji lub osób, przebywających zagranicą;

3. wiedząc, że stowarzyszenie lub związek stowarzyszeń nie są dozwolone lub są zakazane lub zamknięte przez władze właściwe, lub, że działalność ich w drodze właściwej uległa zawieszeniu;

4. wiedząc, że stowarzyszenie lub związek stowarzyszeń przedsięwzię środki szczególne do ukrycia swego istnienia lub celów, do jakich zmierza, albo sposobu zarządu, albo osób, biorących udział w zarządzie;

ulegnie karze:

twierdzy na czas do roku jednego lub więzienia.

125. Winny udziału w stowarzyszeniu, z wiedzą, że ono obrało sobie jako cel działalności:

1. podburzanie do nieuległości lub przeciwdziałania ustawie lub zgodnemu z ustawą rozporządzeniu władzy;

2. wzniesienie nienawiści pomiędzy poszczególnymi grupami lub klasami ludności, pomiędzy stanami lub pomiędzy pracobiorcami i robotnikami;

3. podburzanie robotników do urządzenia lub utrzymania zmowy, wymienionej w art. 367;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub twierdzy.

126. Winny udziału w stowarzyszeniu, z wiedzą, że ono obrało sobie jako cel działalności obalenie istniejącego w państwie ustroju społecznego lub spełnienie zbrodni zapomocą materiałów lub przyrządów wybuchowych, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu lub do lat czterech.

Jeżeli takie stowarzyszenie miało do rozporządzenia, z wiedzą winnego, materiały wybuchowe lub skład broni, winny udziału w takim stowarzyszeniu ulegnie karze:

ciężkiego więzienia od lat czterech do lat piętnastu.

127. Winny dopuszczenia do zebrania się stowarzyszenia, wymienionego w art. 124—126, z wiedzą, że jest ono przeciwne prawu, w lokalu lub miejscu, do winnego należących albo będących pod jego zarządem lub dozorem, będzie karany jako uczestnik tego stowarzyszenia.

Uczestnik stowarzyszenia, przeciwnego prawu, wymienionego w art. 124—126, który zawiadomił władzę o takim stowarzyszeniu przed wykryciem jego istnienia, będzie miał karę złagodzoną, na zasadach, przepisanych w art. 53, albo też może być zupełnie zwolniony od kary.

128. Winny okazania zuchwałego nieposzanowania Władzy Najwyższej lub potępienia ustalonej przez ustawę

zasadniczą formy rządu przez ogłoszenie lub odczytanie publiczne mowy lub utworu, albo przez rozpowszechnienie lub wystawienie na widok publiczny utworu lub wizerunku, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas do lat czterech.

129. Winny ogłoszenia lub odczytania publicznie mowy lub utworu, albo rozpowszechnienia lub wystawienia na widok publiczny utworu albo wizerunku, podburzającego:

1. do spełnienia czynu buntowniczego lub zdradzieckiego;

2. do obalenia istniejącego w państwie ustroju społecznego;

3. do nieuległości lub przeciwdziałania ustawie lub zgodnemu z ustawą rozporządzeniu władzy;

4. do spełnienia innej zbrodni prócz wyżej wymienionych;

5. do uchybienia przez wojskowych obowiązkom służby wojskowej;

6. do nienawiści pomiędzy poszczególnymi grupami lub klasami ludności, pomiędzy stanami lub pomiędzy pracodawcami i robotnikami;

ulegnie karze:

za podburzanie, wymienione w ustępach pierwszym lub drugim artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas do lat czterech;

za podburzanie, wymienione w ustępach trzecim lub czwartym artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy);

za podburzanie, wymienione w ustępie piątym artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas do lat czterech lub więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

za podburzanie, wymienione w ustępie szóstym artykułu niniejszego, — więzienia.

Jeżeli:

1. winny podburzał do działania zapomocą środków, niebezpiecznych dla życia wielu osób;

2. wskutek podburzania została spełniona zbrodnia;

winny, jeżeli nie ulega karze surowszej, jako uczestnik spełnionego przestępstwa, ulegnie karze:

za podburzanie, wymienione w ustępach pierwszym lub drugim części pierwszej artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu;

za podburzanie, wymienione w ustępach trzecim lub czwartym części pierwszej artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

130. Winny rozpowszechniania niepublicznie doktryn lub zapatrywań, podburzających:

1. do spełnienia czynu buntowniczego lub zdradzieckiego;

2. do obalenia istniejącego w państwie ustroju społecznego;

3. do nieuległości lub przeciwdziałania ustawie lub zgodnemu z ustawą rozporządzeniu władzy;

4. do spełnienia innej zbrodni prócz wyżej wymienionych;

jeżeli te przestępne doktryny lub zapatrywania rozpowszechniane były wśród ludności wiejskiej, wojska, robotników, albo wogóle takich osób, u których doktryny te lub zapatrywania nie mogły napotkać należytego odporu, i podburzanie tych osób jednocześnie zagrażało spokojowi państwowemu, winny ulegnie karze:

za rozpowszechnianie doktryn, wymienione w ustępach pierwszym lub drugim artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas do lat czterech;

za rozpowszechnienie doktryn, wymienione w ustępach trzecim lub czwartym artykułu niniejszego,

szego, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli przy rozpowszechnianiu doktryn lub zapatrywań, wymienionych w artykule niniejszym:

1. winny podburzał do działania za pomocą środków, niebezpiecznych dla życia wielu osób;

2. wskutek podburzania była popełniona zbrodnia;

winny, jeżeli nie ulega karze cięższej, jako uczestnik spełnionego przestępstwa, ulegnie karze:

za rozpowszechnianie doktryn, wymienione w ustępach pierwszym lub drugim części pierwszej artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu;

za rozpowszechnianie doktryn, wymienione w ustępach trzecim lub czwartym części pierwszej artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

131. Winny rozpowszechniania niepublicznie wśród wojska doktryn lub zapatrywań, podburzających wojskowych do uchybienia obowiązkom służby wojskowej, ulegnie karze: ciężkiego więzienia na czas do lat czterech.

Jeżeli przy rozpowszechnianiu takich doktryn lub zapatrywań:

1. winny podburzał do działania zapomocą środków, niebezpiecznych dla życia wielu osób;

2. wskutek podburzania została spełniona zbrodnia;

winny, jeżeli nie ulega karze cięższej, jako uczestnik spełnionego przestępstwa, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas do lat ośmiu.

132. Winny:

1. wykonania utworu lub wizerunku, wymienionych w art. 128 i 129, w celu rozpowszechnienia lub

wystawienia na widok publiczny, jeżeli rozpowszechnienie lub wystawienie na widok publiczny nie nastąpiło;

2. rozmnażania, przechowywania lub przewozu z zagranicy utworów lub wizerunków, wymienionych w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, z wiedzą o ich treści, w celu, wskazanym w ustępie pierwszym, jeżeli rozpowszechnienie lub wystawienie na widok publiczny takich utworów lub wizerunków nie nastąpiło;

ulegnie karze:

twierdzy na czas do lat trzech.

133. Winny wychwalania zbrodni lub występku w przemowie lub utworze, wygłoszonych lub odczytanych publicznie, albo rozpowszechniania lub wystawiania na widok publiczny utworów lub wizerunków, z wiedzą o tym, że zawierają w sobie takie wychwalanie, ulegnie karze:

aresztu.

134. Winny:

1. podawania się za członka Dynastji Panującej, chociażby już zmarłego;

2. podawania się za osobę, działającą na mocy pełnomocnictwa lub polecenia szczególnego, udzielonego przez Panującego;

3. rozpowszechniania świadomie fałszywej pogłoski o zmianie formy rządu, ustalonej przez ustawę zasadniczą, lub o śmierci Panującego lub o rzeczeniu się Tronu przez Panującego;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli taki czyn samowładny lub rozpowszechnianie takiej pogłoski wywołało zagrożający bezpieczeństwu publicznemu rozruch wśród ludu lub wojska, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

135. Winny usiłowania, w granicach Polski, obalenia przemocą rządu zaprzyjaźnionego z Polską państwa lub zmia-

ny przemocą formy rządu, istniejącej w tym państwie, lub dokonania w jednym z tych celów czynności przygotowawczych, lub udziału w zorganizowanym w tychże celach stowarzyszeniu, jeżeli istnieje wzajemność co do karalności takich czynów, ulegnie karze:

twierdzy.

136. Winny umyślnego znieważenia wystawionego publicznie herbu państwa lub innej oznaki państwowej zaprzyjaźnionego z Polską państwa, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli to znieważenie spełnione zostało przez tłum, winny ulegnie karze:

więzienia.

137. Winny pogwałcenia przepisów o neutralności, ogłoszonych w drodze właściwej, ulegnie karze:

twierdzy.

CZĘŚĆ VI.

Nieposłuszeństwo władzom.

138. Kto wykroczy przeciw rozporządzeniu obowiązującemu, będzie karany, o ile kara za to wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie, grzywną do czterech tysięcy marek polskich lub aresztem.

139. Kto wykroczy przeciw zarządzeniom prawnym lub sprzeciwi się żądaniu prawnemu urzędnika lub władzy, będzie karany, o ile kara za to wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie, grzywną do czterech tysięcy marek polskich lub aresztem.

Przy stosowaniu niniejszego artykułu uważani będą za urzędników:

a) kierownicy pociągu,

b) kapitan parowca lub innego statku,

c) wszystkie osoby, którym powierzono służbowo opiekę nad bezpieczeństwem komunikacji lądowej i wodnej.

140. Obecna na zebraniu stanowym lub społecznym osoba obca, winna nieusłuchania prawnego żądania prezydującego tegoż zebrania, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

Jeżeli nieusłuchanie takie spowodowało przerwanie zebrania, winny ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

141. Uczestnik zebrania stanowego lub społecznego, winny przedłużania rozpraw lub udziału w powzięciu przez zebranie uchwały już po zamknięciu zebrania przez przewodniczącego, lub też samowolnego otwarcia posiedzenia rozwiązanego zebrania, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeśli rozprawy lub powzięta uchwała przekroczyły granice praw, dla danego zebrania zakreślonych, winny, jeśli z powodu treści rozpraw lub zapadłej uchwały nie ulega karze cięższej, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Oprócz tego Sąd będzie miał prawo zabronić winnemu, który kierował rozprawami lub samowolnie przywłaszczył sobie władzę przewodniczącego na zebraniu, brania udziału w zebraniach tego rodzaju na czas od jednego do trzech terminów wyborczych.

142. Winny stawiania urzędnikowi lub pomagającej temuż osobie prywatnej oporu, zapomocą gwałtu lub groźby karalnej, w celu niedopuszczenia do ogłoszenia lub wykonania ustawy lub zgodnego z ustawą rozporządzenia władzy, albo do prawnego wykonania obowiązku służbowego, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli opór stawiało kilka osób, które nie utworzyły jednak zbiorowiska przestępnego, wówczas ten z pośród winowajców, który, przy stawionym oporze, użył broni lub spowodował uszkodzenie ciała, ulegnie karze:

więzienia na czas do roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny stawiania oporu, wymienionego w artykule niniejszym, zarządzającemu ruchem pociągu, kapitanowi statku i wo-

góle osobie, od wykonywania przez którą obowiązków służbowych zależy bezpieczeństwo ruchu kolejowego i komunikacji wodnej.

143. Winny umyślnego przeszkodzenia osobie urzędowej wejścia do budynku, lokalu lub jakiegokolwiek innego miejsca, do którego osoba powyższa według ustawy miała prawo wejść, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Tej samej karze ulegnie winny niedopuszczenia urzędnika kontroli handlowej do wykonania powierzonych mu przez ustawę o państwowym podatku przemysłowym obowiązków, dotyczących nadzoru nad prawidłowym opodatkowaniem handlu i innych procedurów.

144. Winny uszkodzenia pieczęci lub innego znaku, nałożonych na mocy rozporządzenia osoby urzędowej w wypadkach, przez ustawę wskazanych, na lokalu, pomieszczeniu, służącym do przechowywania, lub przedmiocie w celu ich zabezpieczenia, oraz winny ułatwienia dostępu do powyższych opieczętowanych lokali i pomieszczeń, ulegnie karze:

więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

Uszkodzenie pieczęci lub innego znaku oraz ułatwienie dostępu do opieczętowanych lokali i pomieszczeń nie będzie uważane za przestępstwo, jeżeli czyny powyższe spełnione zostały przez właściciela opieczętowanych lokali, pomieszczeń lub przedmiotów już po zapadnięciu w drodze właściwej podlegających wykonaniu rozporządzenia lub decyzji o zdjęciu pieczęci lub znaku, lub też po zaspokojeniu osoby, w której interesie opieczętowania dokonano.

145. Winny zmuszenia urzędnika, zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej, do niewykonania jego obowiązku lub nadużycia jego pełnomocnictw służbowych, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli zmuszenie dokonane zostało przez kilka osób, które nie utworzyły jednak zbiorowiska przestępnego, to ten z pośród winnych, który użył broni lub spowodował uszkodzenie ciała, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

146. Winny nsiłowania zmuszenia urzędnika, zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej, do spełnienia zbrodni lub występku przez niewykonanie obowiązku lub nadużycie pełnomocnictw służbowych, ulegnie karze:

jeżeli zmuszał do występku, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy);

jeżeli zmuszał do zbrodni, — więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli występki, zbrodni lub karalne ich usiłowanie spełnione zostały przez osobę zmuszoną, a winny zmuszenia nie ulega za nie karze cięższej jako uczestnik spełnionego przestępstwa, wówczas ulegnie karze:

za zmuszenie do występku, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

za zmuszenie do zbrodni, — ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

147. Winny wprowadzenia urzędnika w stan nieprzytomności, wbrew jego woli, w celu pozbawienia go możności wykonania jego obowiązku, ulegnie karze:

więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

148. Winny zmuszenia zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej zarządzającego ruchem pociągu, lub kapitana parowca lub innego statku, albo innej osoby, od wykonywania przez którą obowiązków służbowych zależy bezpieczeństwo ruchu kolejowego lub komunikacji wodnej na parowcu lub innym statku, — do niewykonania przez nich obowiązku, lub wprowadzenia ich, wbrew ich woli, w stan nieprzytomności w celu pozbawienia ich możności wykonania obowiązków służbowych, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli wskutek tego wynikło niebezpieczeństwo rozbicia pociągu, parowca lub innego statku, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wskutek tego nastąpiło rozbicie pociągu, parowca lub innego statku, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu.

Jeżeli zmuszenie lub wprowadzenie w stan nieprzytomności dokonane zostały w celu wywołania rozbicia pociągu, parowca lub innego statku, winny ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w części pierwszej artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

w wypadku, wymienionym w części drugiej artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu;

w wypadku zaś, wymienionym w części trzeciej artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia bezterminowego.

Usiłowanie będzie karane.

149. Winny usiłowania nakłonienia urzędnika, za pomocą łapówki, do spełnienia zbrodni lub występku przez niewykonanie przezeń obowiązku lub nadużycie pełnomocnictw służbowych, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli występki lub zbrodni lub też karalne ich usiłowanie spełnione zostały przez osobę przekupioną, a winny przekupienia nie ulega karze cięższej jako uczestnik spełnionego przestępstwa, wówczas ulegnie karze:

za przekupstwo w celu dokonania występku — więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu;

za przekupstwo w celu dokonania zbrodni — więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

150. Winny usiłowania nakłonienia uczestnika zebrania stanowego lub społecznego, zapomocą łapówki lub groźby karalnej, do oddania głosu na siebie lub na inną osobę lub przeciw innej osobie, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Oprócz tego Sąd mocen będzie zakazać winnemu udziału w takim zebraniu na czas od jednego do trzech terminów wyborczych.

151. Winny przywłaszczenia sobie władzy:

1. przez przyjęcie samowolne na siebie tytułu urzędnika w celu spełnienia czynu, który mógł być spełniony jedynie przez urzędnika;

2. przez spełnienie samowolne czynu, który mógł być spełniony jedynie przez urzędnika;
ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeśli winny przywłaszczenia sobie władzy spełnił zbrodnie lub występki zapomocą nadużycia przywłaszczonej sobie władzy, ulegnie karze według przepisów o zbiegu przestępstw.

Jeżeli winny przywłaszczenia sobie władzy spełnił czyn, odpowiadający zbrodni lub występki służbowemu o charakterze państwowym lub społecznym, ulegnie karze takiej samej, jakiej uległby urzędnik za spełnienie takiego czynu.

152. Winny samowolnego wykonania obowiązków, powierzonych przez ustawę rabinom rządowym lub ich pomocnikom, ulegnie karze:

więzienia.

153. Winny podawania się umyślnego przed Sądem za inną osobę, wezwaną do sprawowania obowiązków Ławnika sądowego, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeśli winny wykonał istotnie zamiast innej osoby obowiązki Ławnika sądowego, ulegnie karze:

aresztu.

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny podżegania innej osoby do stawienia się zamiast niego lub zamiast kogo innego w celu sprawowania obowiązków Ławnika sądowego, jeżeli stawienie się takie nastąpiło.

154. Winny okazania nieposzanowania władzy przez dopuszczenie się w urzędzie państwowym lub społecznym, podczas zajęć służbowych, postępkowi oczywiście nieprzyzwoitego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się zapomocą obrazy urzędu państwowego lub społecznego: w podaniu, złożonym do tegoż urzędu, lub też w wygłoszonych lub odczytanych publicznie mowie lub utworze albo w rozpowszechnio-

nych i publicznie wystawionych utworze drukowanym, piśmie lub wizerunku, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się za pomocą obrazy urzędu państwowego lub społecznego lub kogokolwiek z osób, należących do powyższych urzędów, podczas zajęć urzędowych, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeśli nieposzanowania władzy dopuszczono się zapomocą gwałtu na osobie, należącej do urzędu państwowego lub społecznego, podczas zajęć urzędowych, winny, jeśli nie ulega za czyn powyższy karze większej z innego tytułu, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

* **155.** Winny umyślnego zerwania, uszkodzenia lub skazania wystawionych publicznie, na mocy rozporządzenia władzy właściwej ogłoszenia lub innego dokumentu państwowego lub społecznego, napisu, herbu lub innej oznaki władzy, albo godła lub sztandaru wojskowego, albo wojskowej flagi morskiej, jeśli nie ulega karze cięższej za dokonane uszkodzenie dokumentu, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeśli:

1. wykroczenie powyższe spełnione zostało w celu okazania nieposzanowania władzy;
2. znieważone zostały publicznie: godło lub sztandar wojskowy lub wojskowa flaga morska;
winny ulegnie karze:
więzienia.

Jeśli, w celu okazania nieposzanowania władzy, zerwany, uszkodzony lub skazony został rozkaz Władzy Najwyższej, wystawiony publicznie, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

CZEŚĆ VII.

Przeciwdziałanie wymiarowi sprawiedliwości.

156. Winny świadomie fałszywego oświadczenia władzy, od której zależy wszczęcie postępowania karnego, o niespełnionej zbrodni lub występku, ulegnie karze:

aresztu.

157. Winny świadomie fałszywego oskarżenia przed władzą, od której zależy wszczęcie postępowania karnego lub pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej, określonej osoby o spełnienie przestępstwa lub wykroczenia służbowego ze wskazaniem podstaw tego oskarżenia, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli złożono świadomie fałszywe oskarżenie o zbrodnię, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

158. Winny złożenia świadomie fałszywego, szkodliwego dla wymiaru sprawiedliwości zeznania w toku śledztwa lub w sądzie, w charakterze świadka, biegłego lub tłumacza, lub też w toku wywiadu u mieszkańców okolicznych, ulegnie karze:

więzienia.

W razie złożenia fałszywego świadectwa:

1. wskutek przekupstwa;
2. przez osobę, zbadaną pod przysięgą lub po upomnieniu albo złożeniu obietnicy, zastępujących przysięgę; winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Fałszywe świadectwo, złożone na rzecz oskarżonego przez osobę, która, zgodnie z ustawą, miała prawo zrzec się świadczenia, nie będzie poczytane za przestępstwo, jeśli o takim swoim prawie świadek nie był uprzednio powiadomiony przez władzę, przed którą świadczył.

159. Winny:

1. podrobienia lub przerobienia dowodu pisemnego lub rzeczowego w celu ściągnięcia na określoną osobę po-

dejżenia o spełnienie przestępstwa lub wykroczenia służbowego, jeśli taki dowód fałszywy stał się przedmiotem dochodzenia lub powodem do wszczęcia postępowania karnego albo pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej;

2. okazania Sądowi lub władzy, upoważnionej do prowadzenia dochodzenia lub wszczęcia postępowania karnego lub pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej, świadomie fałszywego dowodu pisemnego lub rzeczowego w celu ściągnięcia na określoną osobę podejżenia o spełnienie przestępstwa lub wykroczenia służbowego;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

W razie podrobienia lub przerobienia dowodu pisemnego lub rzeczowego w sprawie z oskarżenia o zbrodnię albo okazania fałszywego dowodu w takiej sprawie, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

160. Powód lub pozwany, winny świadomie fałszywego zeznania, złożonego pod przysięgą w sprawie cywilnej, ze szkoda dla wymiaru sprawiedliwości, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

161. Winny złożenia:

1. świadomie fałszywego, w toku śledztwa lub w sądzie, zeznania co do okoliczności, stanowiącej powód ustawy do usunięcia lub wyłączenia winnego od świadczenia pod przysięgą lub bez przysięgi albo od udziału w sprawie w charakterze biegłego lub tłumacza;

2. świadomie fałszywego zaświadczenia w podaniu o wydanie winnemu świadectwa na prawo występowania w sprawach innych osób o braku przeszkód ustawowych do otrzymania powyższego świadectwa;

3. złożenia sądowi świadomie fałszywej informacji o swoim położeniu majątkowym w celu zwolnienia się od zapłacenia wpisów sądowych lub opłaty za prowadzenie spraw cywilnych, lub w celu otrzymania świadectwa na prawo ubogich, oraz winny korzystania z tegoż prawa ubogich, nie bacząc na wiadomą mu zmianę okoliczności, wsku-

tek których został zwolniony od uiszczenia właściwych opłat sądowych:

ulegnie karze:
aresztu.

Tej samej karze ulegnie osoba, nie posiadająca właściwego świadectwa do występowania w sprawach innych osób, winna świadomie fałszywego oświadczenia sądowi o liczbie wypadków swego występowania w sprawach innych osób w ciągu roku w okręgu danego sądu.

162. Winny niezawiadomienia, bez zasługującej na uwzględnienie przyczyny, właściwej władzy lub osoby zagrożonej o dokładnie wiadomej winnemu, zamierzonej lub przedsięwziętej zbrodni, jeśli przedsięwzięcie środków w celu zapobieżenia lub udaremnienia zbrodni było możliwe i jeśli zamierzona zbrodnia lub jej usiłowanie rzeczywiście zostały spełnione, ulegnie karze: więzienia.

163 i 164 u c h y l o n o.

165. Winny umyślnego nieustuchania zgodnego z ustawą żądania władzy właściwej co do złożenia będącego w jego posiadaniu dowodu rzeczowego lub pisemnego w sprawie karnej, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeśli zażądany od winnego dowód potrzebny był, o czym winny wiedział, do toczącej się sprawy o zbrodnię, winny ulegnie karze:

wiezienia.

166. Winny:

1. uszkodzenia, ukrycia lub zabrania dowodu rzeczowego lub pisemnego, z wiedzą, że jest zabezpieczony przez władze właściwe w celu załączenia lub załączony do akt w sprawie karnej lub cywilnej;

2. uszkodzenia, ukrycia lub zabrania niezłączonego jeszcze do akt w sprawie karnej rzeczowego lub pisemnego dowodu zbrodni lub występkę, w celu ukrycia przed wymiarem sprawiedliwości tego przestępstwa lub sprawcy jego;

ulegnie karze:
wiezienia.

167. Winny ukrycia lub współdziałania przy ukryciu osoby, z wiedzą, że jest skazana na areszt lub pociągnięta do śledztwa lub sądu z oskarżenia o wykroczenie, jeśli ukrycie popełnione zostało w celu osłonięcia tej osoby przed sądem i karą, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

168. Winny świadomego ukrycia lub współdziałania przy ukryciu osoby:

1. skazanej na więzienie lub karę cięższą;

2. pociągniętej do śledztwa lub sądu z oskarżenia o zbrodnię lub występęk, lub też poszukiwanej przez władzę, jako podejrzanej o ich spełnienie;

3. sprawcy zbrodni, jeszcze przez władzę nieposzukiwanego;

jeśli takie ukrycie spełnione zostało w celu osłonięcia ukrywanej osoby przed sądem i karą, ulegnie karze:

wiezienia.

Jeśli:

1. ukrywano osobę, skazaną na ciężkie roboty, o czym winny wiedział;

2. ukrywanie uprawiano jako proceder;
winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

169. Winny:

1. zgłoszenia się z oskarżeniem samego siebie o zbrodnię lub występęk, o których wiedział, że spełnione zostały przez inną osobę;

2. świadomie fałszywego podania się w toku śledztwa lub przed sądem za inną osobę, oskarżoną o zbrodnię lub występęk;

3. odbywania kary pozbawienia wolności świadomie za inną osobę, skazaną na tę karę;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

170. Sprawca przestępstwa, wymienionego w art. 162, 165 — 169, nie ulega karze:

1. jeśli zawiadomienie stanowiłoby oskarżenie samego zawiadamiającego lub członka jego rodziny o spełnienie zbrodni lub występku;

2. jeśli ukrywano było przestępstwo, w którym uczestniczył sam ukrywający lub członek jego rodziny;

3. jeśli ukrywano członka rodziny ukrywającego.

171. Winny pochowania lub ukrycia bez pogrzebu ciała zmarłego przed dokonaniem oględzin sądowo-lekarskich zwłok, które miały podlegać oględzinom, o czym winny wiedział, jeśli przytym nie było zamiaru ukrycia śladów zbrodni lub występku, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

172. Kto przybędzie na wezwanie do śledztwa lub sądu w charakterze świadka, biegłego lub tłumacza i odmówi, bez zasługującej na uwzględnienie przyczyny, wypełnienia swego obowiązku, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

173. Winny uwolnienia więźnia z pod straży lub z miejsca zamknięcia, lub współdziałania przy ucieczce więźnia ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli uwolnienia dokonano z użyciem gwałtu na osobie straży lub zapomocą uszkodzenia miejsca zamknięcia, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeśli został uwolniony skazany na ciężkie więzienie lub odbywający tę karę, winny uwolnienia, jeśli o tym wiedział, ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w części pierwszej artykułu niniejszego,— więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy);

w wypadku, wymienionym w części drugiej artykułu niniejszego— więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

174. Więzień, winny ucieczki z pod straży lub z miej-

sca zamknięcia z użyciem gwałtu na osobie straży lub też zapomocą uszkodzenia miejsca zamknięcia, jeśli spełniony przez winnego czyn nie stanowi cięższego przestępstwa, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli takiej ucieczki dokonano w porozumieniu z innymi więźniami, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

175 u c h y l o n o.

176. Winny ucieczki z ciężkiego więzienia ulegnie karze: przedłużenia terminu zamknięcia w ciężkim więzieniu na czas od roku jednego do lat dwóch.

Jeśli ucieczki z ciężkiego więzienia dokonano w okolicznościach, wymienionych w części pierwszej art. 174, winny ulegnie karze:

przedłużenia terminu zamknięcia w ciężkim więzieniu na czas od lat dwóch do lat czterech.

Jeśli ucieczki z ciężkiego więzienia dokonano w okolicznościach, wymienionych w części drugiej art. 174, winny ulegnie karze:

przedłużenia terminu zamknięcia w ciężkim więzieniu na czas od lat czterech do lat ośmiu.

177. Winny:

1. samowolnego przebywania w miejscu, w którym na mocy zgodnego z ustawą rozporządzenia władzy przebywanie takie jest mu wzbronione;

2. samowolnego korzystania z prawa, którego winny został pozbawiony wyrokiem prawomocnym sądu;

uleganie karze:

aresztu.

Jeśli winny był już ukarany za czyn, wymieniony w artykule niniejszym, i od czasu odbycia kary upłynęło nie więcej jak rok, ulegnie karze:

więzienia.

Tej samej karze więzienia ulegnie cudzoziemiec, wysłany na mocy zgodnego z ustawą rozporządzenia władzy za granicę, winny samowolnego powrotu do Polski.

178. Dłużnik, winny niewykonania rozporządzenia sądu lub też, w wypadkach, wskazanych przez ustawę postępowania cywilnego, zobowiązania pisemnego o nieopuszczaniu miejsca stałego zamieszkania lub czasowego pobytu, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

179 — 194 (Część VIII) u c h y l o n o.

CZĘŚĆ IX.

Pogwałcenie przepisów, zabezpieczających zdrowotność publiczną.

195. Niemający prawa zajmowania się praktyką lekarską lub pozbawiony tegoż prawa, winny leczenia za pomocą środków trujących lub działających gwałtownie, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Kara nie ma zastosowania do osoby, która okazała pomoc lekarską bezpłatnie.

196. Akuszerka, winna niewykonania, bez słusznego powodu, obowiązku wezwania lekarza do położnicy w wypadkach, wskazanych przez ustawę, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli akuszerka wywołała poród przedwczesny, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

197. W nny wyrobu lub przechowywania w celu zbytu lub sprzedawania poza aptekami, fabrykami, laboratorjami lub oddziałami specjalnymi fabryk chemicznych, urządzonych do wyrobu preparatów farmaceutycznych skombinowanych, lekarstwa, którego przygotowanie dozwolone jest przez ustawę lub

rozporządzenie jedynie w aptekach lub w wyżej wymienionych fabrykach, laboratorjach lub oddziałach fabryk chemicznych, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Tej samej karze ulegnie winny wyrobu lub przechowywania w celu sprzedaży lub sprzedawania poza aptekami lekarstwa, którego wydawanie przez aptekę dozwolone jest jedynie za receptą lekarza.

198. Handlujący materiałami aptecznymi hurtownie lub detalicznie, winny:

1. niezachowania wydanych w drodze ustawy rozporządzenia przepisów sprzedaży preparatów farmaceutycznych skombinowanych;

2. wyrobu lub przechowywania w celu zbytu lub sprzedawania materiałów aptecznych pokrajanych, porąbanych, startych na proszek lub zmieszanych, z wyjątkiem tych, które w tym stanie wychodzą z fabryk, laboratorjów lub oddziałów specjalnych fabryk chemicznych, przeznaczonych do wytwarzania preparatów farmaceutycznych skombinowanych, lub też znajdują się w tym stanie w handlu;

3. przygotowania lub sporządzenia lekarstwa za receptą lekarza;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

Prócz tego sąd mocen będzie pozbawić winnego handlującego materiałami aptecznymi prawa handlu tymi materiałami na czas od roku jednego do lat pięciu.

199. Lekarstwa, wyrabiane, przechowywane lub sprzedawane z pogwałceniem przepisów, zawartych w art. 197 i 198, ulegną konfiskacie.

200. Zarządzający apteką lub pracujący w aptece farmaceuta lub uczeń, winni:

1. wydania z apteki, bez recepty lekarza, lekarstwa, którego wydanie dozwolone jest jedynie za receptą lekarza;

2. wydania z apteki lekarstwa, przygotowanego niezgodnie z receptą;

3. wydania z apteki lekarstwa, przygotowanego z materiałów jakości nieodpowiedniej, lub też w naczyniach brudnych lub szkodliwych dla zdrowia, lub, wreszcie, nieodpowiednio zapakowanego;

4. przygotowania i wydania lekarstwa sekretne, nieaprobowanego przez władzę;

5. wydania przez omyłkę jednego lekarstwa zamiast drugiego;

6. pogwałcenia wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów rachunkowości i przechowywania recept lub prowadzenia i przechowywania ksiąg receptowych;

ulegną karze

grzywny: zarządzający apteką lub farmaceuta—do marek polskich sześciuset, a uczeń—do marek polskich dwustu.

201. Zarządzający apteką lub fabryką, laboratorium, lub oddziałem specjalnym fabryki chemicznej, przeznaczonymi do wyrobu preparatów farmaceutycznych skombinowanych, oraz pracujący w nich farmaceuta, chemik lub uczeń, winni niezachowania przepisów przechowywania, wydawania lub używania środków trujących lub działających gwałtownie, lub przepisów wyrobu lub wydawania lekarstw, zawierających takie środki, ulegną karze

grzywny: zarządzający, chemik lub farmaceuta—do marek polskich tysiąca, a uczeń—do marek polskich czterystu.

202. W razie powtórzenia przestępstwa, wymienionego w art. 200 i 201, lub jeśli czyn taki zaszedł po raz pierwszy, lecz mógł pociągnąć za sobą, wobec towarzyszących mu okoliczności, skutki szczególnie szkodliwe, winny ulegnie karze:

aresztu do miesięcy trzech.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa zajmowania się praktyką farmaceutyczną na czas od miesięcy sześciu do lat dwóch.

Jeżeli winny zarządzał apteką lub fabryką, laboratorium lub oddziałem specjalnym fabryki chemicznej, przeznaczonymi do wyrobu preparatów farmaceutycznych skombinowanych, Sąd mocen będzie pozbawić go prawa zarządzania tymi zakładami na czas od roku jednego do lat pięciu, a jeżeli winny sam

utrzymywał taki zakład—również prawa utrzymywania go w ciągu takiego samego terminu.

203. Zarządzający apteką lub fabryką, laboratorium, lub oddziałem specjalnym fabryki chemicznej, przeznaczonym do wyrobu preparatów farmaceutycznych skombinowanych, winny dopuszczenia do pełnienia obowiązków farmaceuty, chemika lub ucznia osoby, niemającej do tego prawa, ulegnie karze. grzywny do marek polskich sześciuset.

204. Winny sprzedawania lub przechowywania w celu sprzedaży środka trującego lub działającego gwałtownie, bez pozwolenia właściwego, lub też nawet za pozwoleniem, lecz z pogwałceniem przepisów, wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa sprzedaży powyższych materiałów na czas od roku jednego do lat pięciu.

205. Osoba, której, z tytułu jej zajęć, wolno używać przy produkcji lub mieć u siebie materiały trujące lub działające gwałtownie, winna niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów o przechowywaniu lub używaniu tych materiałów, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa przechowywania lub używania do celów produkcji tych materiałów na czas od roku jednego do lat pięciu.

206. Osoba, obowiązana z mocy ustawy lub rozporządzenia do zawiadamiania o wypadkach chorób zakaźnych u ludzi, winna niewykonania tego obowiązku, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy dwóch lub grzywny do marek polskich czterystu.

207. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących środków zabezpieczenia zdrowia powszechnego, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli niezachowanie przepisów dotyczyć będzie środków zabezpieczenia zdrowia publicznego od chorób zakaźnych, winny ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli niezachowanie przepisów nastąpi w miejscowości, na którą rozciągnięto trybem, przez ustawę przepisany, moc przepisów wyjątkowych, wydanych na wypadek lub podczas ukazania się chorób zakaźnych, zaliczonych przez ustawę do wyjątkowo niebezpiecznych,—winny pogwałcenia przepisów powyższych, jeżeli w nich nie ustalono innej odpowiedzialności za ich niewykonanie, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

208. Kobieta, która wynajmie się za mamkę lub przyjmie obowiązki piastunki dziecka, winna ukrycia lub zamilczenia przed przyjmującym ją do służby, że jest dotknięta chorobą zakaźną, na którą zachorowała przed objęciem służby lub po jej objęciu, ulegnie karze:

aresztu.

209. Handlujący lub przemysłowiec, winny niezachowania czystości i schludności przy wyrobie na sprzedaż, bądź przy przechowywaniu na sprzedaż, bądź, wreszcie, przy sprzedawaniu produktów spożywczych lub napojów, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

210. Handlujący lub przemysłowiec, winny:

1. pogwałcenia wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, mających na względzie usunięcie fałszowania produktów spożywczych lub napojów;

2. tego, że przy wyrobie, bądź przechowywaniu na sprzedaż, bądź, wreszcie, przy sprzedawaniu takich przedmiotów, co do których wyrobu, przechowywania lub sprzedaży zostały w drodze ustawy lub rozporządzenia wydane przepisy, zabezpieczające zdrowotność publiczną, pogwałcił te przepisy;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

211. Handlujący lub przemysłowiec, winny wyrobu lub przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania:

1. produktów spożywczych lub napojów, szkodliwych dla zdrowia lub zepsutych;

2. naczyń, wykonanych z materiałów, szkodliwych dla zdrowia;

3. przedmiotów spożycia lub użytku domowego (zabarwionych farbami trującymi: materiałów, obić, papieru, tektury, świec, zabawek i t. p.), zakazanych w obiegu handlowym;

4. uznanych przez władzę lekarską za szkodliwe farb i esencji, używanych do farbowania lub zabarwiania przedmiotów spożycia, produktów spożywczych lub napojów, oraz wszelkich uznanych przez władzę lekarską za szkodliwe substancji lub materiałów, używanych jako domieszka do produktów spożywczych lub napojów, lub do ich podrobienia;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

212. Handlujący lub przemysłowiec, winny wyrobu, bądź przechowywania na sprzedaż, bądź, wreszcie, sprzedawania chleba z domieszką materiałów, niezdatnych do spożycia, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli o szkodliwości dla zdrowia domieszki takiej winny wiedział, to ulegnie karze:

więzienia.

213. Handlujący lub przemysłowiec, winny pogwałcenia wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, mających na celu zapobieżenie zepsuciu zboża lub mąki, przez domieszkę materiałów, nieprzydatnych do spożycia, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli przepisy pogwałcone zostaną przez hurtownika, winny ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli przepisy pogwałcone zostaną w czasie powszechnego braku zboża, lub o szkodliwości domieszki dla zdrowia winny wiedział, to ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

214. Winny pogwałcenia wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów o wyrobie, przechowywaniu lub sprzedaży margaryny, masła sztucznego lub innych tłuszczów, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli zaś przytym margaryna, masło sztuczne lub inne tłuszcze, jak się okazało, były zmieszane z masłem krowim w celu handlowymi mieszaninami, lub też, jeżeli takie mieszaniny znalezione były na przechowaniu w miejscach wyrobu lub sprzedaży masła krowiego, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

215. Winny pogwałcenia wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów wyrobu, przywozu z zagranicy i przechowywania lub przewozu substancji słodkich sztucznych, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli pogwałcone zostały wydane w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisy sprzedaży substancji słodkich sztucznych, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli zaś winny będzie wyrabiał lub przechowywał na sprzedaż lub sprzedawał produkty spożywcze lub trunki, w których skład wchodzi substancje słodkie sztuczne, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Substancje, produkty i napoje ulegną konfiskacie.

216. Winny niedozwolonego domieszania do herbaty substancji obcych w zakładach przemysłowych do przygotowywania herbaty lub w składach do jej opakowywania, lub winny przechowywania w tych zakładach i składach herbaty z domieszką, lub też substancji, mogących służyć do podrabiania herbaty, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Produkty powyższe ulegną konfiskacie.

217. Winny przechowywania na sprzedaż herbaty podrobionej lub produktów, podobnych do herbaty z wyglądu zewnętrznego lub zamieniających ją, w opakowaniu, używanym do prawdziwej herbaty, lub z taką etykietą, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Produkty powyższe ulegną konfiskacie.

218. W razie skazania handlującego lub przemysłowca a przestępstwa, wymienione w art. 209—217, Sąd mocen będzie opublikować wyrok w pismach oraz pozbawić winnego prawa prowadzenia odpowiedniego rodzaju handlu na czas od roku jednego do lat pięciu.

219. Handlujący, winny rozładniania piwa, lub dodawania do niego substancji nieszkodliwych dla zdrowia, lub zmieszania piwa z różnych browarów, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

220. Winny psucia wody, przeznaczonej do picia lub pojenia zwierząt, przez wrzucanie, zwalanie, wylewanie lub spuszczenie do niej, albo przez moczenie w niej materjałów, czyniących wodę niezdatną do picia lub pojenia zwierząt, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli z powodu takiego psucia wody stała się ona szkodliwą dla zdrowia ludzi, winny ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

221. Winny:

1. pochowania zmarłego poza cmentarzem, bez odpowiedniego pozwolenia;
2. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów grzebania lub ekshumacji zwłok, sprowadzania ich z zagranicy lub przewożenia;
3. ukrycia zwłok bez pogrzebu;
4. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów co do urządzenia lub

zabezpieczenia istniejących cmentarzy lub zabezpieczenia cmentarzy zniesionych;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

CZEŚĆ X.

Pogwałcenie przepisów bezpieczeństwa publicznego i osobistego.

222. Winny wyrobu, nabycia, przechowywania lub zbycia materiału lub przyrządu wybuchowego w okolicznościach, wskazujących, że materiał ten lub przyrząd przeznaczony był z wiedzą winnego do spełnienia zbrodni, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

223. Winny:

1. wyrobu, bez ustalonego przez ustawę lub rozporządzenie pozwolenia, materiału strzelniczego lub wybuchowego, przyrządu strzelniczego lub wybuchowego, lub ich części;

2. urządzenia, bez właściwego pozwolenia, fabryki lub innego zakładu do wyrobu materiałów strzelniczych, lub wybuchowych, przyrządów strzelniczych lub wybuchowych, lub ich części;

3. wyrobu broni, zakazanego osobom prywatnym, lub urządzenia fabryki albo innego zakładu do wyrobu broni takiej;

ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy sześciu.

Wyrobione materiały, przyrządy, broń i ich części, oraz narzędzia w fabryce lub innym zakładzie narzędzia wyrobu i materiały ulegną kofiskacie.

224. Winny:

1. dokonywania robót w fabryce lub innym zakładzie, przeznaczonych do wyrobu materiałów strzelni-

czych lub wybuchowych albo przyrządów strzelniczych lub wybuchowych, lub też ich części,—urządzonych na zasadzie pozwolenia odpowiedniego, lecz przed poddaniem fabryki lub zakładu oględzinom trybem przepisany;

2. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów urządzenia zakładów, wymienionych w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, lub przepisów, dotyczących sposobu prowadzenia w nich robót;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli niezachowanie tych przepisów, którego się winny dopuścił, zagrażało wybuchem, to ulegnie on karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

W tym wypadku Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa prowadzenia takiego zakładu na czas od roku jednego do lat pięciu.

225. Winny:

1. przechowywania bez właściwego pozwolenia materiału strzelniczego prócz prochu, lub materiału lub przyrządu wybuchowego, lub przechowywania ich, chociażby po otrzymaniu pozwolenia na ich nabycie, lecz poza przeznaczonym na te materiały lub przyrządy składem, lub też, chociażby w tym składzie, lecz w ilości większej, niż to jest dozwolone;

2. urządzenia bez właściwego pozwolenia składu prochu lub też innego materiału strzelniczego lub wybuchowego;

3. nabycia materiałów wybuchowych lub przyrządu wybuchowego, chociażby do składu dozwolonego, lecz bez pozwolenia specjalnego na ich nabycie;

4. sprzedaży lub innego zbycia materiałów wybuchowych lub przyrządu wybuchowego osobie, niemającej pozwolenia na ich nabycie;

5. prowadzenia handlu prochem lub innymi materiałami lub przyrządami palnymi lub wybuchowymi, bez właściwego pozwolenia;

ulegnie karze:

więzienia.

Nadto, jeżeli te przestępstwa spełnione zostały przez handlującego, Sąd mocen będzie pozbawić go prawa handlu ma-

terjałami strzelniczymi bądź wybuchowymi lub posiadania składu tychże na czas od roku jednego do lat pięciu lub nazawsze.

Nieprawidłowo przechowywane lub nabyte: proch i inne materiały i przyrządy palne i wybuchowe ulegną konfiskacie.

Tej samej karze i na tej samej zasadzie ulegnie utrzymujący skład materiałów lub przyrządów wybuchowych, w razie wykrycia w składzie takim braku tych przedmiotów w porównaniu z ilością, wskazaną w księgach sznurowych.

226. Winny przechowywania prochu poza składem w ilości większej niż trzydzieści funtów, lub też w składzie, lecz w ilości większej, niż to jest dozwolone, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Nieprawidłowo przechowywany proch ulegnie konfiskacie.

227. Winny:

1. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów urządzenia lub utrzymywania składów materiałów wybuchowych dla potrzeb przemysłu górniczego lub solnego, lub przepisów przechowywania w składzie lub poza nim, przewozu, wydawania, sprzedaży, nabywania, rozdawania lub używania materiałów lub przyrządów wybuchowych;

2. przechowywania prochu lub innych materiałów palnych lub wybuchowych w składzie, urządzonym wprawdzie za pozwoleniem właściwym, lecz przed oględzinami takiego składu;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli niezachowanie tych przepisów, którego się winny dopuścił, zagrażało wybuchem, to ulegnie on karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Karze, wskazanej w części pierwszej artykułu niniejszego, ulegnie winny takiego nieostrożnego, chociażby niegwałcącego przepisów, obchodzenia się z prochem lub innym materiałem albo przyrządem strzelniczym lub wybuchowym, które zagrażało wybuchem.

W razie powtórzenia czynów, wymienionych w części drugiej artykułu niniejszego, przez utrzymującego skład materiałów lub przyrządów wybuchowych, Sąd mocen będzie pozbawić

winnego prawa utrzymywania składu powyższych materiałów lub przyrządów na czas od roku jednego do lat pięciu.

228. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów używania acetyleny, oraz przechowywania i sprzedaży kalcjum-karbidu, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Nadto w razie powtórzenia takiego przestępstwa Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa utrzymywania składu karbidu lub też handlu nim na czas od roku jednego do lat pięciu lub nazawsze.

229. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów używania kotłów parowych, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

230. Winny:

1. przechowywania lub noszenia broni zakazanej;

2. przechowywania lub noszenia broni w miejscach, gdzie jej przechowywanie lub noszenie zabronione zostało przez ustawę lub rozporządzenie;

3. strzelania z broni palnej lub innej niebezpiecznej w miejscach, gdzie to strzelanie zabronione zostało przez ustawę lub rozporządzenie;

4. niezachowania ostrożności odpowiedniej: przy obchodzeniu się z bronią palną nabitą lub z inną bronią niebezpieczną; przy wystawianiu, wywieszaniu, rzucaniu, układaniu lub przewożeniu przedmiotów twardych; przy wylewaniu cieczy; przy przewożeniu ludzi wodą; przy posiadaniu zwierzęcia domowego, z wiedzą, że jest niebezpieczne;

5. niewystawienia znaku ostrzegawczego lub przyrządu ochronnego przy budowie lub innych robotach lub koło dołu, studni, lub też wogóle w miejscu, gdzie taki znak lub przyrząd jest konieczny dla bezpieczeństwa osobistego;

ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

231. Winny:

1. jazdy nieostrożnej lub niepomiernie szybkiej w mieście lub wsi;
 2. zlecenia powożenia osobie niezdatnej lub pijanej, z wiedzą o tym;
- ulegnie karze:
aresztu do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

232. Winny niezachowania odpowiedniej ostrożności przy posiadaniu zwierzęcia dzikiego ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

233. Winny umyślnego szczucia człowieka psem lub innym zwierzęciem ulegnie karze:
aresztu.

234. Sprzedający w zakładzie, w którym odbywa się sprzedaż detaliczna napojów wyskokowych, winny niezachowania środków, ochraniających znajdującego się w jego zakładzie lub wychodzącego zeń pijanego, który nie mógł być pozostawiony sam sobie bez niebezpieczeństwa oczywistego, ulegnie karze:
aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

235. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów przechowywania lub sprzedaży olejów mineralnych do oświetlenia ulegnie karze:
aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

236. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących:

1. środków ostrożności przeciwko pożarowi w budynku, na statku, tratwie lub w innym pomieszczeniu, albo przy obchodzeniu się z ogniem lub materiałem łatwopalnym poza obrębem budynków;
 2. udzielania pomocy przy gaszeniu pożaru;
 3. wyrobu, przechowywania, przewożenia, wyładowywania lub sprzedaży materiałów łatwopalnych, prócz olejów mineralnych;
- ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

237. Winny niezachowania przepisów, dotyczących środków ostrożności przeciwko pożarowi w składzie lub miejscu wyładowywania materiałów łatwopalnych, na statku lub w wagonie, naładowanych takimi materiałami, albo w miejscu znajdowania się takiego statku lub wagonu, ulegnie karze:
aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

238. Winny:

1. palenia tytoniu w miejscu, gdzie palenie jest wzbronione przez ustawę lub rozporządzenie;
 2. palenia tytoniu, które zagraża pożarem lub wybuchem, wbrew wywieszonemu ostrzeżeniu o zakazie palenia tytoniu;
- ulegnie karze:
grzywny do marek polskich dwudziestu.

Jeżeli palenie tytoniu w miejscu, gdzie jest ono wzbronione przez ustawę lub rozporządzenie, zagrażało pożarem lub wybuchem, winny ulegnie karze:
grzywny do marek polskich stu.

239. Kto, będąc obowiązany z mocy ustawy lub rozporządzenia do zawiadomienia policji o pożarze, nie wykona tego obowiązku w czasie właściwym, ulegnie karze:
grzywny do marek polskich dwudziestu.

CZĘŚĆ XI.

Pogwałcenie przepisów, zabezpieczających dobrobyt publiczny.**240** uchylono.

241. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących zapewnienia obywatelom wiejskim pomocy przy wyżywieniu się lub zasiewie pól, ulegnie karze:

aresztu do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

242. Kupiec lub przemysłowiec, winni nadmiernego podniesienia cen na artykuły żywności lub na inne przedmioty potrzeby koniecznej w porozumieniu z innymi handlującymi tymi przedmiotami lub przemysłowcami, ulegną karze:

więzienia.

Jeżeli winny skorzystał w tym celu z wywołanego przez brak tych przedmiotów wyjątkowego niedostatku ludności, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

Karze, przepisanej w części pierwszej artykułu niniejszego, ulegnie handlujący lub przemysłowiec, winny podniesienia nadmiernego cen na artykuły żywności lub inne przedmioty potrzeby koniecznej, jeżeli skorzystał z wyjątkowego niedostatku ludności, wywołanego przez brak tych przedmiotów. (Rozporządzenie, dotyczące nadmiernego podnoszenia cen z dnia 16 maja 1917. Dz. Rozp. № 75. poz. 318).

243. Winny niewykonania przepisanego przez ustawę lub rozporządzenie obowiązku zawiadamiania w czasie właściwym o wypadkach chorób zakaźnych lub epizootji wśród zwierząt domowych, o ukazaniu się owadów lub zwierząt, szkodliwych dla roślin w gospodarstwie wiejskim lub plantacjach owocowych albo drzewnych, ulegnie karze:

aresztu do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

244. Winny niewykonania przepisanego przez ustawę lub rozporządzenie obowiązku zawiadamiania w czasie właściwym o wypadkach chorób zakaźnych wśród roślin w gospodarstwie wiejskim lub w plantacjach owocowych albo drzewnych ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

245. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących środków ostrożności:

1. przeciwko zarazie zwierząt domowych lub roślin w gospodarstwie wiejskim lub plantacjach owocowych albo drzewnych;

2. przeciwko rozpowszechnianiu się owadów lub zwie-

rząt, szkodliwych dla roślin w gospodarstwie wiejskim lub plantacjach owocowych albo drzewnych;

ulegnie karze:

aresztu do miesiący dwóch lub grzywny do marek polskich czterystu.

246. Winny łowienia ryb lub innego połowu w czasie niedozwolonym, w miejscach niedozwolonych, sposobami niedozwolonymi lub bez zachowania właściwych przepisów, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

Jeżeli winny uczynił sobie z zabronionego łowienia proceder lub też łowił ryby zapomocą materiałów zatrutych lub wybuchowych, ulegnie karze:

aresztu do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Zabronione narzędzia łowienia ulegną kofiskacie.

247. Winny polowania:

1. bez właściwego świadectwa myśliwskiego;
 2. za cudzym świadectwem myśliwskim;
 3. nie na ten rodzaj zwierzyny, na który polowanie w tym czasie jest dozwolone;
 4. sposobem zabronionym;
- ulegnie karze

grzywny: w wypadku, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego — do marek polskich pięćdziesięciu, a w pozostałych wypadkach — do marek polskich dwustu.

Zabronione narzędzia polowania ulegną konfiskacie.

248. Winny niedozwolonego burzenia gniazd ptasich lub wyjmowania z nich jaj lub piskląt, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

249. Winny nieokazania, w czasie polowania, świadectwa myśliwskiego na żądanie osoby, mającej nadzór nad zachowaniem przepisów polowania, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dziesięciu.

250. Winny zabicia na polowaniu żubra lub łosicy, jelenia lub kozy dzikiej, lub też cielęcia tych gatunków, ulegnie karze:

grzywny: po marek polskich tysiąc za każdego zabitego żubra; po marek polskich sto za każdą łosicę lub

każdego jelenia i po marek polskich pięćdziesiąt za każdą kozę dziką i za każde ciele łośia, jelenia lub kozy dzikiej.

251. Winny roznoszenia, rozwożenia, sprzedaży lub kupna na sprzedaż zwierzyny, zabitej w czasie zabronionym, ulegnie karze

grzywny: po marek polskich pięćdziesiąt za każdego znalezione u winnego łośia, jelenia, kozła dzikiego lub kozę dziką i po marek polskich dwie za każdą znaną u winnego sztukę innej zwierzyny.

252 — 254 u c h y l o n o.

255. Właściciel lasu lub osoba, upoważniona przez niego do rozporządzania lasem, winni cięcia lasu rosnącego lub karczowania pni i korzeni w wypadkach, gdy takie cięcie lub karczowanie jest zabronione przez ustawę lub rozporządzenie, lub cięcia lasu rosnącego lub też karczowania pni i korzeni z pogwałceniem przepisów, ulegnie karze:

grzywny, równającej się wartości wyciętego lub wykarczowanego lasu.

Prócz tego las wycięty, pnie wykarczowane i korzenie ulegną konfiskacie, lub będzie pobrana ich wartość.

256. Właściciel lasu lub osoba, upoważniona przez niego do rozporządzania lasem, winni trzebień gruntu leśnego lub przekształcania go na inny rodzaj użytku, w tych wypadkach, gdy trzebież taka gruntu leśnego lub przekształcenie go na inny rodzaj użytku są zabronione przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dziesięciu za każde sto sążni kwadratowych gruntu leśnego, wytrzebionego lub nielegalnie przekształconego na inny rodzaj użytku.

Grunt leśny, wytrzebiony lub przekształcony na inny rodzaj użytku, mający przestrzeni mniej, niż sto sążni kwadratowych, uważa się za pełne sto sążni kwadratowych.

Kara za wykroczenie, wymienione w artykule niniejszym, wymierzona będzie niezależnie od kary, przepisanej w art. 255 za samo cięcie lasu.

257. Właściciel lasu lub osoba, upoważniona przez niego do rozporządzania lasem, winni:

1. pasienia bydła w lesie lub zbierania ściółki leśnej lub innego użytkowania ubocznego z lasu w tych

wypadkach, gdy takie pasienie bydła, zbieranie ściółki lub użytkowanie uboczne z lasu jest zabronione przez ustawę lub rozporządzenie;

2. samowolnego przedłużenia czasowego użytkowania dla celów gospodarki rolnej z gruntu leśnego poza terminem, określonym do takiego użytkowania przez ustawę lub rozporządzenie;

ulegną karze:

za czyny, wymienione w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, — grzywny do marek polskich dwudziestu; za czyn, wymieniony w ustępie drugim artykułu niniejszego, — grzywny do marek polskich dwóch za każde sto sążni kwadratowych gruntu leśnego, które były użytkowane poza terminem.

Grunt leśny, który był użytkowany poza terminem, mający przestrzeni mniej, niż sto sążni kwadratowych, uważa się za pełne sto sążni kwadratowych.

258. Karom, przepisany w art. 255 — 257, i na wyłuszczonych tam zasadach ulegnie winny spełnienia wykroczenia, wymienionego w tych artykułach, bez zgody właściciela lasu lub osoby, upoważnionej przez niego do rozporządzania lasem, lecz z wiedzą o zakazie cięcia lasu, lub karczowania pni albo korzeni, lub trzebień gruntu leśnego, lub przekształcenia go w inny rodzaj użytku, lub użytkowania z lasu.

Drzewo ścięte oraz pnie lub korzenie wykarczowane nie ulegną konfiskacie, jednak od winnego pobrana będzie ich wartość.

Kara będzie wymierzona niezależnie od kary za samowolne cięcie lasu.

259 — 261 u c h y l o n o.

CZĘŚĆ XII.

Pogwałcenie przepisów porządku publicznego.

262. Winny hałasów, krzyku lub innego zachowania się nieprzystojnego w miejscu publicznym lub na zebraniu publicznym, lub poza nimi, ale połączonego z zakłóceniem spokoju publicznego lub porządku, ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

Jeżeli w warunkach powyższych wszczęto bójkę, walkę na pięści, lub dopuszczono się innych wybryków, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli skutek takiego zachowania się nieprzystojnego lub wybryku przerwano posiedzenie zgromadzenia publicznego, odczyt lub przedstawienie publiczne, albo zakłócono porządek w czasie procesji uroczystej lub pogrzebowej, zabaw ludowych lub teatralnych albo tym podobnych widowisk, lub też jeżeli w zachowaniu nieprzystojnym albo wybrykach brał udział tłum, który się nie rozszedł na żądanie władzy policyjnej, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli skutek wybryków, popełnionych przez tłum, nastąpiło uszkodzenie ciała ciężkie lub bardzo ciężkie albo śmierć, to winni wybryków, o ile nie ulegają karze surowszej za spowodowanie powyższych uszkodzeń lub śmierci, ulegną karze:

uczestnik tłumy, kierujący nim, lub pobudzający do wszczęcia wybryków, lub podsycający je, lub ten, kto użył w tych wybrykach broni, — więzienia, inni zaś uczestnicy — więzienia na czas do miesiący trzech.

263. Winny:

1. rozgłaszania mogącej wywołać niepokój publiczny wieści, świadomie fałszywej, o rozporządzeniu władz państwowych, o klęsce powszechnej lub innym wypadku;

2. wywołania niepokoju publicznego, bez żadnego ku temu powodu, przez uderzenie w dzwon alarmowy lub w inny sposób;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli skutek podobnego rozgłaszania wieści fałszywych lub wywołania niepokoju wynikły rozruchy ludowe, lub przeciwdziałanie władzy, lub zakłócenie porządku w oddziałach wojskowych, winny ulegnie karze:

więzienia.

264. Winny rozgłaszania na giełdzie lub pomiędzy osobami, zajmującymi się operacjami giełdowymi, wieści fałszywej, z wiedzą, iż mogła ona wyrzucić wpływ na zawarcie umów giełdowych, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli rozgłaszano takie wieści fałszywe w celu wywarcia wpływu na zawarcie umów giełdowych, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do roku jednego i, oprócz tego, grzywny do marek polskich dwóch tysięcy.

265. Winny:

1. namawiania obywateli polskich do niedozwolonego przesiedlania się w granicach Polski lub zagranicę;

2. rozgłaszania wśród ludności wieści, świadomie fałszywej o korzyściach przesiedlania się do jakiegokolwiek miejscowości w granicach Polski lub zagranicę, w celu pobudzenia do opuszczenia stałego miejsca zamieszkania;

ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli skutek takiego podżegania lub rozgłaszania fałszywej wieści wynikł upadek gospodarstwa jednej lub kilku rodzin, które się przesiedliły, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli zaś do przesiedlania się zagranicę podżegani byli wojskowi, to winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

266. Osoba, obowiązana z mocy ustawy lub rozporządzenia zawiadamiać policję, względnie milicję, o osobach, wyprawiających się z domu lub wprowadzających się doń, winna niewykonania tego obowiązku, ulegnie karze:

grzywny do marki polskiej jednej za każdy dzień opóźnienia, lecz w sumie ogólnej nie wyższej jak marek polskich trzydzieści.

Jeżeli wykroczenia dopuści się zarządzający hotelem lub innym podobnym zakładem dla przyjezdnych, to winny ulegnie karze

grzywny: w stolicy — do marek polskich dziesięciu za każdy dzień opóźnienia, lecz w sumie ogólnej nie wyższej jak marek polskich trzysta, a w innych miejscowościach—do marek polskich dwóch za każdy dzień opóźnienia, lecz w sumie ogólnej nie wyższej jak marek polskich sześćdziesiąt.

Zarządzający hotelem lub innym podobnym zakładem dla przyjezdnych, jeżeli uległ karze powyższej więcej niż osiem razy w ciągu roku, może być pozbawiony nazawsze prawa zarządzania takimi zakładami.

267. Winny otwarcia pokoiów umeblowanych bez pozwolenia właściwego tam, gdzie pozwolenie to jest wymagane, oraz utrzymujący je, winny niewywieszenia przepisanego szyldu lub tablicy, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

268. Winny niezameldowania lub fałszywego zameldowania gospodarzowi lub rządcy domu o zmianie swego miejsca pobytu w miejscowości, gdzie zameldowanie przepisane jest przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwudziestu.

269. Winny zamieszkiwania lub wyjazdu bez przepisanego dowodu lub z dowodem przedawnionym, w tych wypadkach, gdy dowód ten jest przez ustawę wymagany, ulegnie karze:

grzywny do marki polskiej jednej za każdy dzień, lecz w sumie ogólnej nie wyższej jak marek polskich trzydzieści.

Tej samej karze ulegnie winny trzymania u siebie jako robotnika lub służącego osoby, obowiązanej z mocy prawa do posiadania dowodu na zamieszkiwanie, która dowodu tego nie posiada lub posiada dowód przedawniony.

270. Winny wyjazdu zagranicę bez właściwego dowodu, prócz zapłacenia podatku za dowód, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

271. Winny świadomie fałszywego, przy otrzymywaniu dowodu na zamieszkiwanie, oświadczenia instytucji, która dowód wydaje, iż dowodu na zamieszkiwanie nie posiada, ulegnie karze: aresztu na czas do miesięcy trzech.

272. Winny:

1. ukrycia przed władzą właściwą swego imienia i nazwiska;

2. samowolnego przywłaszczenia nienależnego winnemu stanowiska, stanu, urzędu, herbu lub tytułu;

3. publicznego noszenia świadomie nienależnego winnemu orderu lub znaku zasługi;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Tej samej karze ulegnie żyd, winny samowolnej zmiany imienia lub nazwiska, pod którymi zapisany został w księgach stanu cywilnego.

273. Winny okazania władzy właściwej, w celu fałszywego ustalenia osobistości, świadomie cudzego lub niewłaściwie mu wydanego dowodu na zamieszkiwanie, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Tej samej karze ulegnie winny oddania innej osobie swego lub cudzego dowodu na zamieszkiwanie w celu fałszywego ustalenia osobistości przed władzą właściwą, jeżeli okazanie dowodu na zamieszkiwanie nastąpiło.

274. Winny zamieszkiwania bez właściwego dowodu, niemający przytym ani określonego miejsca zamieszkania, ani rzemiosła, ani procederu, ani zajęć określonych, ani środków do życia, za to wałęsanie się ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli przytym winny miał przy sobie klucz dobrany, wy-

trych, narzędzie, przydatne do włamania, lub broń, lub też jeżeli znaleziony został w nocy w cudzym zamieszkanym budynku, lub innym takimże pomieszczeniu, lub w ogrodzonym podwórzu budynku zamieszkanego, lub w obrębie osady zamieszkaney, bez wiedzy gospodarza lub zastępującej go osoby, ulegnie karze: więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

275. Winny wałęsania się, odmawiający ustalenia swej osobistości lub dający fałszywe o niej zeznanie, za to włóczęgostwo ulegnie karze:

więzienia od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech.

276. Winny żebraniny:

1. z przyzwyczajenia do próżniactwa;
 2. zapomocą czynów oszukańczych lub zapewnien świadomie fałszywych o wypadku nieszczęśliwym lub chorobie;
 3. w sposób natarczywy lub zuchwały;
- za tę żebraninę ulegnie karze:
więzienia na czas do miesięcy trzech.

Jeżeli winny żebraniny miał przy sobie klucz dobrany, wytrych, narzędzie, przydatne do włamania, lub broń, ulegnie karze: więzienia.

277. Winny chodzenia, bez pozwolenia właściwego, w celu zbierania ofiar na kościół, klasztor lub inną instytucję pobożną, ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

Jeżeli cel zbierania został zmyślony, winny ulegnie karze: więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Zebrane przez winnego ofiary będą skonfiskowane i użyte na rzecz tego kościoła, klasztoru lub instytucji, na które zbierano, a jeżeli cel ofiary był zmyślony, to na rzecz miejscowych instytucji pobożnych.

278. Kto bez pozwolenia właściwego zezwoli na odprawianie w należącym do niego budynku lub zajmowanym przez siebie lokalu nabożeństwa publicznego żydowskiego, dla którego odprawienia poza miejscami, do tego przeznaczonymi, wymagane jest według ustawy pozwolenie, — ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

279. Winny udziału w bandzie, która się utworzyła:

1. w celu podrabiania, przerabiania lub zbywania podrobionych lub przerobionych monety, biletów lub papierów, wymienionych w art. 427 i 428, lub dokumentów;

2. w celu uszkodzenia cudzego mienia w wypadkach, wskazanych w art. 564;

3. w celu kradzieży, rozbojów, wymuszeń lub oszustw;

4. w celu nabywania, przyjmowania na przechowanie, ukrywania, zastawiania lub zbywania mienia cudzego, z wiedzą, iż jest ono uzyskane zapomocą przestępstwa;

5. w celu wprowadzania kontrabandy;

jeżeli nie ulega karze cięższej za przestępstwo, spełnione przez bandę, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie ten, kto świadomie dawał schronienie uczestnikowi takiej bandy, lub dostarczał środków do spełnienia przestępstw.

CZEŚĆ XIII.

Pogwałcenie przepisów nadzoru nad moralnością publiczną.

280. Winny publicznego pogwałcenia przystojności przez wypowiedzenie słów bezwstydných lub czyny bezwstydné, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli czyn bezwstydný polegał na postępowaniu lubieżnym lub wogóle przeciwnym moralności, połączonym ze zgorznięciem innych osób, to winny, o ile nie ulega karze cięższej za nierząd, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

281. Winny przechowywania w celu sprzedaży, sprzedawania, wystawiania publicznego lub innego rozpowszechniania dzieł lub wizerunków świadomie bezwstydných, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Prócz tego, jeżeli winny jest handlującym lub redaktorem wydawnictwa perjodycznego, Sąd mocen będzie pozbawić go prawa handlu lub też prawa być redaktorem na czas od roku jednego do lat pięciu.

282. Winny okrutnego obchodzenia się z chorym umysłowo, poleconym jego dozorowi lub opiece, o ile czyn jego nie stanowi bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała, ulegnie karze:

więzienia.

Tej samej karze ulegnie majster, winny okrutnego obchodzenia się z uczniem lub podmajstrzym, będącym u niego na nauce.

283. Winny przyjęcia osoby, mającej mniej niż siedemnaście lat wieku, w celu skłonienia do żebraniny lub innego niemoralnego zajęcia, ulegnie karze:

więzienia.

284. Winny ukazania się w miejscu publicznym w stanie oczywiście nietrzeźwym, zagrażającym bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi, ulegnie karze:

aresztu na czas do dni trzech lub grzywny do marek polskich dwudziestu.

W razie powtórzenia tego wykroczenia, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

285. Winny udziału w kompanji, zebranej w celu publicznego picia napojów wysokowych na ulicach lub placach, w podwórzach lub przed bramami, ulegnie karze:

aresztu na czas do dni trzech lub grzywny do marek polskich dwudziestu.

W razie powtórzenia tego wykroczenia, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

286. Winny picia publicznie napojów wysokowych tam, gdzie to picie jest zabronione przez rozporządzenie władzy, ulegnie karze:

aresztu na czas do dni trzech lub grzywny do marek polskich dwudziestu.

287. Winny niepotrzebnego dręczenia zwierząt domowych, ulegnie karze:

aresztu na czas do dni siedmiu lub grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

288. Winny urzędnienia zabawy ludowej bez pozwolenia, wymaganego przez ustawę lub rozporządzenie, lub też w czasie zakazanym, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

289. Winny urzędnienia gry w karty, w kości i t. p., zabronionej przez ustawę lub rozporządzenie, lub też oddania na taką grę swego lokalu, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli winny otworzył dom gry zabronionej, ulegnie karze:

więzienia na czas do roku jednego i, prócz tego, grzywny do marek polskich sześciu tysięcy.

CZĘŚĆ XIV.

Pogwałcenie przepisów nadzoru nad wychowaniem młodzieży.

290. Winny:

1. otwarcia zakładu naukowego bez właściwego pozwolenia;

2. przyjęcia obowiązków nauczyciela lub wychowawcy w zakładzie naukowym lub w domu prywatnym, jeżeli wykonywanie tych obowiązków zakazane zostało winnemu przez rozporządzenie władzy właściwej, o ile nie ulega odpowiedzialności według art. 177;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

291. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów kształcenia młodzieży żydowskiej lub nadzoru nad jej kształceniem, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

W razie powtórzenia tego wykroczenia przez melameda lub innego nauczyciela szkół żydowskich publicznych lub prywatnych, winny ulegnie karze:

aresztu.

CZĘŚĆ XV.

Pogwałcenie przepisów nadzoru nad prasą.

292. Winny urządzenia lub utrzymywania zakładu drukarskiego, chociażby posiadającego jedną tylko maszynę, bez pozwolenia przepisanego, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli przy urządzeniu lub utrzymywaniu takiego zakładu drukarskiego przedsięwzięto środki, zmierzające do jego ukrycia przed nadzorem przepisanim, winny urządzenia lub utrzymywania takiego zakładu, ulegnie karze:

więzienia.

Karze, wskazanej w części pierwszej artykułu niniejszego, ulegnie winny użycia prasy drukarskiej dla własnej potrzeby bez pozwolenia przepisanego.

293. Zarządzający zakładem drukarskim, winny:

1. zaniechania oświadczenia w trybie, przepisanim przez ustawę lub rozporządzenie, o zmianie liczby lub rozmiaru maszyn drukarskich lub rotacyjnych;

2. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów prowadzenia ksiąg sznurowych do zapisywania przeznaczonych do druku robót;

3. przystąpienia do drukowania wydawnictwa perjodycznego przed otrzymaniem świadectwa o pozwoleniu na wydawnictwo lub kwitu z odbioru kaucji wydawniczej;

4. puszczenia w obieg z zakładu drukarskiego wydawnictwa perjodycznego lub innego bez zachowania przepisów ustawy w tym przedmiocie;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

294. Winny puszczenia w obieg z zakładu drukarskiego wydawnictwa:

1. ze świadomie fałszywym zaznaczeniem o pozwoleniu cenzury;

2. ze świadomie fałszywym wskazaniem zakładu, w którym wydawnictwo to zostało wydrukowane;

3. ze świadomie fałszywym oznaczeniem nazwiska wydawcy lub redaktora odpowiedzialnego, o ile wydawnictwo perjodyczne puszczone zostało bez pozwolenia właściwego;

ulegnie karze:

więzienia.

295. Osoba, trudniąca się wyrobem lub sprzedażą przyborów drukarskich, winna:

1. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów prowadzenia ksiąg sznurowych do zapisywania sprzedanych przyborów drukarskich;

2. sprzedaży prasy drukarskiej lub czcionek osobie, nie mającej, na mocy ustawy, prawa do ich nabycia;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

296. Winny otwarcia księgarni lub czytelnicy lub prowadzenia handlu drukami bez pozwolenia, wymaganego przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

297. Winny prowadzenia ulicznego lub domokrażnego handlu drukami bez pozwolenia, wymaganego przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

298. Handlujący wyrobami drukarskimi lub utrzymujący czytelnię, winny przechowywania na sprzedaż, sprzedawania lub innego rozpowszechniania:

1. wydawnictwa, umieszczonego w wykazie wydawnictw zabronionych, lub o którego zakazie ogłoszono trybem przepisany;

2. wydawnictwa, o którym mu wiadomo, że podlega uprzedniemu ocenzurowaniu, jeśli pozwolenia cenzury nie uzyskano;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

299. Winny:

1. wydrukowania bez właściwego pozwolenia druku, o którym mu wiadomo, że na jego wydrukowanie wymaganem jest uprzednie pozwolenie cenzury lub innego urzędu;

2. zamieszczenia dodatku lub zmiany, sprzeciwiających się ogólnym przepisom cenzury, przy odbiciu druku po otrzymaniu przez cenzurę pozwolenia na jego wydanie, lub też zamieszczenia w wydawnictwie rysunku, z wiedzą, że nie był rozpatrywany przez cenzurę;

3. wydrukowania utworu, o którym mu wiadomo, że jest zakazany przez wyrok sądowy lub wciągnięty do wykazu książek zabronionych;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

300. Winny puszczenia w obieg wydawnictwa, o którym mu wiadomo, że jest wstrzymane przez cenzurę, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Tej samej karze ulegnie utrzymujący zakład drukarski, dyspozytor, zecer lub wogóle osoba, pracująca w takim zakła-

dzie, winna ukrywania wydawnictwa, wstrzymanego przez cenzurę.

301. Winny wytwarzania lub przechowywania w celu sprzedaży, lub sprzedawania książek do nabożeństwa, których obieg jest zakazany przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Książki znalezione ulegną konfiskacie i oddane będą do rozporządzenia miejscowej władzy kościelnej.

302. Winny wystawienia publicznego lub wykonania na scenie utworu literackiego lub muzycznego z dołączeniem słów, o których mu wiadomo, że ich wykonanie jest zabronione lub że nie były rozpatrzone przez cenzurę odpowiednią, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Tej samej karze ulegnie winny wystawienia publicznego lub wykonania na scenie utworu literackiego lub muzycznego do którego są dołączone słowa, bez zachowania wskazanych, przez cenzurę zmian lub opuszczeń.

303. Wydawca wydawnictwa perjodycznego, winny:

1. puszczenia w obieg wydawnictwa perjodycznego przed otrzymaniem właściwego pozwolenia;

2. niezawiadomienia trybem, przez ustawę przepisany, o przejściu wydawnictwa perjodycznego do innej osoby;

3. niezłożenia w terminie przepisany urzędowi cenzury określonej liczby egzemplarzy wydawnictwa, wychodzącego bez cenzury uprzedniej;

4. wydrukowania w wydawnictwie perjodycznym artykułu, wychodzącego poza obręb zatwierdzonego programu wydawnictwa;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

304. Wydawca wydawnictwa perjodycznego, czasowo zawieszzonego, winny pogwałcenia zakazu wydawania tego wydawnictwa, lub też rozdawania swym abonentom, zamiast zawieszzonego, innego wydawnictwa w imieniu tej samej redakcji, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

305. Winny:

1. ogłoszenia drukiem, przed posiedzeniem Sądu lub przed umorzeniem sprawy, wiadomości, zebranych przez dochodzenie lub śledztwo wstępne;

2. niezachowania wydanych w drodze ustawy przepisów drukowania wyroków sądowych i sprawozdań ze spraw sądowych;

3. ogłoszenia drukiem wiadomości, która według ustawy mogła być ogłoszona jedynie za pozwoleniem szczególnym, lub ogłoszenia drukiem wiadomości, z wiedzą, że jej ogłoszenie jest zabronione;

uleganie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

306. Wydawca wydawnictwa periodycznego, winny niezamieszczenia w wydawnictwie codziennym w ciągu dni trzech po otrzymaniu, a w wydawnictwie, wychodzącym w odstępach dłuższych,—w numerze najbliższym, mającym wyjść po upływie dni trzech od otrzymania:

1. wyroku lub decyzji Sądu, albo też urzędowego ostrzeżenia, zaprzeczenia lub sprostowania tego, co było wydrukowane w tym wydawnictwie;

2. zakomunikowanego przez osobę prywatną zaprzeczenia lub sprostowania tego, co było wydrukowane w wydawnictwie periodycznym, jeśli umieszczenie takiego zaprzeczenia lub sprostowania jest przez ustawę nakazane;

uleganie karze:

grzywny: w wypadku wydawnictwa codziennego — do marek polskich pięćdziesięciu, a wychodzącego w odstępach dłuższych—do marek polskich dwustu za każdy numer, który wyszedł od dnia upływu terminu obowiązkowego wydrukowania do dnia wydrukowania w wydawnictwie wyroku, decyzji, ostrzeżenia, zaprzeczenia lub sprostowania.

Jeżeli wyrok, decyzja, ostrzeżenie, zaprzeczenie lub spro-

stawanie nie były wydrukowane w ciągu miesięcy trzech, to, oprócz skazania winnego na grzywnę, wydawnictwo ulegnie zamknięciu.

307. Autor, wydawca, zarządzający zakładem drukarskim lub księgarz, a w wydawnictwach periodycznych redaktor odpowiedzialny, którzyby przez niedbalstwo zezwolili na puszczenie w obieg takiego druku, którego treść zawiera cechy przestępstwa, o ile nie ulegają odpowiedzialności na zasadzie przepisów uczestnictwa w przestępstwie, ulegną karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

Do odpowiedzialności pociągnięci będą: co do wydawnictw periodycznych — redaktor odpowiedzialny, a co do innych wydawnictw — autor, wydawca, zarządzający zakładem drukarskim lub księgarz, według następującej kolei:

1. autor, o ile nie udowodni, że dzieło było ogłoszone bez jego wiedzy;

2. wydawca, o ile autor jest niewiadomy, lub przebywa zagranicą, lub miejsce jego zamieszkania jest nieznane;

3. zarządzający zakładem drukarskim, o ile autor i wydawca są niewiadomi, lub przebywają zagranicą, lub miejsce ich zamieszkania jest nieznane;

4. księgarz, o ile na wydawnictwie nie wskazano zakładu, w którym je wydrukowano.

308. Redaktor wydawnictwa periodycznego, wychodzącego bez cenzury uprzedniej, winny niewykonania żądania ministra spraw wewnętrznych co do wskazania stanowiska, imienia i nazwiska autora artykułu, wydrukowanego w takim wydawnictwie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

309. W sprawach o przygotowanie lub puszczenie w obieg druków treści przestępnej Sąd mocen będzie, niezależnie od zastosowania art. 36, postanowić:

1. zawieszenie wydawnictwa periodycznego lub zabronienie go nazawsze;

2. zamieszczenie wyroku sądowego w najbliższym numerze wydawnictwa.

CZEŚĆ XVI.

Pogwałcenie przepisów nadzoru nad procederami i handlem:

310. Kto urządzi lub przystąpi do urządzenia przedsiębiorstwa fabrycznego, fabryki, apteki lub innego zakładu przemysłowego lub handlowego, bez właściwego pozwolenia, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli zaś przedsiębiorstwo fabryczne, fabryka, apteka lub inny zakład przemysłowy lub handlowy został urządzony lub jego urządzenie zaczęte zostało, chociażby za zezwoleniem władzy właściwej, lecz:

1. przez osobę, nie mającą prawa prowadzenia zakładu tego rodzaju;

2. w takim miejscu, gdzie urządzenie powyższych zakładów jest zabronione przez ustawę lub rozporządzenie;

winny ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

311. Właściciel przedsiębiorstwa fabrycznego, fabryki, zakładu rzemieślniczego lub handlowego, lub też ich zarządzający, winny niezastosowania w takim zakładzie przepisanych przez ustawę lub rozporządzenie urzędzeń, zapobiegających zatruciu powietrza, wody lub gruntu, ulegnie karze:

aresztu do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

312. Winny urządzenia rzeźni bez zachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, albo nieporządnego utrzymywania rzeźni, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

313. Winny niezachowania w miejscowościach, gdzie urządzone są rzeźnie, przepisów, nakazujących bicie bydła jedynie w rzeźniach, ulegnie karze:

aresztu do dni siedmiu lub grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

314. Sprzedający, winny pogwałcenia zakazu trzymania w zakładzie handlu detalicznego napojami wysokowymi, w miejscowościach, w ustawie wskazanych, jakichkolwiek produktów spożywczych, prócz tych, które są przez ustawę dozwolone, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

315. Winny:

1. otwarcia handlu prywatnego z napojami wysokowymi lub zakładu restauracyjnego w czasie, dla tych zakładów zabronionym;

2. dopuszczenia w tych zakładach do zabaw lub gier niedozwolonych lub postępów nieprzystojnych;

3. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów wpuszczania do tych zakładów wojskowych lub wydawania im napojów wysokowych;

4. trzymania w zakładzie prywatnym handlu napojami wysokowymi lub w zakładzie restauracyjnym, sprzedającym napoje wysokowe, w charakterze służącego, osoby, nie mającej wieku, przepisanego przez ustawę lub rozporządzenie, albo zezwolenia na to, aby napoje wysokowe w tych zakładach pił nieletni, nie mający lat 14, lub osoba, oczywiście pijana;

5. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów utrzymywania prywatnych zakładów handlu napojami wysokowymi i prowadzenia w nich handlu;

6. udzielania, w charakterze procederu, swego mieszkania lub innego lokalu do picia napojów wysokowych, nabytych w innym miejscu;

7. sprzedaży w zakładach restauracyjnych produktów lub napojów, lub wynajmowania pokoiów, według cen wyższych niż przepisane;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

316. Winny handlu napojami wysokowymi:

1. w takim miejscu, gdzie handel ten jest zabroniony;

2. bez posiadania prawa handlu napojami wysokowymi wogóle lub w danej miejscowości w szczególności;

3. w zakładzie, na którego otwarcie nie otrzymano pozwolenia właściwego lub którego urządzenie wewnętrzne nie odpowiada wymaganiom ustawy;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Prócz tego winny pozbawiony zostanie pozwolenia na sprzedaż napojów wysokowych.

317. Utrzymujący zakład prywatny sprzedaży napojów wysokowych, lub prowadzący w nim handel, winny:

1. sprzedawania napojów wysokowych pod zastaw rzeczy, na rachunek przyszłych zbiorów lub wogóle na kredyt;

2. zamiany napojów wysokowych na zboże lub inne produkty rolne;

3. płacenia napojami wysokowymi zamiast pieniędzy na pokrycie zobowiązań lub za pracę dokonaną;

uleganie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Prócz tego winny pozbawiony będzie pozwolenia na handel napojami wysokowymi.

Zobowiązania, zaciągnięte wzamian za napoje, będą uznane za nieważne, a rzeczy, wzięte w zastaw lub na zamianę, będą odebrane od winnego i oddane bez odszkodowania właścicielowi lub nieodłączonym członkom ich rodzin.

Przepisy ustępu pierwszego części pierwszej, oraz części trzeciej artykułu niniejszego nie rozciągają się na zobowiązania przedsiębiorstw fabrycznych i składów hurtowych, wynikię ze sprzedaży napojów wysokowych.

318. Winny otwarciem bez zachowania właściwych przepisów lub bez właściwego pozwolenia:

1. spółki lub towarzystwa handlowego lub przemysłowego;

2. instytucji kredytowej prywatnej lub publicznej, zakładu bankierskiego lub kantoru wymiany;

3. kantoru komisowego lub informacyjnego do spraw prywatnych;

4. lombardu;

uleganie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Tej samej karze ulegnie winny wykonywania w imieniu spółki lub towarzystwa, które otrzymało pozwolenie właściwe, takich operacji, których wykonywanie nie jest spółce lub towarzystwu dozwolone, lub winny wykonywania operacji, chociażby nawet dozwolonych, lecz niezgodnie z pozwoleniem otrzymanym.

319. Utrzymujący lombard lub pracujący w nim, winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów o utrzymywaniu lombardów, uleganie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa utrzymywania lombardu na czas od roku jednego do lat pięciu, a w razie powtórzenia tego wykroczenia — nazawsze.

320. Winny:

1. niedozwolonego dokonania wypłaty kuponem, oddzielnym od papierów procentowych państwowych lub prywatnych, którego termin płatności jeszcze nie nastąpił;

2. niedozwolonego zawarcia umowy, mającej za przedmiot kupony, których termin płatności jeszcze nie nastąpił;

3. wydania kuponu od papieru procentowego, znajdującego się w zastawie lub też na przechowywaniu, którego termin płatności jeszcze nie nastąpił, o ile takie wydanie jest przez ustawę zabronione;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

321. Utrzymujący zakład bankierski lub kantor wymiany, lub nimi zarządzający, lub też pracujący w nich, winny:

1. niedozwolonego kupna lub sprzedaży papieru procentowego państwowego lub prywatnego, nie posiadającego wszystkich doń należących kuponów, których termin płatności jeszcze nie nastąpił;

2. wydania pożyczki niedozwolonej na zastaw papieru, wymienionego w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, lub otwarcia rachunku bieżącego, zabezpieczonego takim papierem;

3. dokonania jakiegokolwiek umowy, której przedmiotem jest papier, wymieniony w ustępie pierwszym artykułu niniejszego;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

322. Utrzymujący zakład bankierski lub kantor wymiany, lub nimi zarządzający, albo też pracujący w nich, winny dokonania umowy, zabronionej przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich czterech tysięcy.

W razie powtórzenia takiego wykroczenia, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu i, prócz tego, grzywny do marek polskich sześciu tysięcy.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa utrzymywania zakładu bankierskiego lub kantoru wymiany, lub zarządzania nimi, na czas od roku jednego do lat pięciu, a w razie powtórzenia takiego wykroczenia — nazawsze.

323. Utrzymujący zakład bankierski lub kantor wymiany, lub nimi zarządzający, albo też pracujący w nich, winny dokonywania operacji, o których nie zawiadomił właściwej władzy, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich czterystu.

324. Winny:

1. otwarcia subskrypcji na wszelkiego rodzaju papiery wartościowe w imieniu spółki lub towarzystwa handlowego lub przemysłowego, którego otwarcie nie jest dozwolone;

2. puszczenia w obieg wszelkiego rodzaju papierów wartościowych w imieniu instytucji publicznej lub spółki albo towarzystwa handlowego lub przemy-

słowego bez właściwego pozwolenia na puszczenie takich papierów, lub wartości innej niż ta, na jaką pozwolenie wydano, lub w ilości większej, niż to było dozwolone, lecz bez przekroczenia ogólnej sumy papierów, których puszczenie w obieg było dozwolone;

ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

325. Winny dokonania operacji ubezpieczeniowych w imieniu towarzystwa ubezpieczeń, niemającego pozwolenia odpowiedniego, lub też w imieniu towarzystwa, które otrzymało takie pozwolenie, lecz niezgodnie z pozwoleniem otrzymanym, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

326. Założyciel spółki lub towarzystwa handlowego, lub przemysłowego, winny:

1. nieprowadzenia przepisanych przez ustawę ksiąg sznurowych do zapisywania akcji lub udziałów i sum, za nie wpływających;

2. niezłożenia takich ksiąg do rewizji na żądanie instytucji właściwej, która księgi powyższe wydała;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

327. Winny umieszczenia w deklaracjach, podawanych do komisji repartycyjnych podatku procederowego, świadomie fałszywych wiadomości o obrotach i dochodach przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych w celu zmniejszenia tego podatku lub zwolnienia od niego, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

328. Winni umieszczenia w sprawozdaniach i bilansach przedsiębiorstw, obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, lub zrównanych z nimi, albo w zawiadomieniach dodatkowych lub wyjaśnieniach tych sprawozdań, wiadomości świadomie fałszywych w celu zmniejszenia podatku procederowego lub zwolnienia od niego, członkowie zarządu, agenci odpowiedzialni towarzystw cudzoziemskich, buchalterzy i wogóle osoby, które podpisały lub potwierdziły fałszywe:

sprawozdanie, bilans, zawiadomienie dodatkowe lub wyjaśnienie, ulegną karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu i, prócz tego, grzywny do marek polskich dwóch tysięcy.

329. Winny puszczenia w obieg, w jakiejkolwiek formie, znaków pieniężnych na okaziciela ulegnie karze: więzienia.

330. Zarządzający lub kierujący sprawami utworzonych za pozwoleniem rządu instytucji kredytowej, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, winny dokonania operacji, niedozwolonych powyższym instytucjom, towarzystwom i spółkom, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich czterech tysięcy.

W razie powtórzenia tego wykroczenia, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu i, prócz tego, grzywny do marek polskich sześciu tysięcy.

331. Winny:

1. niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów o puszczeniu w obieg jakichkolwiek papierów wartościowych;

2. przygotowania blankietów do jakichkolwiek papierów wartościowych nie trybem przepisany, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

332. Winny urządzenia loterii publicznej bez pozwolenia właściwego lub bez zachowania przepisów, w tym przedmiocie wydanych, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

333. Winny:

• 1. sprzedaży lub innego rozpowszechniania biletów loterii cudzoziemskich, których puszczenie w obieg jest zabronione;

2. niedozwolonej przez ustawę sprzedaży promes na loterię lub na pożyczki premjowe;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

334. Winny używania nienależnej godności majstra cechowego ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

335. Niemający według ustawy prawa prowadzenia handlu lub procederu wogóle, lub prowadzenia wszędzie, albo w danej tylko miejscowości handlu lub procederu rodzaju określonego, winny prowadzenia takiego handlu lub procederu, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli zaś winny, w celu otrzymania pozwolenia na prowadzenie handlu lub procederu, złoży deklarację fałszywą, że nie należy do liczby osób, którym ustawa zabrania prowadzenia handlu lub procederu, lub ukryje przyczyny, przeszkadzające w myśl ustawy wydaniu takiego pozwolenia, ulegnie karze:

aresztu.

336. Winny wyrobu, sprzedaży lub wogóle rozpowszechniania obrazów lub innych wizerunków świętych w postaci gorszej, o ile nie ulega karze za przestępstwo, wymienione w art. 73 lub 74, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

337 — 339 u c h y l o n o.

340. Winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów sprzedaży sztucznego oleju skalnego, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

Sztuczny olej ulegnie konfiskacie.

341. Handlujący, winny przyjęcia zboża, mąki, kaszy, słodu, śróty, otrąb lub wogóle zboża wymłóconego lub śrótowanego, lub nasienia oleistego, siewnego lub innego — nie na wagę, lecz w inny sposób, w tych miejscowościach, gdzie ustawa lub rozporządzenie nakazuje przyjmowanie tych przedmiotów na wagę, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

342. Handlujący, winny niezachowania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów co do sprzedaży lnu lub konopi, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli zaś handlujący jest winien przygotowywania, lub prze-

chowywania w celu sprzedaży, lub sprzedawania lnu lub kónopi, zawierających domieszkę paździerzy lub innych materiałów obcych, albo w stanie zmoczonym w celu sztucznego powiększenia wagi włókna, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

343. Winny niezachowania przepisów co do handlu kartami do gry, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

344. Winny wyrobu kart do gry na sprzedaż, lub przerabiania, przemywania lub czyszczenia w tymże celu kart używanych, albo przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania kart nieprawnie wyrobionych, przerobionych, przemytych lub oczyszczonych, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Prócz tego winny zapłaci za każdy tuzin talji takich kart po marek polskich trzydzieści.

Tej samej karze ulegnie winny wyrobu banderoli, nakładanych na karty do gry, nie stanowiących znaków wartościowych, albo użycia takich banderoli, albo nałożenia na karty prawdziwych banderoli, już użytych.

Jeżeli z wyrobu kart lub banderoli lub z ich sprzedaży winny uczynił sobie proceder, ulegnie karze:

więzienia.

Narzędzia wyrobu, oraz karty i banderole, nieprawnie wykonane, ulegną konfiskacie.

345 u c h y l o n o.

346. Winny: wwozu z zagranicy w celu puszczenia w obieg, wyrobu w tym samym celu lub puszczenia w obieg medalu, żetonu, biletu z zaproszeniem, afisza, biletu wizytowego, cennika lub innego przedmiotu, odtwarzającego wygląd znaku pieniężnego lub znaku, ustalającego pobranie opłat akcyzowych, stemplowych lub pocztowych, i mogącego być zbytych za taki właśnie znak, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Przedmioty te ulegną konfiskacie.

347. Grawer, winny wyrobu pieczęci lub innego narzędzia, służącego do przyłożenia znaku zaświadczonego w imie-

niu instytucji rządowej lub społecznej, lub urzędnika, na obstalunek osoby, do tego nieupoważnionej, ulegnie karze: aresztu.

348. Przemysłowiec lub handlujący, winny przechowywania na sprzedaż lub sprzedaży:

1. wyrobu złotego lub srebrnego, podlegającego obowiązkowemu opatrzeniu w próbe, bez przepisanej próby, z wyjątkiem przedmiotów, przyjętych do naprawy;

2. książeczek listkowego złota, srebra lub mieszanych bez oznaczenia lub z oznaczeniem fałszywym na nich liczby i wagi listków, albo też książeczek tych metali, nie mających znaków probierni lub plomb;

3. wyrobów szmuklerskich, złotych i srebrnych nitek, również i szychowych, bez wyciśnięcia cechy imiennej na plombach, banderolach lub etykietach, lub bez oznaczenia albo z oznaczeniem fałszywym jakości tych towarów;

ulegnie karze:

grzywny do wysokości pięciokrotnej wartości metalu wyrobów, niezaopatrzonych w próby, znaki, plomby, cechy imienne i oznaczenia, lub mających oznaczenia fałszywe.

349. Przemysłowiec lub handlujący, winny przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania podlegającego obowiązkowemu ostemplowaniu lub od tegoż zwolnionego wyrobu złotego lub srebrnego, któryby w ogólnej masie albo w częściach składowych lub dodatkowych był próby niższej od ustawowej, z wyjątkiem wyrobów, zwolnionych od próby obowiązkowej, oraz przedmiotów, przyjętych do naprawy, ulegnie karze:

aresztu do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

W razie powtórzenia takiego wykroczenia, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu i, prócz tego, grzywny do marek polskich sześciuset.

350. Przemysłowiec, winny wypuszczenia na sprzedaż sztaby złota lub srebra bez wyciśnięcia na niej swej cechy imiennej, ulegnie karze:

grzywny do wysokości potrójnej wartości metalu niecechowanego.

351. Winny:

1. wyrobu lub przechowywania na sprzedaż fałszywego stempla probierczego;

2. wyciśnięcia fałszywego stempla probierczego na wyrobach złotych lub srebrnych albo sztabie;

3. zmiany stempla, wyciśniętego przez probiernię, na stempel wyższy;

4. wyciśnięcia stempla bez udziału probierni;

5. włutowania stempla, wyciśniętego przez probiernię na wyrobie lub sztabie, w inny wyrób lub sztabę;

uleganie karze:
więzienia.

352. Przemysłowiec lub handlujący, winny przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania wyrobów złotych lub srebrnych albo sztaby, o ile wiedział, że na nich wyciśnięto stempel fałszywy, lub że wyciśnięty przez probiernię stempel zamieniono na stempel wyższy, albo że wyciśnięty przez probiernię stempel włutowano w inny wyrób lub sztabę, ulegnie karze: więzienia na czas do miesiący sześciu.

353. W wypadkach, wymienionych w artykułach 348—352, złoto i srebro w wyrobach lub sztabach, nie posiadających przepisanych stempli, znaków, plomb, cech imiennych lub oznaczeń, lub też takich, które, jak się okazało, są próby niższej od ustawowej, będą skonfiskowane i odesłane przez probiernię do mennicy w celu przerobienia na monetę.

354 — 355 u c h y l o n o.

356. Przemysłowiec lub handlujący, winny:

1. samowolnego wystawienia na towarze wyrobu własnego lub posiadanym na sprzedaż, lub na opakowaniu albo naczyniu, zawierającym towary, albo też na ogłoszeniu handlowym, cenniku lub blankiecie, znaku towarowego, ściśle odtworzonego lub oczywiście podobnego do takiegoż znaku, znajdującego się w wyłącznym używaniu innego przemysłowca lub handlującego, o czym winnemu było wiadomo;

2. przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania towaru ze znakiem, wymienionym w ustępie poprzednim, samowolnie wystawionym, o czym winny wiedział, lub puszczenia w obieg dla celów handlowych jakiego towaru;

uleganie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Znaki towarowe, nieprawnie wystawione, będą zdjęte i zniszczone.

357. Przemysłowiec lub handlujący, winny wystawienia na towarze, na opakowaniu lub naczyniu, zawierającym towary, na ogłoszeniu handlowym, cenniku lub blankiecie, znaku towarowego z napisem lub wizerunkiem zabronionym, lub przechowywania na sprzedaż, albo sprzedawania towaru z takim znakiem, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich czterystu.

Znaki towarowe, nieprawnie wystawione, będą zdjęte i zniszczone.

358. Winny użycia na wyrobie znaku, ustalonego w celu zabezpieczenia prawa używania rysunku lub wzoru, bez uprzedniego zameldowania rysunku lub wzoru trybem przepisany, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

359. Winny używania bez pozwolenia właściwego, w handlu, przy przewozie rzeczy, przy pobieraniu wszelkiego rodzaju wpłat, na szyldach lub ogłoszeniach zakładów handlowych lub przemysłowych—znaku, przynależnego towarzystwu, utworzonemu trybem właściwym, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

360. Winny używania, bez pozwolenia właściwego, wizerunku herbu państwa lub wizerunku, oczywiście podobnego do tego herbu, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

361. Winny niezawiadomienia władzy właściwej o przejściu należącego doń statku handlowego polskiego, zaopatrzonego w patent na wywieszenie flagi handlowej polskiej, w po-

siadanie osoby, niemającej, podług ustawy, prawa używania takiej flagi, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

362. Winny umożliwienia osobie, niemającej prawa wywieszania flagi handlowej polskiej, korzystania z jego nazwiska dla otrzymania patentu lub dla używania patentu, wydanego na prawo żeglugi pod flagą handlową polską, ulegnie karze: więzienia.

Tej samej karze ulegnie cudzoziemiec, który zawarł z obywatelem polskim umowę przeciwną prawu, w celu zdobycia dla siebie patentu na żeglugę pod flagą handlową polską, nie mając na to prawa, jak również kapitan statku cudzoziemskiego, winny żeglowania bezprawnego pod flagą handlową polską.

363. Przemysłowiec lub handlujący, winny przechowywania na sprzedaż lub używania w handlu lub procederze miar i wag:

1. niedokładnych;
 2. których używanie w handlu wogóle lub w danym rodzaju handlu jest zabronione;
 3. bez stempla przepisanego;
- ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Tej samej karze ulegnie utrzymujący przedsiębiorstwo fabryczne, fabrykę lub zakład rzemieślniczy, który się zajmuje wyrobem na sprzedaż naczyń szklanych wymierzonych, przeznaczonych do napojów, ulgających opłacie akcyzy, lub handlujący takimi naczyniami, winny wyrabiania, przechowywania na sprzedaż lub sprzedawania naczyń powyższych miary niewłaściwej.

CZEŚĆ XVII.

Pogwałcenie przepisów najmu osobistego.

364. Zarządzający przedsiębiorstwem fabrycznym, fabryką, procederem lub zakładem rzemieślniczym, lub jego zastępca, winny:

1. samowolnego obniżenia płacy robotnikowi wbrew przepisom, wydanym w drodze ustawy;
 2. przymusowej wypłaty robotnikowi nie gotowizną, lecz towarem lub innymi przedmiotami;
 3. wypłaty robotnikowi kuponem, chociażby termin jego płatności już nastąpił, lub znakiem, mającym wartość warunkową;
- ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli to wykroczenie popełnione zostało po raz trzeci, lub też, chociażby po raz pierwszy, lecz wywołało wśród robotników zaburzenia, które spowodowały przybycie władzy w celu przywrócenia porządku, winny ulegnie karze:

aresztu.

Prócz tego, jeżeli winny zarządzał przedsiębiorstwem fabrycznym, fabryką, procederem lub zakładem rzemieślniczym, Sąd mocen będzie pozbawić go prawa zarządzania takim przedsiębiorstwem fabrycznym, fabryką, procederem lub zakładem na czas od roku jednego do lat pięciu.

365. Zarządzający przedsiębiorstwem fabrycznym, fabryką, procederem lub zakładem rzemieślniczym, lub jego zastępca, winny niedania możności robotnikom nieletnim uczęszczania do szkoły w wypadkach i w czasie, przez ustawę przepisanych, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

366. Zarządzający przedsiębiorstwem fabrycznym, fabryką, procederem lub zakładem rzemieślniczym, lub jego zastępca, winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów pracy nieletnich, wyrostków i kobiet, ochraniających ich zdrowie i bezpieczeństwo, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

367. Robotnicy w przedsiębiorstwie fabrycznym, fabryce, przemyśle górniczym, warsztatach kolejowych, portowych i tym podobnych, lub wogóle w takiego rodzaju przedsiębiorstwie,

w którym zaprzestanie czynności może odbić się niepomysłnie na interesach ludności miejscowej, winni zaprzestania pracy wskutek wzajemnego porozumienia się, w celu zmuszenia przedsiębiorcy do podwyższenia płacy zarobkowej przed upływem terminu najmu lub do zmiany innych warunków najmu przed upływem jego terminu, za tę znowę ulegną karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli uczestnik znowy uszkodził umyślnie mienie przedsiębiorcy lub pracującego u tegoż i nie ulega za to uszkodzenie karze cięższej, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli uczestnik znowy przystąpił do pracy na żądanie władzy właściwej lub zarządzającego przedsiębiorstwem, wymienionym w części pierwszej artykułu niniejszego, zwolniony zostanie od kary za uczestnictwo w znowie.

368. Winny podżegania robotników do znowy, wymienionej w art. 367, chociażby nie był robotnikiem, o ile znowa nastąpiła, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli podżeganie do takiej znowy popełnione zostało nie przez robotnika i znowa nie nastąpiła, winny ulegnie karze:

więzienia.

369. Robotnik przemysłu fabrycznego lub górniczego, winny porzucenia samowolnego pracy przed upływem terminu najmu, lub, w wypadku najmu na termin nieokreślony, bez uprzedzenia pracobiorcy na dwa tygodnie z góry, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego.

370 — 372 u c h y l o n o.

373. Winny najmu do robót polnych robotnika, o którym było mu wiadome, że jest zobowiązany na ten sam czas terminową umową najmu względem innego pracobiorcy, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

374. Pracobiorca, winny przymusowej zapłaty robotnikowi wiejskiemu nie pieniędzmi, lecz towarem lub innymi przedmiotami, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

O ile zapłata została dokonana kuponem, chociażby termin jego zapłaty już nastąpił, lub znakiem, posiadającym wartość warunkową, winny ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

375. Robotnik wiejski, winny okazania przy najmie do robót rolnych kontraktu cudzego za swój lub dania w tym celu swego kontraktu innemu, ulegnie karze:

aresztu.

376. Robotnik wiejski, winny:

1. świadomie fałszywego zameldowania właściwej władzy o zagubieniu kontraktu najmu do robót polnych lub o miejscu zawarcia tego kontraktu;

2. samowolnego niestawienia się do robót polnych, które zobowiązał się wykonać w terminie na mocy najmu terminowego podług kontraktu, lub samowolnego porzucenia takiej roboty, o ile nie wykonał prawnego żądania właściwej władzy, ażeby stawił się do pracobiorcy lub powrócił do robót;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

O ile robotnik wiejski, otrzymawszy zadatek od kilku pracobiorców przy najmie za kontraktem do roboty wiejskiej akordowej, której świadomie nie mógł wydołać w czasie umówionym, nie wykonał tej roboty w terminie właściwym, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego.

377. Służący, podmajstrzy, terminator lub robotnik rolny, winny umyślnie grubjańskiego obchodzenia się z pracobiorcą lub członkiem jego rodziny, lub oczywistego, połączonego z grubjaństwem, nieposłuszeństwa pracobiorcy lub osobie, której powierzono nadzór nad robotą lub robotnikami, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

CZĘŚĆ XVIII.

Pogwałcenie przepisów prowadzenia robót budowlanych, używania dróg komunikacji i środków porozumiewania się.

378. Winny postawienia lub przebudowy gmachu lub budowli bez pozwolenia właściwego, jeżeli ustawa takiego pozwolenia wymaga, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

379. Winny:

1. zbudowania, bez właściwego pozwolenia, świątyni lub chrześcijańskiego domu modlitwy, lub ich urządzenia bez pozwolenia w budynku, należącym do winnego, lub pomieszczeniu, zajmowanym przez niego;

2. zbudowania domu modlitwy wyznania niechrześcijańskiego, lub wogóle urządzenia pomieszczenia do odprawiania nabożeństwa publicznego tegoż wyznania, bez właściwego pozwolenia, lub w mniejszej, niż przepisana lub pozwolona, odległości od świątyń chrześcijańskich lub innych budowli;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

380 u c h y l o n o.

381. Urządzona bez właściwego pozwolenia świątynia lub dom modlitwy, w wypadkach, wymienionych w art. 379, mogą być zachowane do czasu otrzymania na nie pozwolenia.

382. Winny niezachowania, przy prowadzeniu robót budowlanych, budowie dróg komunikacji lub środków porozumiewania się, wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów technicznych, dotyczących prowadzenia robót budowlanych, budowy dróg komunikacji lub środków porozumiewania się, ulegnie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

Jeżeli nie zachowano przepisów, mających na względzie bezpieczeństwo osobiste, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli winny jest technikiem lub przedsiębiorcą, który podjął się robót budowlanych ogółem, to ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w części pierwszej artykułu niniejszego,—aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu;
w wypadku, wymienionym w części drugiej artykułu niniejszego, — aresztu.

Prócz tego Sąd mocen będzie zabronić winnemu technikowi lub przedsiębiorcy prowadzenia wyżej wymienionych robót na czas od roku jednego do lat pięciu, a w razie powtórzenia takiego wykroczenia — nazawsze.

383. Winny niespełnienia nakazanego przez ustawę lub rozporządzenie obowiązku utrzymywania w porządku studzien, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwudziestu.

384. Kto w okręgu ochrony źródeł wód mineralnych i leczniczych błot mineralnych, bez właściwego pozwolenia lub bez uprzedniego zawiadomienia w terminie przepisany miejscowej władzy górniczej, dokonał takich robót, do których wykonania potrzeba powyższego pozwolenia lub zawiadomienia, bądź wznowił roboty wstrzymane, bądź prowadził roboty, zabronione przez powyższą władzę, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

385. Winny przeprowadzenia rury do odprowadzania ścieków do rzeki lub kanału, gdzie to jest zabronione przez ustawę lub rozporządzenie, albo do rury miejskiej, na ten cel nieprzeznaczonej, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich czterystu.

386. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących:

1. spławu drzewa opałowego i budulcowego;
2. utrzymywania w porządku i używania dróg do holowania statków;
3. rozsuwania mostów dla przejścia statków, oraz spuszczenia wód;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich stu.

Tej samej karze uleganie winny zatrzymania żeglugi lub spowodowania innej przeszkody w żegludze.

387. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów budowy, urządzania i utrzymywania statków; ruchu statków na drogach wodnych; ładowania i wyładowywania statków; utrzymywania przystani i korzystania z nich; korzystania ze znajdujących się w portach wind, magazynów składowych i innych urządzeń i udogodnień, bądź wyznaczonych rewirów terytorjum portowego, uleganie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli pogwałcenie przepisów powyższych groziło bezpieczeństwu osobistemu, winny uleganie karze:

aresztu.

388. Kto samowolnie zmienił kierunek rzeki spławnej, lub bieg jej zatamował lub osłabił przez urządzenie kanału lub w inny sposób, uleganie karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

389 i 390 u c h y l o n o.

391. Pilot lub inny przewodnik portowy lub nadbrzeżny, winny niewykonania obowiązków, dotyczących przeprowadzania statków, a również osoba, nie będąca pilotem, winna wzięcia na siebie tego obowiązku bez właściwego pozwolenia lub bez wyraźnej konieczności, uleganie karze:

aresztu na czas do tygodni dwóch lub grzywny do marek polskich stu.

Jeżeli z winy pilota lub osoby, która wzięła na siebie jego obowiązki, statek prowadzony osiadł na mieliźnie, wpadł na skałę, lub nastąpiło wstrzymanie ruchu statków, winny uleganie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

392 — 395 u c h y l o n o.

396. Funkcjonariusz drogi żelaznej, ruchu pocztowego lub wodnego, oraz woźnica, kontroler lub konduktor wozów publicznych, winny grubjańskiego obchodzenia się z podróżnymi, uleganie karze:

aresztu do dni siedmiu lub grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

397. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów dla publiczności na drogach żelaznych, uleganie karze:

grzywny do marek polskich stu.

398. Winny:

1. przejazdu, przejścia lub przeciągania czegokolwiek przez tor kolei żelaznej w tym czasie, kiedy to jest wzbronione;

2. niezniesienia lub nieusunięcia po udzielonym przez policję, względnie milicję, lub zarząd drogi żelaznej upomnieniu — zatarasowania toru kolejowego, bądź wogóle urządzeń, dokonanych z pogwałceniem przepisów ustawy, dotyczących urządzeń i robót w pobliżu toru kolei żelaznej;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

399. Funkcjonariusz drogi żelaznej, winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów przewozu pasażerów lub ładunków i nadzoru kolejowo-policyjnego, uleganie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

400. Winny przyjęcia na służbę przy eksploatacji drogi żelaznej lub przy ruchu statków osoby, o której mu było wiadomo, że nie ma do tego prawa, lub polecenia pełnienia obowiązków przy takiej eksploatacji osobie, o której było mu wiadomo, że jest do tego niezdolna, uleganie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

401. Winny:

1. niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących urządzenia w miastach ulic, placów, bruków, chodników, rynsztoków lub mostków na rynsztokach poprzecznych;

2. nieporządnego utrzymywania chodników, mostków lub bruków;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

402. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących utrzymywania lub oświetlania ulic, uleganie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

403. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących jazdy taborów po szosach, bądź innych drogach, lub przepędzania po nich bydła, uleganie karze:

grzywny do marek polskich dwudziestu.

404. Winny omińnięcia rogatki szosowych lub uchylenia się w inny sposób od zapłaty rogatkowego, — niezależnie od zapłacenia poboru przepisanego, uleganie karze:

grzywny do wysokości potrójnej w stosunku do należnej lub niedopłaconej sumy poboru.

405. Woźnica prywatny, winny niedozwolonego przewozu końmi powrotnymi powozów przejezdnych lub publicznych na traktach poczt wolnych, uleganie karze:

grzywny w wysokości od zwykłej do potrójnej zapłaty za każdego konia i za całą przestrzeń, którą winny przejechał traktem poczt wolnych.

406. Winny urzędzenia poczty w celu przesyłki niedozwolonej, poza urządzeniem pocztowym, listów, pieniędzy, lub przedmiotów, uleganie karze:

grzywny do marek polskich tysiąca.

407. Winny przeszkadzania przejazdowi lub przechodzeniu drogami komunikacyjnymi, oddanymi do użytku publicznego, przez ich zatarasowanie, uleganie karze:

grzywny do marek polskich stu.

CZEŚĆ XIX.

Przestępstwa przeciwko prawu familijnemu.

408. Winny wstąpienia w związek małżeński z osobą, o której było mu wiadome, że ją zmuszono do tego przez gwałt na osobie lub groźbę zabójstwa albo zadania bardzo ciężkiego

lub ciężkiego uszkodzenia ciała tej osobie, do której groźbę zwrócono, lub członkowi jej rodziny, o ile groźba taka mogła wywołać w osobie, do której ją zwrócono, obawę, że będzie wykonana, uleganie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu lub więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie winny zmuszenia do wstąpienia w związek małżeński sposobami, wymienionymi w artykule niniejszym, obu wstępujących w związek małżeński lub jednego z nich.

409. Winny wstąpienia w związek małżeński z osobą, która, jak było mu wiadomo, nie mogła rozumieć istoty i znaczenia dokonywanego przez nią czynu lub kierować czynami swymi wskutek rozstroju chorobowego działalności umysłowej, lub stanu nieprzytomności, lub niedorozwoju umysłowego, pochodzącego z wady fizycznej lub choroby, uleganie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

410. Winny wstąpienia w związek małżeński zapomocą wprowadzenia w błąd narzeczonego lub narzeczonej przez wydanie sobie fałszywie za osobę, wybraną przez nich, lub przez ukrycie okoliczności, czyniącej związek małżeński nieważnym, uleganie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

411. Winny świadomego wstąpienia w związek małżeński z osobą, będącą z nim w takim stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa, w którym stosunek płciowy, podług ustawy niniejszej, uważa się za kazirodztwo, uleganie karze, jak za kazirodztwo.

412. Winny wstąpienia w związek małżeński, z wiedzą, że istnieje poprzednie małżeństwo, o ile przepisy religii winnego nie zawierają w tym względzie pozwolenia specjalnego, przez ustawę uznanego, uleganie karze:

będący w związku małżeńskim—więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

niebędący w związku małżeńskim — więzienia.

413. Osoba duchowna wyznania chrześcijańskiego, swia-

domie biorąca udział w zawarciu małżeństwa, wymienionego w art. 408 — 412, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub więzienia.

Tej samej karze ulegną:

1. osoba duchowna wyznania niechrześcijańskiego, świadomie biorąca udział w zawarciu małżeństwa, wymienionego w art. 408 — 412;

2. urzędnik, winny sporządzenia aktu, zaświadczonego świadomie przeciwne prawu małżeństwo (art. 408 — 412), i

3. świadek, winny zaświadczenia poręczającego przy takim małżeństwie (art. 408 — 412).

414. Osoba, która doszła do wieku, wymaganego do wstąpienia w związki małżeńskie, winna zawarcia tych związków z osobą, o której było jej wiadomo, że nie ma wieku, wymaganego do zawarcia małżeństwa, ulegnie karze:

aresztu.

415. Osoba wyznania chrześcijańskiego, winna zawarcia małżeństwa wbrew ustawie z osobą, o której było jej wiadomo, że nie jest wyznania chrześcijańskiego, ulegnie karze:

aresztu.

Winny zostanie zwolniony od kary, o ile współmałżonek niechrześcijanin w czasie trwania małżeństwa przyjął wyznanie chrześcijańskie.

416. Winny świadomego zawarcia związku małżeńskiego z osobą, będącą z nim w takim stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa, w którym małżeństwo zostaje uznane za nieważne, o ile nie ulega odpowiedzialności z art. 411, ulegnie karze:

aresztu.

417. Winny porwania osoby niezamężnej, która doszła do wieku, wymaganego do wstąpienia w związek małżeński, lecz nie skończyła lat dwudziestu jeden, w celu zawarcia z nią małżeństwa za jej zgodą, lecz wbrew woli rodziców, ulegnie karze:

aresztu.

418. Osoba stanu małżeńskiego, winna cudzołóstwa, oraz winny świadomego wstąpienia z osobą stanu małżeńskiego w związek cudzołożny, ulegnie karze:

aresztu.

419. Winny:

1. odmowy dostarczania wyżywienia i utrzymania matce lub ojcu ślubnemu, o których było mu wiadome, że tego potrzebują, o ile winny miał na to środki wystarczające;

2. nieposłuszeństwa uporczywego władzy rodzicielskiej lub obchodzenia się brutalnego z matką lub ojcem ślubnym;

3. wstąpienia w związek małżeński wbrew zakazowi stanowczemu matki lub ojca ślubnego, o ile winny nie skończył lat dwudziestu jeden;

ulegnie karze:

aresztu.

420. Rodzice, opiekun, kurator lub mający nadzór nad nieletnim, winni:

1. obchodzenia się okrutnego z osobą, niemającą jeszcze lat siedemnastu, o ile czyn winnego nie stanowi uszkodzenia ciała bardzo ciężkiego lub ciężkiego;

2. skierowania osoby, nie mającej lat siedemnastu, do żebractwa lub innego zajęcia niemoralnego, bądź oddania jej na ten cel;

3. przymuszania osoby, nie mającej lat dwudziestu jeden, zapomocą nadużycia władzy rodzicielskiej lub opiekuńczej, do zawarcia związków małżeńskich, o ile małżeństwo zostało zawarte;

ulegną karze:

więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego władzy nad nieletnimi.

421. Rodzice, opiekun, kurator lub mający nadzór nad nieletnim, winni oddania go do zakładu przemysłowego, fabryki, przemysłu górniczego lub zakładu rzemieślniczego przed ukończeniem przezeń wieku przepisanego, ulegną karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

422. Opiekun, lub kurator, winny zmuszenia, zapomocą nadużycia swej władzy, osoby, niemającej lat dwudziestu jeden, do zawarcia z nim związków małżeńskich, o ile małżeństwo zostało zawarte, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

423. Kto, mając obowiązek nadzoru odpowiedzialnego nad nieletnim lub inną osobą, oddaną mu pod nadzór trybem przepisany, pozostawi osobę taką bez nadzoru należytego, o ile wskutek tego podlegający nadzorowi dokonał zbrodni lub występku, — ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

424. Kto, mając obowiązek z mocy ustawy oświadczenia o urodzeniu lub śmierci urzędnikowi, prowadzącemu akty stanu cywilnego, nie wykona tego obowiązku, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

425. Osoba duchowna wyznania chrześcijańskiego lub niechrześcijańskiego lub urzędnik, obowiązani do prowadzenia aktów stanu cywilnego, winni niewciągnięcia do nich wiadomości, od których zależą następstwa cywilne tych wiadomości, ulegną karze:

więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie usunąć winną osobę duchowną od wykonywania jej obowiązków urzędowych na czas od miesiący sześciu do lat trzech.

426. Osoba duchowna wyznania chrześcijańskiego lub niechrześcijańskiego lub urzędnik, obowiązani do prowadzenia aktów stanu cywilnego, winni:

1. niewciągnięcia wskutek niedbalstwa do takich aktów wiadomości odpowiednich;

2. wciągnięcia wskutek niedbalstwa do takich aktów wiadomości fałszywych;

3. niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących trybu prowadzenia lub przechowywania takich aktów, jak również dotyczących złożenia ich w czasie właściwym do urzędów właściwych;

ulegną karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

CZĘŚĆ XX.

Podrabianie monety, papierów i znaków wartościowych.

427. Winny podrobienia:

1. monety polskiej, chociażby z metalu próby przepisanej, lub banknotu państwowego polskiego;

2. polskich: papieru procentowego państwowego, kuponu albo odcinka od niego lub banknotu instytucji państwowej kredytowej, lub innego państwowego papieru wartościowego;

ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dwunastu.

Jeżeli podrobienia monety, banknotu, papieru wartościowego, kuponu lub odcinka polskiego dokonano środkami, niewzbudzającymi obawy znacznego rozpowszechnienia fałszyfikatu, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu lub więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli zostały podrobione cudzoziemskie: moneta, banknot państwowy lub państwowy papier procentowy, kupon lub odcinek od niego, bądź bilet państwowej instytucji kredytowej, bądź inny państwowy papier wartościowy, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dziesięciu.

Jeżeli zaś:

1. podrobienia cudzoziemskich: monety, banknotu, papieru wartościowego, kuponu lub odcinka dokonano środkami, nie wzbudzającymi obawy znacznego rozpowszechnienia fałszyfikatu;

2. podrobiono monetę cudzoziemską, nie mającą wartości całkowitej (bilon);
winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

428. Winny podrobienia polskich lub cudzoziemskich: banknotu instytucji kredytowych społecznych lub prywatnych, bądź akcji lub obligacji towarzystw lub spółek, upoważnionych do emisji trybem przepisany banknotów, akcji lub obligacji, bądź innych dozwolonych w obiegu papierów procentowych lub wartościowych, bądź kuponu lub odcinka od nich, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Jeżeli podrobienia dokonano w sposób, niewzbudzający obawy znacznego rozpowszechnienia falsyfikatu, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

429. Winny przerobienia monety, banknotu, papieru wartościowego, kuponu lub odcinka, wymienionych w artykułach 427 i 428, w sposób, nadający im wartość wyższą, lub przez usunięcie z takiego banknotu, papieru wartościowego, kuponu lub odcinka, oznak wykupu lub innego umorzenia, ulegnie karze takiej samej, jak za ich podrobienie.

430. Winny puszczenia w obieg, okazania do zapłaty, oddania innej osobie, przyjęcia, przechowywania, przewiezienia lub wpuszczenia z zagranicy w celu puszczenia w obieg lub okazania do zapłaty, z wiedzą o tym, podrobionych lub przerobionych: monety, banknotu, papieru wartościowego, kuponu lub odcinka, wymienionych w art. 427 i 428, ulegnie karze takiej samej, jak za ich podrobienie.

Jeżeli osoba, która zbyła monetę, banknot, papier wartościowy, kupon lub odcinek, wiedząc o tym, że są podrobione lub przerobione, — otrzymała je jako prawdziwe lub od osoby, która otrzymała je jako prawdziwe, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

431. Winny:

1. przygotowania do podrabiania monety, banknotów, papierów wartościowych, kuponów lub odcinków, wymienionych w artykułach 427 i 428;

2. uczestnictwa w stowarzyszeniu, utworzonym w celu podrabiania, przerabiania lub zbytu podrobio-

nych albo przerobionych: monety, banknotów, papierów wartościowych, kuponów lub odcinków, wymienionych w art. 427 i 428;

ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy sześciu.

432. Winny dokonania zmiany próby lub wagi monety polskiej lub cudzoziemskiej przez odjęcie jej części w tym celu, ażeby zbywając monetę taką, jako monetę wagi całkowitej, przywłaszczyć sobie odjęte części metalu, — jeżeli zbycie nastąpiło, lub winny z czynów takich uczynił sobie proceder, ulegnie karze: więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie winny skupu metalu, z wiedzą o tym, że otrzymany został w sposób, wymieniony w artykule niniejszym.

433. Winny:

1. zdejmowania z papierów, aktów lub dokumentów, znajdujących się w aktach instytucji państwowych lub urzędników, marek stemplowych, które znaczyły opłacenie powyższych papierów, aktów lub dokumentów;

2. wywabienia lub zniszczenia oznak skasowania na takich markach stemplowych;

3. wywabienia lub zniszczenia tekstu, napisanego na papierze stemplowym, wyjętym z akt instytucji państwowych bądź osób urzędowych;

jeżeli czynów tych dokonano w celu zbycia takich marek stemplowych lub papieru jako prawdziwych lub puszczenia ich w obieg, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli z wykroczeń, wymienionych w części pierwszej artykułu niniejszego, uczyniono proceder, winny ulegnie karze: więzienia.

434. Winny podrobienia lub przerobienia, nadającego wartość wyższą, polskiego lub cudzoziemskiego papieru stemplowego, marki, banderoli lub innego znaku wartościowego, mającego stanowić dowód opłacenia podatku lub poboru państwowego lub społecznego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

Tej samej karze ulegnie winny użycia podrobionego lub przerobionego znaku wartościowego jako autentycznego, z wiedzą o tym, lub zbycia tegoż.

O ile winny uczynił sobie z podrabiania, przerabiania lub zbytu znaków wartościowych podrobionych lub przerobionych proceder, to ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

435. Winny użycia jako autentycznych lub zbytu jako nieużywanych: papieru stemplowego, marki, banderoli lub innego znaku wartościowego, stanowiących dowód wpłacenia podatku lub poboru rządowego bądź społecznego, z wiedzą, że na nich zniszczono oznaki ich skasowania, ulegnie karze:

więzienia.

Tej samej karze ulegnie winny zniszczenia oznaki skasowania na używanym papierze stemplowym, marce, opasce lub innym znaku wartościowym, w celu zbycia ich zamiast autentycznych lub puszczenia w obieg, jeżeli winny z ich zbytu lub puszczenia w obieg uczynił sobie proceder.

436. Narzędzia i materiały, przeznaczone do podrabiania lub przerabiania: monety, banknotów, papierów wartościowych, kuponów, odcinków lub znaków wartościowych, oraz podrobione lub przerobione monety, banknoty, papiery wartościowe, kupony, odcinki lub znaki wartościowe, ulegną konfiskacie.

Od winnego podrabiania, przerabiania lub zbytu podrobionych lub przerobionych: monety, banknotów, papierów wartościowych, kuponów lub odcinków, wymienionych w częściach pierwszej i drugiej artykułu 427, prócz kary osobistej, wyrzeczona będzie kara pieniężna w sumie, równej wartości nominalnej puszczonej w obieg: monety, papierów, kuponów lub odcinków.

CZĘŚĆ XXI.

Falsz.

437 uchylono.

438. Winny uszkodzenia, ukrycia, zabrania, podrobienia lub przerobienia dowodu stanu cywilnego innej osoby w celu ukrycia lub zmiany jej stanu, albo z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

439. Winny użycia świadomie cudzego aktu stanu cywilnego w celu przywłaszczenia sobie nieprzynależnego stanu cywilnego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

440. Winny podrobienia lub przerobienia, w celu użycia za autentyczny lub z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, dokumentu, mogącego służyć za dowód powstania, zmiany lub wygaśnięcia prawa albo zobowiązania, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

441. Winny podrobienia lub przerobienia, w celu użycia za autentyczny lub z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, dokumentu, pochodzącego od instytucji państwowej lub społecznej, albo osoby urzędowej, i stwierdzającego ich czynność, postanowienie lub rozporządzenie, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

442. Winny podrobienia lub przerobienia, w celu użycia za autentyczny lub z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, świadectwa na prawo zamieszkiwania lub pozwolenia na przejazd albo urlop, jeżeli dokument był użyty jako autentyczny lub został zbyty, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli:

1. przeróbka dotyczyła tylko wskazanych w powyższych dokumentach terminu lub miejsca pobytu;

2. dokument taki nie był użyty jako autentyczny i nie został zbyty;

winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli winny z podrabiania lub przerabiania wymienionych w artykule niniejszym dokumentów uczynił sobie proceder, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

443. Winny podrobienia lub przerobienia, w celu użycia za autentyczne lub też z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel:

1. świadectwa o stanie zdrowia, prowadzeniu się lub ubóstwie;

2. świadectwa na otrzymanie ulgi przy płaceniu lub zwolnienia od płacenia podatku, opłaty skarbowej lub innych poborów, lub też na otrzymanie zapomogi rządowej albo społecznej;

3. przedmiotu, mogącego ustalać powstanie, zmianę lub wygaśnięcie prawa albo zobowiązania;

4. ustalonych w drodze ustawy lub rozporządzenia blachy, żetonu lub innego znaku, stwierdzającego: wniesienie opłaty skarbowej lub innych opłat, wykonanie czynności, koniecznej do otrzymania pozwolenia władzy właściwej, lub otrzymanie takiego pozwolenia;

5. kontraktu lub książeczki najmu osobistego;

6. dokumentu, służącego do informacji do lub zaświadczenia o wpłynięciu lub biegu papierów lub też o zachowaniu form i obrzędów postępowania w sprawie;

7. świadectwa, biletu lub znaku na prawo polowania, rybołówstwa lub tym podobnych łowów, zbierania grzybów lub innego użytkowania z majątku;

8. świadectwa, biletu lub znaku na prawo przejazdu drogami żelaznymi lub innymi środkami komunikacji, lub też na prawo wejścia na widowisko lub do lokalów, do których wejście jest dozwolone za świadectwami specjalnymi, biletami lub znakami;

9. biletu na loterję, przez władzę dozwoloną;

jeżeli dokument taki został użyty jako autentyczny albo też zbyty, — ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli:

1. okoliczność, zaświadczana przez dokument, jest prawdziwa;

2. dokument taki nie był użyty jako autentyczny i nie został zbyty;

winny ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli winny uczynił sobie proceder z podrabiania, lub przerabiania dokumentów, wymienionych w artykule niniejszym, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

444. Lekarz, nie będący na służbie państwowej lub społecznej, winny wydania świadomie fałszywego świadectwa o stanie zdrowia, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

445. Winny:

1. świadomie fałszywego zaświadczenia przed władzą właściwą okoliczności, która winna być wciągnięta do aktu stanu cywilnego lub do aktu, sporządzonego lub zaświadczonego rejentalnie, albo do księgi hipotecznej, jeżeli na mocy tego zaświadczenia akt będzie sporządzony, zaświadczony lub też wpis zostanie wciągnięty do księgi;

2. stwierdzenia w charakterze świadka dokumentu, dla którego prawo przepisuje taki sposób stwierdzenia, jeżeli dokument ten lub stwierdzenie zawierały świadomie fałszywe przedstawienie okoliczności stwierdzanej;

3. zamieszczenia świadomie fałszywych danych w księgach handlowych, przez ustawę przepisanych, lub w rachunkach handlowych, z tych ksiąg wyciągniętych, o ile te księgi lub rachunki zostały złożone władzom właściwym w celu stwierdzenia tych danych;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

446. Winny świadomie fałszywego wciągnięcia ciał kopalnych, podlegających podatkowi górniczemu, do ksiąg górniczych lub innych fabrycznych, wydanych przez władze państwowe, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Prócz tego właścicielowi fabryki lub procederu, któremu została wydana księga, będzie wymierzona grzywna, dwakroć przewyższająca podatek górniczy w tych latach, których dotyczą dane fałszywe.

447 u c h y l o n o.

448. Winny użycia za autentyczny dokumentu, świadomie podrobionego, przerobionego lub zawierającego zaświadczenie fałszywe, lub też zbytu dokumentu takiego, o ile za czyn ten nie przepisano odpowiedzialności specjalnej, ulegnie takiej samej karze, jak za podrobienie, przerobienie lub sporządzenie takiego dokumentu.

449. Winny podrobienia, w celu użycia za autentyczną lub z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, pieczęci państwowej, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Tej samej karze ulegnie winny użycia świadomie fałszywej pieczęci państwowej.

450. Winny podrobienia, w celu użycia za autentyczne lub też z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel, pieczęci albo innego przyrządu, używanego do odcisnięcia stempla lub innego znaku zaświadczonego w imieniu instytucji rządowej lub społecznej lub urzędnika, ulegnie karze:

więzienia.

451. Winny podrobienia cudzych: pieczęci herbowej, lub imiennej, lub innego przyrządu do odcisnięcia znaku, zastępującego pieczęć, jeżeli podrobienie to zostało dokonane w celu użycia pieczęci lub przyrządu za autentyczne, lub też z wiedzą o przeznaczeniu na ten cel i z zamiarem wyrządzenia straty materialnej osobie lub instytucji prywatnej, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący trzech.

452. Winny użycia, w celu wyciśnięcia znaku zaświadczonego:

1. świadomie podrobionej pieczęci lub innego przyrządu, przeznaczonego do wyciśnięcia stempla lub innego znaku zaświadczonego w imieniu instytucji rządowej lub społecznej lub też w imieniu urzędnika;

2. świadomie podrobionych cudzych: pieczęci herbowej lub imiennej, lub innego przyrządu do odcisnięcia znaku, zastępującego pieczęć;

3. pieczęci autentycznej lub innego przyrządu, wymienionych w ustępie pierwszym lub drugim artykułu niniejszego, z wiedzą, że prawa na to nie posiada, lub wbrew woli osoby, w której imieniu wyciska znak zaświadczonego;

ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli pieczęci lub przyrządów takich użyto do zaświadczenia dokumentu, winny ulegnie karze takiej samej, jak za podrobienie dokumentu.

CZEŚĆ XXII.

Pozbawienie życia.

453. Winny zabójstwa ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat ośmiu do lat piętnastu (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

454. Winny zabójstwa matki lub ojca prawego ulegnie karze:

ciężkiego więzienia bezterminowego (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

455. Winny zabójstwa:

1. krewnego, wstępnego lub zstępnego, męża lub żony, brata lub siostry;

2. duchownego podczas odprawiania nabożeństwa lub posług religijnych;

3. osoby urzędowej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nią obowiązków służbowych;

4. zwierchnika, pana, członka rodziny pana, zamieszkałego razem z nim, gospodarza, u którego winny służy, majstra, u którego pracuje lub terminuje, lub też osoby, której zawdzięcza wychowanie i utrzymanie;

5. w bandzie;

6. w ciągu lat pięciu po odbyciu kary za zabójstwo, wymienione w art. 453—456;

7. w sposób, zagrażający życiu wielu osób;

8. w sposób, powodujący szczególne cierpienia zabitego;

9. przez otrucie;

10. z zasadzki;

11. w celu zysku;

12. w celu ułatwienia dokonania innej zbrodni; ulegnie karze:

ciężkiego więzienia bezterminowego lub na czas od lat dziesięciu do lat piętnastu (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

456. Winny zabójstwa głowy państwa cudzoziemskiego ulegnie karze:

ciężkiego więzienia bezterminowego (art. 15 Przep. Przech. K. K.).

457. Winny przygotowania do zabójstwa, wymienionego w art. 453—456, lub uczestnictwa w stowarzyszeniu, utworzonym w celu dokonania zabójstwa, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli w celu dokonania zabójstwa przygotowano materiał lub przyrząd wybuchowy, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

458. Winny zabójstwa, zamierzonego i dokonanego pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Jeżeli taki stan wzruszenia został wywołany przez gwałt bezprawny na osobie lub ciężką zniewagę, wyrządzoną przez pokrzywdzonego, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub twierdzy.

Usiłowanie będzie karane.

459. Winny zabójstwa przy przekroczeniu obrony koniecznej, jeżeli zabójstwo zostało spełnione nie przy obronie od zamachu na życie lub od zwałcenia, ulegnie karze:

twierdzy na czas do roku jednego lub więzienia.

460. Winny zabójstwa, spełnionego wskutek nalegania zabitego lub litości dla niego, ulegnie karze:

twierdzy na czas do lat trzech.

Usiłowanie będzie karane.

461. Matka, winna zabójstwa dziecka nieślubnego przy jego urodzeniu, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

462. Winny dostarczenia środków do samobójstwa, jeżeli wskutek tego nastąpiło samobójstwo, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub twierdzy na czas do lat trzech.

463. Winny namówienia do samobójstwa osoby, która nie ukończyła lat dwudziestu jeden, lub osoby, świadomie niezdolnej do zrozumienia istoty i znaczenia czynu, przez nią spełnianego, lub niepanującej nad czynami swymi, lub winny współdziałania przy samobójstwie takich osób radą lub wskazówką, dostarczeniem środka lub usunięciem przeszkody, jeżeli wskutek tego samobójstwo lub usiłowanie tegoż zostały spełnione, ulegnie karze: ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

464. Winny zadania śmierci przez nieostrożność ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli zadanie śmierci było następstwem niezachowania przez winnego przepisów ustawy lub rozporządzenia, dotyczących bezpieczeństwa osobistego przy czynnościach, przezeń wykonywanych, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub twierdzy na czas do lat trzech.

Prócz tego Sąd mocen będzie zabronić winnemu tego rodzaju działalności, przy wykonywaniu której zadał śmierć, — na czas od miesięcy sześciu do lat trzech i wyrok opublikować.

465. Matka, winna spędzenia płodu, ulegnie karze: więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

466. Winny spędzenia płodu kobiety ciężarnej ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli spędzenie płodu zostało spełnione przez lekarza lub akuszerkę, Sąd mocen będzie zabronić winnym praktyki na czas od roku jednego do lat pięciu i wyrok opublikować.

Jeżeli spędzenie płodu nastąpiło bez zgody kobiety ciężarnej, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

CZĘŚĆ XXIII.

Uszkodzenie ciała i gwałt na osobie.

467. Winny spowodowania: choroby niebezpiecznej dla życia; choroby umysłowej; utraty wzroku, słuchu, mowy, ręki, nogi lub zdolności rozrodczej; nieuleczalnego oszpecenia twarzy; — za takie bardzo ciężkie uszkodzenie ciała, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

Jeżeli skutek takiego uszkodzenia ciała nastąpiła śmierć, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dziesięciu (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

468. Winny spowodowania choroby, niezagrażającej życiu, lecz stałej lub też chociażby czasowej, lecz takiej, która zakłóci funkcje organu ciała, — za takie ciężkie uszkodzenie ciała ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli skutek takiego czynu nastąpiło bardzo ciężkie uszkodzenie ciała lub śmierć, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

469. Winny spowodowania innego, prócz wymienionych w art. 467 i 468, rozstroju zdrowia, za takie lekkie uszkodzenie ciała ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli skutek takiego czynu nastąpiło bardzo ciężkie uszkodzenie ciała lub śmierć, lub też czynu dokonano świadomie na osobie kobiety ciężarnej i wywołano przez to poród przedwczesny i śmierć płodu, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

470. Winny zadania uszkodzenia ciała, zamierzonego i dokonanego pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie;

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest ciężkie;

więzienia na czas do miesiący sześciu, jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

Jeżeli powyższy stan wzruszenia psychicznego został wywołany przez gwałt bezprawny na osobie lub ciężką zniewagą, wyrządzoną przez pokrzywdzonego, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub twierdzy na czas do lat trzech, jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie;

twierdzy na czas do roku jednego lub więzienia, jeżeli uszkodzenie jest ciężkie;

aresztu, jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

Usiłowanie będzie karane.

471. Winny zadania uszkodzenia ciała:

1. matce, ojcu ślubnemu, lub innemu krewnemu wstępnemu;

2. duchownemu podczas sprawowania nabożeństwa lub posług religijnych;

3. osobie urzędowej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych;

4. w sposób, powodujący szczególne cierpienia poszkodowanego;

ulegnie karze:
ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat sześciu, jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie;
więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest ciężkie;
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

Jeżeli uszkodzenie ciała zostało zamierzone i dokonane pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, winny ulegnie karze:
ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu lub więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie;
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest ciężkie;
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy), jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

Usiłowanie będzie karane.

472. Winny zadania uszkodzenia ciała głowie państwa cudzoziemskiego, ulegnie karze na zasadach, wyluszczo-nych w art. 471 (art. 15 Przep. Przech. do K. K.).

473. Winny umyślnego zadania bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała przy przekroczeniu obrony koniecznej, jeżeli uszkodzenie zostało zadane nie wskutek obrony od zamachu na życie lub od zgwałcenia, ulegnie karze:
aresztu.

474. Winny nieostrożnego zadania uszkodzenia ciała, ulegnie karze:

aresztu, jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie lub ciężkie;
aresztu na czas do tygodnia jednego lub grzywny do marek polskich pięćdziesięciu, jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

O ile uszkodzenie było następstwem niezachowania przez winnego przy czynnościach, przezeń wykonywanych, przepisów ustawy lub rozporządzenia, dotyczących bezpieczeństwa osobistego, to ulegnie on karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu, jeżeli uszkodzenie jest bardzo ciężkie lub ciężkie;

aresztu, jeżeli uszkodzenie jest lekkie.

Prócz tego Sąd mocen będzie zabronić winnemu tego rodzaju działalności, przy wykonywaniu której zadał uszkodzenie ciała na czas od miesiący sześciu do lat dwóch i wyrok opublikować.

475. Winny uderzenia umyślnego lub innego czynu gwałtownego, obrażającego nietykalność ciała, za taki gwałt na osobie ulegnie karze:

aresztu.

476. Winny gwałtu na osobie, wymienionego w art. 475, w stosunku do osób, wskazanych w art. 471 i 472, ulegnie karze:
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli gwałt na osobie został zamierzony i dokonany pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, winny ulegnie karze:
więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu.

Usiłowanie będzie karane.

477. Winny gwałtu na osobie, wymienionego w art. 475, może być zwolniony od kary:

1. jeżeli gwałt na osobie był wywołany przez równy lub cięższy gwałt na osobie albo równą lub cięższą obrazę ze strony pokrzywdzonego;

2. jeżeli pokrzywdzony odplacił mu równym lub cięższym gwałtem albo równą lub cięższą obrazę.

Przepisy artykułu niniejszego nie mają zastosowania, jeżeli gwałtu dokonano na osobie policjanta, milicjanta lub innego strażnika lub służącego, podczas wykonywania przezeń lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych, albo na osobie duchownej.

478. Winny gwałtu na osobie, wymienionego w art. 475, w stosunku do ambasadora, posła lub pełnomocnika cudzoziemskiego, ulegnie karze:

twierdzy na czas do lat trzech lub więzienia.

Tej samej karze ulegnie winny gwałtu na osobie, wymienionego w części pierwszej artykułu niniejszego, w stosunku do innego agenta dyplomatycznego, jeżeli gwałtu takiego dokonano w celu okazania nieposzanowania dla jego rządu.

479. Należący do obsługi statku parowego lub innego lub ich pasażer, winny zadania lekkiego uszkodzenia ciała kapitanowi statku, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu.

Jeżeli należący do obsługi lub pasażer dokona gwałtu na osobie, wymienionego w art. 475, winny ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

Jeżeli wykroczenie, wymienione w części pierwszej lub drugiej artykułu niniejszego, zostało zamierzone i dokonane pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, winny ulegnie karze:

więzienia.

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie więźni, winny spełnienia powyższych przestępstw względem kogokolwiek ze straży więziennej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych.

480 u c h y l o n o.

CZĘŚĆ XXIV.

P o j e d y n e k.

481. Winny pojedynku ulegnie karze:
twierdzy na czas do roku jednego.

Jeżeli wyzywający na pojedynek i przyjmujący wyzwanie przybyli na miejsce umówione lub nawet obnażyli lub przygotowali do walki broń, lecz wskutek okoliczności, od woli ich niezależnej, do pojedynku nie doszło, winny ulegnie karze:

twierdzy na czas do miesiąca jednego.

482. Winny pojedynku, jeżeli zadał przeciwnikowi bardzo ciężkie uszkodzenie ciała lub pozbawił go życia, ulegnie karze:
twierdzy na czas do lat czterech.

Jeżeli przytym umówiona była walka na śmierć, winny ulegnie karze:
twierdzy.

483. Sekundant, winny dopuszczenia do pojedynku, z wiedzą o tym, iż umówiona była walka na śmierć, oraz osoba, świadomie współdziałająca przy przyjęciu takiego warunku, jeżeli w takim pojedynku zostało zadane ciężkie uszkodzenie ciała lub śmierć, ulegnie karze:

twierdzy na czas do roku jednego.

484. Winny pojedynku bez sekundantów ulegnie karze:
twierdzy na czas do lat trzech.

Jeżeli w pojedynku takim zostało zadane ciężkie uszkodzenie ciała lub śmierć, ten, kto je zadał, ulegnie karze:
ciężkiego więzienia na czas do lat czterech.

485. Winny wyzwania na pojedynek osoby urzędowej z powodu wykonywania obowiązków służbowych, ulegnie karze:
aresztu na czas do miesiący trzech.

Jeżeli wyzwano zwierzchnika na służbie państwowej lub społecznej, winny ulegnie karze:
twierdzy na czas do roku jednego.

486. Winny świadomego uchybienia podczas pojedynku, na szkodę przeciwnika, warunkom pojedynku, ulegnie karze:
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli przytym winny zadał przeciwnikowi bardzo ciężkie uszkodzenie ciała lub pozbawił go życia, będzie karany, jak za bardzo ciężkie uszkodzenie ciała lub zabójstwo.

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegną: podzégający do uchybienia na szkodę przeciwnika warunkom pojedynku, sekundant, który świadomie dopuścił do takiego uchybienia, oraz osoba, która świadomie współdziałała takiemu uchybieniu.

487. Podzégający do wyzwania lub przyjęcia pojedynku lub też do wznowienia pojedynku,—jeżeli pojedynek nastąpił, ulegnie karze:

twierdzy na czas do roku jednego.

Karze nie ulegają:

1. osoby, które doreczyły wyzwanie;
2. sekundanci i osoby, współdziałające przy pojedynku, oprócz wypadków, wymienionych w art. 483 i 486;
3. lekarze, którzy okazywali pomoc lekarską przy pojedynku.

488. Winny wejścia w porozumienie z przeciwnikiem, uzależniającego samobójstwo jednego z nich od losu lub innego wypadku umówionego, jeżeli skutek takiego porozumienia nastąpiło samobójstwo, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Jeżeli skutek takiego porozumienia nastąpiło tylko usiłowanie samobójstwa, niedokonane z powodu okoliczności, niezależnych od woli osób, które weszły w porozumienie, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie podlegający do takiego porozumienia i współdziałający przy jego zawarciu.

CZĘŚĆ XXV.

Pozostawienie w niebezpieczeństwie.

489. Kto, mając obowiązek, z mocy ustawy lub wziętego na siebie zobowiązania lub też z powodu stosunków rodzinnych, opiekowania się osobą, pozbawioną możliwości mieć o sobie pieczę wskutek wieku młodocianego lub zgrzybiałego, wady fizycznej, choroby, nieprzytomności lub innego stanu niedołęstwa, pozostawi osobę taką bez pomocy w takich warunkach, w których życiu pozostawionego groziło niebezpieczeństwo, o czym winnemu było wiadome, ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli pozostawiono bez pomocy osobę, pozbawioną możliwości mieć o sobie pieczę, choćby nie była ona pod opieką winnego, lecz winny sam spowodował warunki, wobec których życiu osoby niedołęznej groziło niebezpieczeństwo, o czym winny wiedział, ulegnie on karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

490. Kto, mając obowiązek z mocy ustawy lub wziętego na siebie zobowiązania lub też z powodu stosunków rodzinnych opiekowania się osobą, pozbawioną możliwości mieć o sobie pieczę wskutek wieku młodocianego lub zgrzybiałego, wady fizycznej, choroby, nieprzytomności lub innego stanu niedołęstwa, pozostawi umyślnie osobę taką bez pomocy w takich warunkach, przy których znalezienie jej przez inne osoby było prawdopodobne i życiu pozostawionego nie groziło niebezpieczeństwo, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

491. Kto, będąc świadkiem niebezpieczeństwa, grożącego życiu innej osoby, nie zawiadomił o tym władzy właściwej, nie udzielił lub nie dostarczył pomocy, której mógłby udzielić lub dostarczyć bez rozsądnej obawy o siebie lub innych,— jeżeli skutek tego nastąpi śmierć lub bardzo ciężkie uszkodzenie ciała tego, kto potrzebował pomocy, — ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

492 i 493 u c h y l o n o.

494. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących udzielania pomocy statkowi tonącemu, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli pogwałcenie tych przepisów zagrażało bezpieczeństwu osobistemu, winny ulegnie karze:

aresztu.

495. Kapitan statku parowego lub kierownik innego statku, pociągu drogi żelaznej lub parowozu, winny tego, że w czasie niebezpieczeństwa nie przedsięwziął środków właściwych do uratowania statku, pociągu, parowozu, podróznego lub należącego do obsługi statku, pociągu lub parowozu, lub

też opuścił statek, pociąg lub parowóz przed innymi znajdującymi się tam osobami, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa zajmowania stanowiska kapitana statku parowego lub kierownika innego statku, pociągu lub parowozu na czas od roku jednego do lat pięciu.

496. Należący do załogi statku, winny uchybienia obowiązkom służby w czasie niebezpieczeństwa, grożącego statkowi, ulegnie karze:

więzienia.

497. Winny niewykonania wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów udzielania pomocy choremu lub nieprzytomnemu ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli wykroczenia dopuścili się, bez słusznego powodu: lekarz praktykujący, felczer, akuszerka lub służba szpitalna, wiedząc o położeniu niebezpiecznym chorego lub położnicy, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech.

CZĘŚĆ XXVI.

Przestępstwa przeciwko wolności osobistej.

498. Winny pozbawienia wolności osobistej przez zatrzymanie lub zamknięcie, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli pozbawienie wolności osobistej trwało dłużej niż jeden tydzień, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

499. Winny pozbawienia wolności osobistej przez zatrzymanie lub zamknięcie:

1. matki, ojca ślubnego, lub innego krewnego wstępnego;

2. osoby urzędowej przy wykonywaniu lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych;

3. jeżeli pozbawienie wolności groziło niebezpieczeństwem życiu osoby, pozbawionej wolności, lub było dla niej połączone z mękami;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli pozbawienie wolności trwało dłużej niż tydzień, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

500. Winny pozbawienia wolności osobistej przez zatrzymanie lub zamknięcie:

1. w szpitalu dla chorych umysłowo—osoby, o której mu było wiadome, że nie jest chorą umysłowo;

2. w domu rozpusty—kobiety, nie uprawiającej nierządu;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli pozbawienie wolności trwało dłużej niż tydzień, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

501. Winny:

1. sprzedania lub oddania człowieka do niewoli;

2. handlu murzynami;

3. udziału bezpośredniego lub pośredniego w takim handlu, w przygotowaniu lub uzbrojeniu okrętu do takiego handlu;

ulegnie karze:

w wypadkach, wymienionych w ustępach pierw-

szym lub drugim artykułu niniejszego,—ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu; w wypadku, wymienionym w ustępie trzecim artykułu niniejszego,—więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Statek, który służył do takiego handlu, przeciwnego prawu, oraz uzbrojenie, przygotowane w tym celu, ulegnie konfiskacie.

502. Winny:

1. porwania lub ukrycia cudzego dziecka, niemającego lat czternastu;

2. zamienienia dziecka, niemającego lat czternastu;

ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesiacy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli dziecko porwano, ukryto lub zamieniono w celu zebranych lub innego zajęcia niemoralnego, w celu zysku, albo pozbawienia dziecka praw jego stanu, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

503. Winny umyślnego niezwrócenia dziecka, niemającego lat czternastu, zabranego lub zatrzymanego samowolnie, wbrew żądaniu prawnemu rodziców dziecka lub osoby, zastępującej rodziców, jeżeli takiego niezwrócenia lub zatrzymania nie dokonano przez współczucie dla dziecka, ulegnie karze: aresztu.

504. Winny niezawiadomienia policji, względnie milicji miejscowej, rodziców lub osoby, ich zastępującej, w ciągu dwóch tygodni o pozostawionym u niego, podrzuconym lub zabłąkanym dziecku do lat czternastu, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

505. Winny:

1. porwania osoby nieletniej od lat czternastu do szesnastu bez jej zgody lub nawet za jej zgodą, lecz przez nadużycie jej nieświadomości;

2. porwania osoby, która ukończyła lat szesnastu, bez jej zgody;

jeżeli takiego porwania dokonano w celu nierządu, ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego,—więzienia na czas od roku jednego i miesiacy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

w wypadku, wymienionym w ustępie drugim artykułu niniejszego,—więzienia na czas od roku jednego i miesiacy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie winny porwania osoby płci żeńskiej od lat czternastu do dwudziestu jeden, bez jej zgody, z zamiarem zaszkodzenia jej czci przez rozgłos tego wydarzenia.

Usiłowanie będzie karane.

506. Winny porwania kobiety niezamężnej w celu zawarcia z nią związku małżeńskiego bez jej zgody, ulegnie karze: wiezienia na czas nie krótszy od miesiacy sześciu.

Usiłowanie będzie karane.

507. Kto zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej, albo nadużycia władzy rodzicielskiej, opiekuńczej lub innej, zmusi inną osobę do wykonania lub zezwolenia na wykonanie czegokolwiek sprzecznego z ustawą lub z obowiązkiem osoby zmuszanej, albo do zrzeczenia się urzeczywistnienia prawa lub spełnienia obowiązku, ulegnie karze:

wiezienia.

Usiłowanie będzie karane.

Jeżeli zmuszający miał słuszny powód do przypuszczenia, że przez przymus urzeczywistnia swoje prawo, ulegnie karze: aresztu na czas do miesiacy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

508. Winny usiłowania zmuszenia zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej, albo nadużycia władzy rodzicielskiej, opiekuńczej lub innej, do spełnienia zbrodni lub występku, ulegnie karze:

jeżeli zmuszał do spełnienia zbrodni, — wiezienia na czas od roku jednego i miesiacy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

jeżeli zmuszał do spełnienia występku, — wiezienia.

Jeżeli skutek takiego zmuszenia spełniono zbrodnie, występku lub ich usiłowanie karalne, i jeżeli zmuszający, jako

uczestnik spełnionego czynu, nie ulega za to odpowiedzialności cięższej, ulegnie karze:

jeżeli zmuszał do spełnienia zbrodni, — więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy);

jeżeli zmuszał do spełnienia występku, — więzienia na czas nie krótszy od miesięcy sześciu.

509. Winny zmuszania robotników zapomocą gwałtu na osobie lub groźby karalnej do urządzenia zmowy, wymienionej w art. 367, do przyłączenia się do zmowy lub jej przedłużenia, ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Kto będzie podlegał do takiego zmuszania, ulegnie karze:

wiezienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

510. Winny umyślnej groźby: pozbawienia życia lub wolności osoby, do której groźbę zwrócono, lub członka jej rodziny, lub dokonania gwałtownego zamachu na ich osoby, podpalenia, zniszczenia przez wybuch lub zatopienie ich mienia, — o ile groźba taka mogła w osobie, do której ją zwrócono, wywołać obawę urzeczywistnienia, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli groźba wyrażona była na piśmie lub zwrócona:

1. do matki, ojca ślubnego lub innego krewnego wstępnego;

2. do duchownego podczas odprawiania nabożeństwa lub posług religijnych;

3. do urzędnika podczas wykonywania lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych;

winny ulegnie karze:

aresztu.

511. Winny:

1. umyślnego nieopuszczenia cudzego budynku zamieszkanego lub innego takiegoż pomieszczenia, whrew żądaniu gospodarza lub zastępującej go osoby,

jeżeli winny wszedł do takiego budynku lub pomieszczenia potajemnie lub samowolnie;

2. umyślnego znajdowania się w nocy w cudzym zamieszkanym budynku lub innym takimże pomieszczeniu, bez wiedzy gospodarza lub zastępującej go osoby, jeżeli winny wszedł do tego budynku lub pomieszczenia potajemnie lub samowolnie;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

512. Winny umyślnego wtargnięcia zapomocą gwałtu na osobie, groźby karalnej, uszkodzenia lub usunięcia przeszkód, tamujących dostęp do cudzego budynku lub innego pomieszczenia albo miejsca ogrodzonego, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli wtargnięcie zostało dokonane w nocy, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas do miesięcy sześciu.

Jeżeli wtargnięcie zostało dokonane w nocy przez dwie lub więcej osób, które nie stanowiły jednak zbiorowiska przestępnego, lub też przez jedną osobę, lecz uzbrojoną, winny ulegnie karze:

wiezienia.

Usiłowanie będzie karane.

CZĘŚĆ XXVII.

N i e r z ą d.

513. Winny czynu lubieżnego:

1. z dzieckiem do lat czternastu;

2. z nieletnim od lat czternastu do szesnastu bez jego zgody, lub nawet za jego zgodą, lecz przez nadużycie jego nieświadomości;

ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub wiezienia.

514. Winny czynu lubieżnego z osobą płci żeńskiej, która ukończyła lat szesnaście, bez jej zgody na to, ulegnie karze:

więzienia.

515. Winny przestępstw, wymienionych w art. 513 i 514:

1. z osobą, pozostającą pod jego władzą lub opieką;

2. z osobą, zmuszoną do tego zapomocą gwałtu na osobie lub groźby zabójstwa, bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała tej osoby, do której groźbę zwrócono, lub członka jej rodziny, o ile groźba taka mogła wywołać w osobie, do której zwrócono, obawę urzeczywistnienia;

3. z osobą płci żeńskiej, jeżeli czyn lubieżny połączony był z defloracją, lecz bez stosunku płciowego;

ulegnie karze:

w wypadkach, wymienionych w art. 513, — więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy);
w wypadku, wymienionym w art. 514, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

516. Winny pederastji ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Jeżeli pederastja została popełniona:

1. z nieletnim od lat czternastu do szesnastu bez jego zgody, lub nawet za jego zgodą, lecz przez nadużycie jego nieświadomości;

2. z osobą, o której winny wiedział, że jest pozbawiona możności rozumienia istoty i znaczenia spełnianego na niej czynu, lub też nie może kierować czynami swymi wskutek chorobowego rozstroju czynności duchowych, stanu nieprzytomności, niedorozwoju umysłowego, spowodowanego przez wadę fizyczną lub chorobę;

3. z pozbawionym możności opierania się, bez jego zgody na pederastję;

winny ulegnie karze;

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli pederastję spełniono:

1. z dzieckiem do lat czternastu;

2. z osobą, pozostającą pod władzą lub opieką winnego;

3. z osobą, zmuszoną do tego zapomocą gwałtu na osobie lub groźby zabójstwa, bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała osoby, do której groźbę zwrócono, lub członka jej rodziny, o ile taka groźba mogła wywołać w osobie, do której ją zwrócono, obawę urzeczywistnienia;

4. z osobą, doprowadzoną w tym celu do stanu nieprzytomności przez gwałciela lub przy jego pomocy;

winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Usiłowanie będzie karane.

517. Winny obcowania płciowego z uwiedzioną przezeń w tym celu panną w wieku od lat czternastu do dwudziestu jeden, pozostającą pod jego władzą lub opieką, ulegnie karze:

więzienia.

518. Winny kazirodztwa z krewnym zstępnym lub wstępnym ulegnie karze:

wstępnym — ciężkiego więzienia na czas do lat czterech;
zstępnym — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

Zstępnym do lat czternastu będzie od kary zwolniony.

519. Winny kazirodztwa:

1. z krewnym w linii bocznej drugiego stopnia;

2. z krewnym zstępnym lub wstępnym małżonka lub z małżonkiem krewnego zstępnego lub wstępnego;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

Zstępny do lat czternastu będzie od kary zwolniony.

520. Winny obcowania płciowego:

1. z nieletnią od lat czternastu do szesnastu bez jej zgody, lub nawet za jej zgodą, lecz przez nadużycie jej nieświadomości;

2. z osobą, o której wiedział, że jest pozbawiona możności rozumienia istoty i znaczenia dokonywanego na niej czynu, lub nie może kierować czynami swymi wskutek rozstroju chorobowego czynności duchowych, stanu nieprzytomności lub też niedorozwoju umysłowego, spowodowanego przez wadę fizyczną lub chorobę;

3. z pozbawioną możności opierania się winnemu, bez jej zgody na obcowanie płciowe;

ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

521. Winny obcowania płciowego z nieletnią od lat czternastu do szesnastu bez nadużycia jej nieświadomości, lecz korzystając z tego, że jest pozbawiona wszelkiej pomocy, ulegnie karze:

więzienia.

522. Winny obcowania płciowego:

1. z dzieckiem do lat czternastu;

2. ze zmuszoną do tego zapomocą gwałtu na osobie, groźby zabójstwa, bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała tej osoby, do której groźbę zwrócono, lub członka jej rodziny, o ile groźba taka mogła wywołać w osobie, do której ją zwrócono, obawę urzeczywistnienia;

3. z doprowadzoną w tym celu do stanu nieprzytomności przez gwałciiciela lub przy jego pomocy;

ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dziesięciu.

523. Winny obcowania płciowego, wymienionego w art. 520—522:

1. z krewnym zstępnym lub wstępnym;

2. z osobą, pozostającą pod władzą lub opieką winnego;

ulegnie karze:

w wypadkach, wymienionych w art. 520 i 521,—ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu;

w wypadkach, wymienionych w art. 522,—ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dwunastu.

524. Winny stręczenia do nierządu z osobą płci żeńskiej, niemającą jeszcze lat dwudziestu jeden,

ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli zaś winny zajmował się stręczeniem żony, córki lub osoby, pozostającej pod jego władzą lub opieką, lub osób, z którymi obcowanie płciowe jest karane według art. 518—523, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie ten, kto ze stręczycielstwa, wymienionego w części pierwszej artykułu niniejszego, uczynił sobie proceder.

525. Rodzice, opiekun, kurator, lub mający nadzór nad nieletnim, niemającym lat siedemnastu, lub znajdujący się przy nim dla usługi,—winni pobłażania nierządowi takiego nieletniego, ulegną karze:

więzienia.

526. Winny skłonienia osoby płci żeńskiej zapomocą gwałtu na osobie lub groźby zabójstwa, bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała osoby, do której groźbę zwrócono, lub członka jej rodziny, sposobem oszukańczym lub przez nadużycie władzy swojej nad tą osobą, lub też korzystając z jej bezradności albo zależności od siebie, do uprawiania nierządu, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Usiłowanie będzie karane.

526¹. Winny skłonienia osoby płci żeńskiej, niemającej lat dwudziestu jeden, do wyjazdu z Polski, w celu skierowania takiej osoby do uprawiania nierządu poza granicami Polski, ulegnie karze:

więzienia.

Jeśli to skłonienie zostało spełnione zapomocą środków, wskazanych w artykule poprzednim (526), to niezależnie od wieku poszkodowanej winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeśli winny uznany został za zajmującego się przestępstwami, wymienionymi w artykule poprzednim (526) i w niniejszym, jako procederem, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

527. Mężczyzna, winny osiągnięcia dla siebie całkowitego lub częściowego utrzymania od kobiety, uprawiającej nierząd zawodowo, przez wyzysk jej zarobkowania niemoralnego, lub winny udzielania takiej kobiecie nałogowo, albo dla osiągnięcia własnej korzyści, ochrony przy uprawianiu nierządu; winny udzielania jej poparcia w jakikolwiek sposób;

ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiąca jednego lub więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Gdy winny jest mężem takiej kobiety; gdy skłonił ją gwałtem lub groźbą do uprawiania nierządu;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Winny werbowania zawodowo, dla osiągnięcia zysków materialnych, kobiet w celu uprawiania przez nie nierządu w domach rozpusty, ulegnie karze:

więzienia.

528. Winny niewykonania przepisów, wydanych w celu zapobieżenia nierządowi i usunięcia jego następstw szkodliwych, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

529. Winny przyjęcia do domu rozpusty kobiety, niemającej lat dwudziestu jeden, o czym winnemu było wiadomo, ulegnie karze:

więzienia.

Tej samej karze ulegnie winny zatrzymania w domu rozpusty kobiety, zajmującej się nierządem, o ile ona wyraziła życzenie porzucenia swego procederu.

CZEŚĆ XXVIII.

Z n i e w a g a.

530. Winny umyślniej obrazy osobistej przez postępowanie lub odezwanie się, hańbiące obrazonego lub członka jego rodziny, nawet zmarłego, za taką zniewagę ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

531. Winny zniesławienia przez rozgłoszenie, nawet w nieobecności zniesławionego, okoliczności, hańbiącej go, za taką zniewagę ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

532. Winny znieważenia:

1. matki, ojca ślubnego lub innego krewnego wstępnego;

2. duchownego podczas odprawiania nabożeństwa lub spełniania posług religijnych;

3. osoby urzędowej podczas wykonywania lub z powodu wykonywania obowiązków służbowych;

4. warty wojskowej, sztyldwacha, oddziału lub części wojska;

ulegnie karze:

więzienia.

Tej samej karze ulegnie należący do obsługi statku parowego lub innego, lub ich pasażer, winny znieważenia kapitana statku, oraz więzień, winny znieważenia kogokolwiek ze straży więziennej podczas wykonywania obowiązków służbowych.

533. Winny zniewagi w rozpowszechnionym lub wysta-

wionym publicznie druku, piśmie lub ilustracji ulegnie karze: więzienia.

Prócz tego redaktor lub wydawca czasopisma, winny umieszczenia w nim znieważających utworów, pism lub ilustracji, ulegnie karze grzywny w stosunku do liczby wypuszczonych na sprzedaż egzemplarzy utworów, pism lub ilustracji, do marek polskich dwóch za każdy egzemplarz.

534. Winny znieważenia głowy państwa obcego ulegnie karze: więzienia.

535. Winny znieważenia ambasadora, posła lub pełnomocnika cudzoziemskiego ulegnie karze: więzienia na czas do miesiący sześciu.

Tej samej karze ulegnie winny znieważenia innego agenta dyplomatycznego, jeżeli zniewaga była popełniona w zamiarze okazania nieposzanowania dla jego rządu.

536. Winny zniewagi, wymienionej w art. 530 i 531, może być zwolniony od kary:

1. jeżeli zniewaga była wywołana przez równy lub cięższy gwałt na osobie, albo równą lub cięższą zniewagę, wyrządzoną przez pokrzywdzonego;

2. jeżeli pokrzywdzony odplacił winnemu równym lub cięższym gwałtem na osobie, albo równą lub cięższą zniewagę.

Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli znieważono policyjnego lub innego strażnika albo służącego podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przezeń obowiązków służbowych, albo duchownego.

537. Rozgłaszanie okoliczności, zniesławiającej cześć, nie uważa się za zniesławienie karalne, jeżeli oskarżony udowodni:

1. że rozgłaszana okoliczność jest prawdziwa; lub

2. że miał powody dostateczne do mniemania, iż okoliczność rozgłaszana jest prawdziwa, i rozgłoszenia tego dopuścił się ze względu na dobro państwa lub interes publiczny, albo w imię spełnianych przez się obowiązków, albo dla obrony czci własnej lub czci rodziny swojej.

538. Oskarżony o zniesławienie nie może składać dowo-

dów prawdziwości okoliczności rozgłaszanej i nie może być zwolniony od odpowiedzialności na mocy art. 537, jeżeli okoliczność rozgłoszona:

1. dotyczy głowy państwa obcego, ambasadora, posła lub pełnomocnika cudzoziemskiego lub innego agenta dyplomatycznego państwa obcego;

2. dotyczy życia prywatnego lub rodzinnego osoby zniesławionej, przycym rozgłoszenia dokonano w rozpowszechnionym lub publicznie wystawionym druku, piśmie, ilustracji lub przemówieniu publicznym.

539. W razie skazania za zniewagę, Sąd mocen będzie, na żądanie znieważonego, opublikować wyrok.

540. Winny rozgłaszania okoliczności świadomie nieprawdziwej, podrywającej zaufanie do działalności przemysłowej lub handlowej osoby, towarzystwa lub instytucji, albo zdolności osoby do pełnienia obowiązków jej powołania lub zajęcia, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli rozgłoszenia dokonano w rozpowszechnionych lub w wystawionych publicznie: druku, piśmie lub ilustracji, lub przemówieniu publicznym, lub w celu zrządzenia straty materialnej, lub otrzymania takiegoż zysku, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

CZĘŚĆ XXIX.

Ujawnienie tajemnicy.

541. Kto, mając obowiązek, z tytułu swego powołania, do zachowania w tajemnicy powierzonej sobie wiadomości, umyślnie ją ujawni bez przyczyn usprawiedliwionych,— jeżeli przytym ujawniona wiadomość mogła zrządzić szkodę materialną lub zniesławić osobę, której dotyczyła, a winny nie ulega za takie ujawnienie karze jak za zniewagę, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli ujawnienia takiego dokonano w celu zrządzenia szkody materialnej, otrzymania korzyści materialnej lub zniesławienia osoby, której wiadomość dotyczyła, winny ulegnie karze: więzienia na czas do miesiący sześciu.

542. Winny samowolnego otwarcia listu, depeszy lub innego pisma, o których wiedział, że są cudze, ulegnie karze: aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli winny ujawnił wiadomość, zawartą w otworzonych papierach, mogącą zniesławić osobę, której dotyczyła, i jeżeli nie ulega karze jak za zniewagę, to ulegnie karze: aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

543. Funkcjonarjusz fabryki lub innego zakładu przemysłowego, winny ujawnienia używanych lub zaprojektowanych do używania w danej fabryce lub zakładzie szczególnych sposobów produkcji, powierzonych winnemu, jako ulegające zachowaniu w tajemnicy, ulegnie karze: aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli ujawnienia dokonano w celu zrządzenia szkody materialnej przedsiębiorstwu lub uzyskania dla siebie korzyści materialnej, winny ulegnie karze: więzienia na czas do miesiący sześciu.

544. Funkcjonarjusz instytucji kredytowej, towarzystwa akcyjnego lub zakładu bankierskiego, winny umyślnego ujawnienia wiadomości, o których wiedział, że stanowią tajemnicę tej instytucji, towarzystwa lub zakładu, nie ulegającą ujawnieniu, ulegnie karze: aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli ujawnienia dokonano w celu zaszkożenia kredytowi powyższej instytucji, towarzystwa lub zakładu, lub kredytowi osób prywatnych, które powierzyły im swoje mienie lub interes majątkowy, albo w celu uzyskania dla siebie korzyści materialnej, winny ulegnie karze: więzienia na czas do miesiący sześciu.

545. Funkcjonarjusz przedsiębiorstwa handlowego, winny ujawnienia jego tajemnicy handlowej w celu zaszkożenia

kredytowi właściciela przedsiębiorstwa lub uzyskania dla siebie korzyści materialnej, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

546. Niebędący na służbie państwowej lub publicznej członkowie urzędów państwowego podatku przemysłowego, oraz biegli, zaproszeni do tych urzędów, winny ujawnienia ulegających zachowaniu w tajemnicy wiadomości, dotyczących się stanu majątkowego, zobowiązań pieniężnych, obrotów i zysków płatników państwowego podatku przemysłowego, ulegną karze:

grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli wykroczenia dokonano w celu zaszkożenia czci lub kredytowi osoby, której dotyczy wiadomość ujawniona, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Prócz tego winny traci prawo dalszego udziału w urzędach powyższych lub ponownego wyboru w poczet ich członków i nie może być zapraszany do udziału w nich w charakterze biegłego w ciągu lat trzech.

CZEŚĆ XXX.

Uszkodzenie mienia, środków komunikacji, znaków ostrzegawczych, granicznych i tym podobnych, lub innych przedmiotów.

547. Winny umyślnego uszkodzenia cudzego majątku ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli szkoda zrządzona przenosi marek polskich tysiąc, winny ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli uszkodzenie jest nieznaczne, winny ulegnie karze: grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

548. Winny zanieczyszczenia rzeki, kanału, źródła lub

studni przez wrzucanie do nich przedmiotów, które nie mogą spowodować zepsucia wody, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

549. Winny:

1. umyślnego uszkodzenia publicznej drogi lądowej lub wodnej, albo urządzenia lub przedmiotu, przeznaczonych do użytku publicznego i stanowiących własność państwową lub społeczną;

2. umyślnego uszkodzenia lub przeniesienia znaku granicznego lub mierniczego, ochronnego lub próbnego, albo znaku, wystawionego przy rządowych lub przez rząd dozwolonych badaniach terenu w celu budowy dróg, albo państwowego znaku topograficznego;

3. umyślnego uszkodzenia cudzego ogrodu owocowego, winnicy lub zasiewu;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli uszkodzenie jest nieznaczne, winny ulegnie karze: grzywny do marek polskich stu.

550. Winny uszkodzenia:

1. pomnika publicznego, postawionego za zezwoleniem władzy;

2. przedmiotu, posiadającego znaczenie naukowe lub artystyczne, należącego do pałaców rządowych, biblioteki publicznej, muzeum, lub innego zbioru państwowego lub społecznego;

3. urządzenia, służącego lub przystosowanego do obrony kraju;

4. składu państwowego lub publicznego artykułów spożywczych lub składu zapasów wojskowych, nabojów lub innych przedmiotów wojskowych;

5. urządzenia hydrotechnicznego znacznej wartości, służącego jako środek komunikacyjny, nawadniający lub zapobiegający powodzi;

6. znaku ostrzegawczego, z wiedzą o tym, że jest postawiony dla ochrony bezpieczeństwa osobistego;

7. cudzego niezamieszkanego budynku lub statku;

8. cudzego żywego inwentarza przez zatrucie wodopoju, paszy lub przeniesienie zarazy;

9. ryb w cudzych wodach przez zatrucie wody;

10. winorośli w cudzej winnicy przez zarażenie filokserą;

ulegnie karze:

więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

Tej samej karze ulegnie winny przeniesienia znaku ostrzegawczego, z wiedzą, że jest on postawiony dla ochrony bezpieczeństwa osobistego.

551. Winny uszkodzenia urządzenia wodociągowego, gazowego, naftowego lub elektrycznego, służącego do użytku publicznego, lub urządzenia, wprowadzającego w ruch cudzy zakład lub fabrykę, jeżeli uszkodzenie spowodowało wstrzymanie funkcjonowania urządzenia lub groziło bezpieczeństwu publicznemu albo całości majątku, ulegnie karze:

więzienia.

552. Winny uszkodzenia:

1. cudzego dokumentu, mogącego służyć za dowód powstania, zmiany lub wygaśnięcia prawa lub obowiązku;

2. cudzej korespondencji pocztowej lub telegraficznej, będącej w posiadaniu urzędu pocztowo-telegraficznego;

3. dokumentu, należącego do akt instytucji rządowej lub społecznej;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

Tej samej karze ulegnie winny ukrycia lub przywłaszczenia takiego dokumentu lub korespondencji.

Usiłowanie będzie karane.

Jeżeli wyrządzona szkoda jest małej wagi lub jeżeli winny dobrowolnie zwróci ukryty lub przywłaszczony dokument lub korespondencję przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie, ukrycie zaś lub przywłaszczenie powyższych przedmiotów nie pociągnęło następstw szkodliwych, winny ulegnie karze:

aresztu.

553. Winny uszkodzenia bez zamiaru znieważenia świątyni:

1. kościoła lub chrześcijańskiego domu modlitwy;
2. należących do kościoła: Krzyża Świętego, Relikwii Świętych, Obrazu Świętego lub innego przedmiotu, czczonego przez wyznanie chrześcijańskie, jeżeli te przedmioty znajdowały się w kościele, kaplicy lub chrześcijańskim domu modlitwy;

3. Krzyża Świętego lub Obrazu Świętego, postawionych w miejscu publicznym;
ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

554. Winny uszkodzenia mogiły lub nagrobka, jeżeli uszkodzenia dopuścił się bez zamiaru znieważenia zmarłego, ulegnie karze:

więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

555. Winny uszkodzenia:

1. cudzych zamieszkań: budynku lub statku, albo takiego niezamieszkanego budynku, statku lub innego pomieszczenia, o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego z powodu tego uszkodzenia grozi niebezpieczeństwo;

2. cudzej kopalni lub źródła naftowego;

3. cudzego przyrządu pożarniczego lub ratunkowego, w celu przeszkodzenia gaszeniu pożaru lub ratunkowi ginących;

4. cudzego przyrządu lub urządzenia, z wiedzą, że są przeznaczone do ochrony bezpieczeństwa osobistego pracujących w zakładzie przemysłowym, fabryce, górnictwie lub przy robotach budowlanych lub ziemnych;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Usiłowanie będzie karane.

556. Winny uszkodzenia telegrafu lub telefonu, przeznaczonego do użytku publicznego lub rządowego, albo telegrafu lub telefonu znacznej wartości, przeznaczonych do użytku prywatnego, o ile skutkiem uszkodzenia było przerwanie ich działalności, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli uszkodzenia telegrafu lub telefonu dokonano w celu zatrzymania przesłania zawiadomienia rządowego, to winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

557. Winny uszkodzenia drogi wodnej, śluzy, upustu, tamy, mostu, albo innego środka przeprawy, żeglugi lub zabezpieczenia od powodzi, przeznaczonych do użytku publicznego, jeżeli uszkodzenie spowodowało powódź lub przerwanie komunikacji, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli uszkodzenie spowodowało niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

558. Winny zagrażającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej lub wodnej uszkodzenia:

1. toru lub taboru ruchomego drogi żelaznej;

2. statku parowego lub innego;

3. znaku ostrzegawczego, umieszczonego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej lub wodnej;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa służby na drodze żelaznej, przy żegludze lub na statkach, oraz prawa być prowadzącym roboty lub przedsiębiorcą przy budowie urządzeń kolejowych lub statków na czas od roku jednego do lat pięciu.

Jeżeli wskutek uszkodzenia nastąpiło rozbicie pociągu drogi żelaznej, statku parowego lub innego, winny ulegnie karze: ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Jeżeli uszkodzenia dokonano w celu spowodowania rozbicia pociągu drogi żelaznej, statku parowego lub innego, winny ulegnie karze:

w wypadkach, wymienionych w części pierwszej artykułu niniejszego,—ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat dziesięciu;

w wypadku, wymienionym w części drugiej artykułu niniejszego,—ciężkiego więzienia bezterminowego lub na czas od lat dziesięciu do lat piętnastu.

559. Karom, wymienionym w art. 558, i na mocy wyszczególnionych w nim zasad ulega:

1. winny fałszywego podania sygnału, przeznaczonego do ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej lub wodnej, przez co zostało narażone bezpieczeństwo ruchu pociągów lub żeglugi;

2. urzędujący na drodze żelaznej lub wodnej, statku parowym lub innym, winny zagrożającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej lub wodnej niewykonania przepisów, wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia w celu ochrony bezpieczeństwa ruchu pociągów lub żeglugi.

560. Budujący drogę żelazną lub statek, członek rady lub zarządu drogi żelaznej, lub inna osoba, zarządzająca lub rozporządzająca się budową, naprawą lub eksploatacją drogi żelaznej lub jej taboru ruchomego, statku parowego albo innego, lub mająca nadzór nad taką budową, naprawą lub eksploatacją,— winni użycia lub dopuszczenia do użycia materiału świadomie nieprzydatnego lub w ilości niedostatecznej, lub świadomego niezachowania lub dopuszczenia do niezachowania przepisów technicznych, lub nieprzedsięwzięcia środków koniecznych do utrzymania drogi żelaznej lub jej taboru ruchomego lub statku w stanie, zapewniającym bezpieczeństwo ruchu,— jeżeli przez to zostało zagrożone bezpieczeństwo komunikacji kolejowej lub wodnej, ulegną karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

Jeżeli skutkiem takiego występku było rozbicie pociągu, statku parowego lub innego, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu lub więzienia od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie odbiorca urządzenia drogi żelaznej lub jej taboru ruchomego, statku parowego lub innego, winny przyjęcia ich świadomie, jako przydatnych, w stanie tak niezadawalniającym, że stanowił on niebezpieczeństwo dla ruchu kolejowego lub żeglugi.

561. Technik lub przedsiębiorca hurtowy, winny użycia materiału nieprzydatnego lub w ilości niedostatecznej, albo niewykonania przepisów technicznych przy budowie lub konstrukcji, jeżeli wskutek tego nastąpiło zawalenie się budowli, urządzenia lub ich części, ulegnie karze:

wiezienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa prowadzenia robót budowlanych lub podejmowania się ogółem przedsiębiorstw budowlanych na czas od roku do lat pięciu i wyrok opublikować.

562. Winny uszkodzenia cudzego majątku przez podpalenie, wybuch lub zatopienie, ulegnie karze:

wiezienia (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Jeżeli w ten sposób będzie uszkodzony cudzy las, ogród, zasiew rolny na pniu, torfowisko, źródło nafty, skład budulcu, drzewa opałowego, towarów, produktów rolnych, zapasów żywności, materiałów wybuchowych lub łatwopalnych, lub przyrządów wybuchowych, budowle zamieszkałe lub statki, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Jeżeli uszkodzenie wskutek właściwości i położenia przedmiotów lub wobec warunków dokonania czynu groziło niebezpieczeństwem rozszerzenia pożaru, wybuchu lub powodzi na budowie, statki, pomieszczenia lub miejsca, wymienione w art. 563, o czym winny wiedział, ulegnie on karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

W wypadku, wymienionym w części trzeciej artykułu niniejszego, winny ulegnie karze, w części tej przepisanej, choćby przedmioty uszkodzone stanowiły jego własność.

Usiłowanie będzie karane.

563. Winny uszkodzenia przez podpalenie, wybuch lub zatopienie:

1. kościoła lub chrześcijańskiego domu modlitwy;
2. pomieszczenia instytucji rządowej lub społecznej, biblioteki publicznej, muzeum albo innego rządowego lub społecznego zbioru przedmiotów nauki lub sztuki;
3. zamieszkanego budynku lub statku, kopalni, lub takiego niezamieszkanego budynku, statku, pomieszczenia lub innego miejsca, o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego grozi niebezpieczeństwo;

ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Jeżeli uszkodzenia dokonało kilka osób, działających w porozumieniu, a nadto w różnych częściach miasta lub wsi jednocześnie, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia bezterminowego (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

564. Winny przygotowania do uszkodzenia lub udziału w stowarzyszeniu, utworzonym w celu uszkodzenia:

1. drogi żelaznej, jej taboru ruchomego lub znaku, ustawionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej,—w celu spowodowania rozbicia się pociągu;
 2. statku parowego lub innego, albo znaku, wystawionego dla ochrony bezpieczeństwa żeglugi,—w celu spowodowania rozbicia się statku;
 3. przedmiotów, wymienionych w art. 563;
- ulegnie karze:
więzienia (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

565. Winny uszkodzenia przez nieostrożność:

1. telegrafu lub telefonu, przeznaczonego do użytku publicznego lub rządowego, jeżeli uszkodzenie spowodowało przerwanie ich działania;

2. przedmiotu, wymienionego w art. 557, jeżeli uszkodzenie spowodowało powódź lub przerwanie komunikacji;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

566. Winny uszkodzenia przez nieostrożność, które zagrażało bezpieczeństwu ruchu kolejowego lub żeglugi:

1. toru kolejowego lub taboru ruchomego drogi żelaznej;

2. statku parowego lub innego;

3. znaku ostrzegawczego, umieszczonego dla ochrony bezpieczeństwa ruchu kolejowego lub żeglugi;

ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli wskutek tego nastąpiło rozbicie pociągu lub statku, winny ulegnie karze:
więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa służby na drodze żelaznej, przy żegludze lub na statku, oraz prawa być prowadzącym roboty lub przedsiębiorcą przy budowie dróg żelaznych lub statków na czas od roku jednego do lat pięciu.

567. Karom, wymienionym w art. 566, i na wyłuszczonej w nim zasadach ulegnie:

1. winny fałszywego podania przez nieostrożność sygnału, ochraniającego bezpieczeństwo komunikacji kolejowej lub wodnej, jeśli przez to zostało zagrożone bezpieczeństwo ruchu kolejowego lub żeglugi;

2. urzędujący na drodze żelaznej, wodnej, na statku parowym lub innym, winny zagrażającego bezpieczeństwu ruchu kolejowego lub żeglugi niewykonania przez nieostrożność przepisów, wydanych

w drodze ustawy lub rozporządzenia, ochraniających bezpieczeństwo komunikacji kolejowej lub wodnej;

3. osoba, wymieniona w art. 560, winna użycia lub dopuszczenia do użycia przez nieostrożność niezdatnego lub w ilości niewystarczającej materiału przy budowie, naprawie lub eksploatacji drogi żelaznej, lub jej taboru ruchomego, statku parowego lub innego, lub przy nadzorowaniu takiej budowy, naprawy lub eksploatacji, albo niewykonania lub dopuszczenia do niewykonania przepisów technicznych, albo nieprzedsięwzięcia środków niezbędnych do utrzymania drogi żelaznej lub jej taboru ruchomego lub statku w stanie, zapewniającym bezpieczeństwo ruchu, albo przyjęcia przez nieostrożność urządzenia kolejowego, taboru ruchomego, statku parowego lub innego w stanie niezadawalniającym,—jeżeli przez to było zagrożone bezpieczeństwo ruchu kolejowego lub żeglugi.

568. Winny nieostrożnego uszkodzenia przedmiotu, wymienionego w części drugiej art. 562 lub w art. 563, zapomocą podpalenia, wybuchu, zatopienia, jeżeli za niewykonanie przepisów obchodzenia się z ogniem lub materiałami wybuchowymi nie grozi kara cięższa, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

569. Nie będą uważane za przestępstwo czyny, spełnione przez nieostrożność, wymienione w art. 565—568, o ile przez samego winowajcę lub wskutek jego wskazówki: wymienione w tych artykułach niebezpieczeństwo, spowodowane przez jego czyn, będzie usunięte, albo działanie ognia, wybuchu lub zatopienia będzie powstrzymane w zaczątku.

570. Winny niezameldowania lub zameldowania po niewczasie stróżowi kolejowemu lub innej osobie, pilnującej bezpieczeństwa środków komunikacji na lądzie lub wodzie, o sprawionym przez siebie przypadkowo, a zagrażającym bezpieczeństwu komunikacji, uszkodzeniu drogi lub znaku ostrzegawczego, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

CZEŚĆ XXXI.

Ukrycie przedmiotu znalezionego, przywłaszczenie cudzej własności i nadużycie zaufania.

571. Winny niezawiadomienia trybem właściwym:

1. o znalezionej przez siebie, niewiadomo do kogo należącej własności, której wartość przenosi marek polskich sześć;

2. o przybłąkanym do stada winnego lub znalezionym w jego majątku, zbłąkanym zwierzęciu domowym, niewiadomo do kogo należącym;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwudziestu.

Termin do zawiadomienia o przedmiotach znalezionych, wskazanych pod liczbą 1, będzie dwutygodniowy, a o przedmiotach, wskazanych pod liczbą 2,—siedmiodniowy. Zawiadomić należy miejscową władzę policyjną.

572. Winny umyślnego przywłaszczenia lub roztrwonienia:

1. znalezionej przezeń lub zapomnianej u niego, niewiadomo do kogo należącej własności, której wartość przenosi marek polskich sześć;

2. niewiadomo do kogo należącego, zbłąkanego zwierzęcia domowego;

ulegnie karze:

grzywny, równej wartości przywłaszczonego, lecz nie wyższej jak marek polskich dwieście.

573. Winny przywłaszczenia:

1. skarbu znalezionego przezeń na cudzej ziemi;

2. znalezionej przezeń lub zapomnianej u niego cudzej własności lub cudzego zbłąkanego zwierzęcia domowego, których właściciel w czasie spełnienia przywłaszczenia był winnemu wiadomy;

ulegnie karze:

grzywny do wysokości potrójnej wartości przywłaszczonego, lecz nie wyższej jak marek polskich sześćset, lub aresztu na czas do miesiący trzech.

Jeżeli winnemu w czasie przywłaszczenia było wiadomo,

że właściciel poszukuje swojej własności, lub jeżeli właściciel żądał od winnego zwrotu, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

574. Winny przywłaszczenia powierzonej sobie cudzej własności ruchomej ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

Jeżeli wartość przywłaszczonego przenosi sumę marek polskich tysiąca, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wartość przywłaszczonego nie przenosi marki jednej, albo jeżeli sprawca przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie dobrowolnie zwrócił przedmioty przywłaszczone lub w inny sposób zaspokoił poszkodowanego, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli przywłaszczenia, wymienionego w części trzeciej artykułu niniejszego, dokonano przez lekkomyślność, winny ulegnie karze:

aresztu.

575. Właściciel, zarządzający lub pracownik zakładu bankierskiego lub kantoru wymiany, a także każdy, trudniący się przyjmowaniem cudzej własności ruchomej na przechowanie, w zastaw lub do jakichkolwiek innych operacji określonych, winny przywłaszczenia takiej powierzonej mu własności, ulegnie karze:

więzienia na czas do roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

576. Osoba, upoważniona przez władze państwowe lub społeczne do okazania pomocy poszkodowanym przez pożar, brak żywności lub inne nieszczęścia ogólne, winna:

1. przywłaszczenia własności, ulegającej rozdawnictwu poszkodowanym;

2. wydania, w celu zysku, z własności, ulegającej rozdawnictwu poszkodowanym, zapomogi osobie, niemającej do niej prawa;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

577. Osoba, obowiązana, z mocy pełnomocnictwa lub innego upoważnienia prawnego, troszczyć się o cudzą własność lub interes majątkowy, winna użycia swego pełnomocnictwa świadomie na szkodę powierzonego mu majątku lub interesu materialnego, jeśli skutek tego nadużycia wynikała szkoda, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący trzech.

Jeżeli wartość wyrządzonej szkody przenosi marek polskich tysiąc, lub jeżeli nadużycia dopuścił się opiekun na szkodę pupila, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie opiekun, winny przywłaszczenia pozostającego pod jego opieką cudzego mienia ruchomego.

578. Urzędnik lub funkcjonariusz instytucji dobroczynnej lub kredytowej, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, założonych na mocy pozwolenia władzy, winny użycia swego stanowiska służbowego świadomie na szkodę mienia lub interesu majątkowego, powierzonych mu z tytułu służby, —jeśli skutek nadużycia nastąpiła szkoda, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wyrządzona szkoda była tak znaczna, że spowodowała poważny uszczerbek dla skarbu, albo zachwianie lub upadek interesów instytucji kredytowej, albo ruinę wielu osób, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Tym samym karom i na zasadach, powyżej wyłuszczonych, ulegną osoby, wymienione w artykule niniejszym, winne przywłaszczenia znajdującego się u nich z urzędu mienia, a także mienia, znajdującego się pod ich nadzorem.

W tym ostatnim wypadku będzie karane i usiłowanie przywłaszczenia.

579. Zarządzający lub kierownik instytucji kredytowej, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, założonych na mocy pozwolenia władzy, winny:

1. używania majątku tej instytucji, towarzystwa lub spółki do operacji, przez statuty ich zabronionych;
2. użycia kapitałów, otrzymanych od rządu na potrzeby przedsiębiorstwa, niezgodnie z ich przeznaczeniem;

choćby czyn taki był wykonaniem uchwał instytucji, towarzystwa lub spółki,

ulegnie karze:

więzienia.

O ile następstwem takiego czynu było zawieszenie wyplat lub ogłoszenie upadłości powyższej instytucji, towarzystwa lub spółki, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze i na tych samych zasadach ulegnie wymieniona w artykule niniejszym osoba, winna użycia kapitałów, otrzymanych od rządu na potrzeby przedsiębiorstwa, nietylko niezgodnie z ich przeznaczeniem, lecz wogóle nie na potrzeby przedsiębiorstwa.

580. Założyciel towarzystwa akcyjnego, zarządzający lub kierownik instytucji kredytowej, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, założonych na mocy pozwolenia władzy, winny:

1. zakomunikowania władzy, przy wyjednanii pozwolenia na założenie towarzystwa akcyjnego, świadomie fałszywych informacji, dotyczących zakładanej instytucji, jeśli to mogło wyrządzić szkodę akcjonariuszom;
2. umieszczenia świadomie fałszywych informacji o stanie interesów i rachunków instytucji, towarzystwa lub spółki, w ogłoszeniu, sprawozdaniu, bilansie lub księdze handlowej;
3. złożenia świadomie fałszywego obrachunku przy obliczeniu i wypłacie dywidendy;
4. wypuszczenia obligacji lub listów zastawnych, niemających pokrycia, wymaganego przez statut lub przepisy właściwe, albo dowodów wkładowych bez przyjęcia wkładu odpowiedniego;
5. wypuszczenia obligacji lub innych papierów

wartościowych na sumę, przewyższającą uzyskane pozwolenie;

choćaby to było uczynione na skutek uchwał tych instytucji, towarzystwa lub spółki,

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie urzędnik instytucji ziemskiej, miejskiej lub innej, zarządzający emisją obligacji lub innych papierów wartościowych, winny przestępstw, wymienionych pod liczbą 4 i 5 artykułu niniejszego.

CZEŚĆ XXXII.

Kradzież, rozbój i wymuszenie.

581. Winny zabrania, tajnie lub jawnie, cudzej własności ruchomej w celu przywłaszczenia, za taką kradzież ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Sąd mocen będzie przedłużyć termin zamknięcia w więzieniu na czas do lat dwóch, jeżeli kradzież była spełniona: ze szczególnym zuchwalstwem; z nadużyciem zaufania; z usunięciem przeszkód lub zapór, tamujących dostęp na podwórze, do budowli lub innego pomieszczenia albo schowania; w pociągu podczas biegu lub na przystanku; w nocy; jeżeli skradziona rzecz stanowiła środek, niezbędny do wyżywienia pokrzywdzonego, o czym winny wiedział.

Jeżeli wartość skradzionej rzeczy przenosi marek polskich tysiąc, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wartość skradzionej rzeczy nie przenosi marki jednej; lub winny przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie dobrowolnie zwrócił skradzione rzeczy lub w inny sposób zaspokoił pokrzywdzonego; lub kradzież została popełniona z nędzy;—winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny zabrania, w celu przywłaszczenia, tajnie lub jawnie, dokumentu lub korespondencji, wymienionych w artykule 552.

Usiłowanie będzie karane.

582. Winny kradzieży:

1. z rozkopanego lub wogóle uszkodzonego w tym celu grobu;

2. przedmiotów, zagrożonych wskutek pożaru, powodzi, rozbicia statku lub innej klęski społecznej, jeżeli kradzież popełniono w czasie takiej klęski;

3. skarbowej broni wojskowej, nabojów, prochu lub innych przedmiotów, stanowiących środki napaści lub obrony, jeśli uprawiał kradzież taką jako proceder, lub też, choć i nie jako proceder, lecz dokonywał jej ze składów, schowań lub pomieszczeń wojskowych;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

583. Winny kradzieży z zamieszkanego: budynku, statku lub innego pomieszczenia, lub z takiego pomieszczenia niezamieszkanego, w którym w tym czasie z wiedzą winnego był obecny człowiek, lub z ogrodzonego podwórza budynku zamieszkanego:

1. jeżeli winny zaopatrzył się w broń lub w narzędzie do napaści lub obrony;

2. w nocy, jeżeli przytym winny dostał się do wskazanych pomieszczeń lub na podwórze zapomocą uszkodzenia przeszkód lub zapór, tamujących dostęp do nich;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

584. Winny kradzieży:

1. spełnionej w nocy przez kilka osób, które się zaopatrzyły w broń lub narzędzie do napaści lub obrony, z zamieszkanego: budynku, statku lub innego pomieszczenia, lub też takiego pomieszczenia niezamieszkanego, w którym w tym czasie z wiedzą winnego

był obecny człowiek, lub też z ogrodzonego podwórza budynku zamieszkanego, jeżeli przytym winny dostał się do tego pomieszczenia lub podwórza zapomocą uszkodzenia przeszkód lub zapór, tamujących dostęp do nich;

2. w bandzie;

ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy) (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Usiłowanie będzie karane.

585. Winny kradzieży konia, o ile zajmuje się koniokractwem zawodowo, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli winny popełnił koniokractwo po odbyciu kary za także koniokractwo, przed upływem lat pięciu od chwili odbycia za nie kary, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Usiłowanie będzie karane.

586. Winny kradzieży, wymienionej w części pierwszej lub drugiej artykułu 581, spełnionej po odbyciu dwukrotnym kary za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszustwo, przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

587. Winny kradzieży, spełnionej po odbyciu nie mniej jak trzy razy kary za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszustwo, przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli winny za którebądź z wyżej wymienionych przestępstw odbył karę nie niższą jak więzienie na rok jeden i miesięcy sześć (dom poprawy), i za kradzież, popełnioną znowu przed upływem wyżej wymienionego terminu, będzie skazany przez sąd na karę również nie niższą jak więzienie na rok jeden i miesięcy sześć (dom poprawy). — ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Usiłowanie będzie karane.

588. Winny kradzieży, należących do kościoła:

1. Krzyża Świętego, Relikwji Świętych, Obrazu Świętego lub innego przedmiotu, czczonego jako świętość przez kościół chrześcijański;

2. przedmiotu, poświęconego przez użycie go przy nabożeństwie;

jeżeli nie ulega karze cięższej za znieważenie świątyni i jeżeli kradzież spełnił w kościele, zakrystji, kaplicy lub w chrześcijańskim domu modlitwy,

uleganie karze:

w wypadku, wymienionym pod liczbą 1 artykułu niniejszego, — ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu;

w wypadku, wymienionym pod liczbą 2 artykułu niniejszego, — więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli kradzież taką spełniono ze skarbcza kościelnego, lub z innego miejsca, lecz winny wiedział, że skradziony przedmiot stanowi własność kościoła, ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym pod liczbą 1 artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy);

w wypadku, wymienionym pod liczbą 2 artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy);

Tym samym karom ulegnie winny przywłaszczenia przedmiotów, wymienionych w części pierwszej artykułu niniejszego, powierzonych mu do użytku przy nabożeństwie.

Usiłowanie będzie karane.

589. Winny zabrania cudzej własności ruchomej w celu przywłaszczenia, zapomocą: doprowadzenia do stanu nieprzytomności, uszkodzenia cielesnego, gwałtu na osobie lub groźby karalnej, za taki rozbój ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy) (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Jeżeli rozbój został dokonany:

1. przez zadanie bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia cielesnego;

2. w kościele;

3. na pełnym morzu;

4. przez kilka osób, które wtargnęły w tym celu do budynku zamieszkanego lub innego takiegoż pomieszczenia;

5. przez osobę, która zaopatrzyła się w broń lub narzędzie do napaści lub obrony;

6. przez bandę;

7. przez osobę, która odbyła nie mniej jak trzy razy karę za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszustwo, przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw;

winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny zabrania w warunkach, wskazanych w artykule niniejszym, dokumentu lub korespondencji, wymienionych w artykule 552.

Usiłowanie będzie karane.

590. Winny zmuszenia kogokolwiek zapomocą uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie lub groźby karalnej, w celu osiągnięcia dla siebie lub dla innej osoby korzyści materialnej, do ustąpienia prawa majątkowego lub do zawarcia innej niekorzystnej umowy majątkowej, za takie wymuszenie ulegnie karze: więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Jeżeli wymuszenie będzie spełnione:

1. zapomocą bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia cielesnego;

2. przez kilka osób, które wtargnęły w tym celu do budynku zamieszkanego lub innego takiegoż pomieszczenia;

3. przez osobę, która zaopatrzyła się w broń lub narzędzie do napaści i obrony;

4. przez bandę;

5. przez osobę, która odbyła nie mniej jak trzy razy karę za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszu-

stwo,—przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw;
winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu (art. 15 Przep. przech. do K. K.).

Usiłowanie będzie karane.

CZĘŚĆ XXXIII.

Oszustwo.

591. Winny:

1. zabrania zapomocą oszukania, w celu przywłaszczenia, cudzej własności ruchomej;

2. zabrania, w celu przywłaszczenia, cudzej własności ruchomej zapomocą oszukania na miarze, wadze, lub innego oszukania na ilości i jakości przedmiotów przy kupnie i sprzedaży lub innej umowie obciążliwej;

3. skłonienia zapomocą oszukania, w celu osiągnięcia korzyści materialnej dla siebie lub dla innej osoby, do ustąpienia prawa majątkowego lub do zawarcia innej niekorzystnej umowy majątkowej;

za oszustwo takie ulegnie karze:

wiezienia.

Jeżeli szkoda wyrządzona przenosi marek polskich tysiąc, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli szkoda wyrządzona nie przenosi marki jednej, lub winny przed ogłoszeniem wyroku, sentencji lub orzeczenia o winie dobrowolnie zwrócił przedmioty zabrane lub w inny sposób zaspokoił poszkodowanego, to ulegnie karze:

wiezienia na czas do miesiący sześciu.

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny zabrania, w celu przywłaszczenia, sposobem oszukańczym dokumentu lub korespondencji, wymienionych w art. 552.

Usiłowanie będzie karane.

592. Winny zbycia przedmiotu pod pozorem, że sprzedaż tegoż jest zabroniona przez ustawę karną lub że przedmiot jest uzyskany zapomocą przestępstwa, — jeżeli umówioną zapłatę otrzymał całkowicie lub częściowo, za oszustwo takie ulegnie karze:

wiezienia na czas do miesiący sześciu.

Pieniądze lub inne przedmioty, otrzymane przez winnego z tytułu takiej umowy, będą skonfiskowane, lub od winnego będzie ściągnięta odpowiednia suma.

593. Winny:

1. sprzedaży, obciążenia lub oddania w zastaw nieruchomości, świadomie cudzej, jeśli nie miał do tego prawa, lub majątku fikcyjnego;

2. sprzedaży, obciążenia lub oddania w zastaw nieruchomości z zatajeniem, na szkodę kupującego, wierzyciela lub zastawnika ostrzeżenia, zakazu, sekwestru lub zobowiązania, obciążającego nieruchomość;

za oszustwo takie ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

594. Winny otrzymania, na własne żądanie, sumy ubezpieczeniowej za mienie, ubezpieczone od uszkodzenia, jeżeli wiedział, że uszkodzenia nie było, lub ukrył, że mienie zostało uszkodzone z przyczyny, pozbawiającej go prawa do otrzymania sumy ubezpieczeniowej, za takie oszustwo ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

595. Winny oszustwa, spełnionego:

1. zapomocą fałszywego podania się w tym celu za urzędnika lub osobę, pełniącą obowiązki urzędnika;

2. przez bandę;

ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

596. Winny oszustwa, wymienionego w części pierwszej

art. 591, spełnionego po dwukrotnym odbyciu kary za kradzież, rozbój, wymuszenie, lub oszustwo przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

597. Winny oszustwa, spełnionego po odbyciu nie mniej jak trzykrotnie kary za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszustwo przed upływem lat pięciu od chwili odbycia kary za jedno z tych przestępstw, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli winny za którekolwiek z powyższych przestępstw odbył karę nie niższą jak więzienie na rok jeden i miesięcy sześć (dom poprawy) i za oszustwo, popełnione znowu przed upływem oznaczonego terminu, będzie uznany przez sąd za ulegającego karze również nie niższej jak więzienie na rok jeden i miesięcy sześć (dom poprawy), to ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

Usiłowanie będzie karane.

598. Winny podpalenia, zatopienia lub zniszczenia przez wybuch mienia ubezpieczonego, w celu otrzymania sumy ubezpieczeniowej, o ile nie ulega karze cięższej za zrządzone uszkodzenie, ulegnie karze:

więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

CZEŚĆ XXXIV.

Bankructwo, lichwa i inne wypadki karalnej nieuczciwości majątkowej.

599 u c h y l o n o.

600. Uznany przez sąd za dłużnika upadłego trybem postępowania handlowego, winny:

1. ukrycia, przy ogłoszeniu upadłości, swego mienia przez zamilczenie lub fałszywe o nim zeznanie, w celu uniknięcia płacenia długów;

2. wydania na dług, zupełnie lub częściowo zmyślony, zobowiązania, zmniejszają ego masę upadłości, lub oddania darmego, przepisania albo ukrycia w inny sposób swego mienia, po ogłoszeniu upadłości,—a to w celu uniknięcia zapłaty długów;

3. wydania zobowiązania na dług, zupełnie lub częściowo zmyślony, lub oddania darmego, przepisania, lub ukrycia w inny sposób swego mienia, chociażby przed ogłoszeniem upadłości, lecz w przewidywaniu, że takie ogłoszenie w najbliższym czasie jest nieuniknione, — a to w celu uniknięcia zapłaty długów;

ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wyrządzona szkoda była tak znaczna, że pociągnęła za sobą poważny uszczerbek dla skarbu, zachwianie lub upadek interesów instytucji kredytowej, lub ruinę wielu osób, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

601. Zarządzający lub kierownik społecznej lub prywatnej instytucji kredytowej, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, winny:

1. odmowy, przy ogłoszeniu przez sąd upadłości takiej instytucji, spółki lub towarzystwa, wskazania sądowi lub władzy odpowiedniej, w wypadkach i trybem, przez ustawę wskazanych, mienia takiej instytucji, spółki lub towarzystwa, lub fałszywego zameldowania o ich mieniu, jeżeli taka odmowa lub zameldowanie zrobione zostały w celu współdziałania z instytucją, spółką lub towarzystwem w uchyleniu się od zapłaty długów;

2. wydania na dług, zupełnie lub częściowo zmyślony, zobowiązania, zmniejszającego mienie takiej instytucji, spółki lub towarzystwa, albo darmego oddania, przepisania lub ukrycia w inny sposób ich

mienia, w celu współdziałania z instytucją, spółką, lub towarzystwem w uchyleniu się od zapłaty długów, jeżeli takie wydanie zobowiązania, darne oddanie, przepisanie lub ukrycie mienia uczyniono po zawieszeniu wypłat przez tę instytucję, spółkę lub towarzystwo, albo po ogłoszeniu ich upadłości, albo nawet wcześniej, lecz w przewidywaniu, że zawieszenie wypłat lub ogłoszenie upadłości w najbliższym czasie jest nieuniknione, jeżeli rzeczywiście nastąpiło ogłoszenie upadłości instytucji, spółki lub towarzystwa, albo zawieszenie wypłat;

uleganie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wyrządzona szkoda była tak znaczna, że pociągnęła za sobą poważny uszczerbek dla skarbu, zachwianie lub upadek interesów instytucji kredytowej, lub ruinę wielu osób, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

602. Uznany będzie za uczestnika przestępstw, wymienionych w art. 600 i 601, jeżeli przestępstwa te zostały spełnione, i ulegnie karze, jako uczestnik, winny:

1. podżegania do tych przestępstw;
2. żądania lub otrzymania zapłaty na mocy zobowiązania, o którym wiedział, że jest wydane w warunkach, wskazanych w artykułach powyższych;
3. darmego, pod pozorem obciążliwego, nabycia mienia, z wiedzą, że zbycie następuje w warunkach, wskazanych w artykułach powyższych;
4. ukrycia, lub udziału w ukryciu mienia w warunkach, wskazanych w artykułach powyższych.

603. Uznany trybem postępowania handlowego za bankruta prostego, winny lekkomyślnego prowadzenia interesów handlowych lub marnotrawstwa, które wywołały jego upadłość, ulegnie karze:

więzienia.

Prócz tego sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa handlu na czas od roku jednego do lat pięciu lub nazawsze,

604. Zarządzający lub kierownik społecznej lub prywatnej instytucji kredytowej, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, winny lekkomyślnego prowadzenia spraw takiej instytucji, spółki lub towarzystwa, lub marnotrawstwa w ich sprawach, jeżeli takie prowadzenie spraw lub marnotrawstwo doprowadziły do zawieszenia wypłat przez instytucję, spółkę lub towarzystwo lub do ogłoszenia upadłości, ulegnie karze:

więzienia.

Prócz tego sąd mocen będzie pozbawić winnego prawa zarządzania lub kierowania instytucjami, spółkami lub towarzystwami, wymienionymi w artykule niniejszym, na czas od roku jednego do lat pięciu lub nazawsze.

605. Zarządzający lub kierownik społecznej lub prywatnej instytucji kredytu krótkoterminowego, spółki udziałowej lub towarzystwa akcyjnego, winny nieprzedsięwzięcia wymaganych przez ustawę lub statut środków, w celu likwidacji interesów przedsiębiorstwa w razie istnienia warunków, przy których ustawa lub statut nakazują taką likwidację, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli winny wiedział, że stan interesów instytucji, spółki lub towarzystwa jest taki, przy którym ustawa lub statut nakazuje zameldowanie o upadłości instytucji, spółki lub towarzystwa, i nie wykonał tego obowiązku, ulegnie karze:

więzienia.

606. Kto, wiedząc, że posiada jakiegokolwiek środki do zaspokojenia swego wierzyciela:

1. nie zamelduje o nich sądowi lub władzy właściwej w wypadkach i trybem, przez ustawę wskazanych;
2. fałszywie zezna przy zameldowaniu o nich sądowi lub władzy właściwej na szkodę wierzyciela; ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Tej samej karze ulegnie winny fałszywego zeznania przed sądem, że zgubił nieopłacony weksel.

607. Winny:

1. obniżenia wartości, darmego lub obciążliwego

wyzbycia się, obciążenia lub oddania w zastaw własnej nieruchomości, znajdującej się już w zastawie, pod sekwestrem, ostrzeżeniem lub zakazem, albo takiej, co do której wiedział, że została wydana decyzja właściwej władzy w przedmiocie sekwestru, ostrzeżenia lub zakazu, lecz ograniczenia te nie zostały jeszcze w czyn wprowadzone,—jeżeli czyny te spełnione będą na szkodę wierzyciela lub innej osoby, których prawa były na tej nieruchomości zabezpieczone;

2. zabrania, ukrycia, uszkodzenia, obciążliwego lub darmego wyzbycia się lub zastawienia własnej ruchomości, znajdującej się w zastawie lub pod sekwestrem, lub takiej, co do której wiedział, że decyzja właściwej władzy w przedmiocie zajęcia lub sekwestru tej ruchomości już nastąpiła, lecz zajęcie lub sekwestr jeszcze nie zostały wykonane,—jeżeli te czyny będą spełnione na szkodę wierzyciela lub innej osoby, których prawa były na tej ruchomości zabezpieczone; ulegnie karze:

więzienia.

608. Winny wypożyczenia kapitału na procent nadmierny:

1. jeżeli biorący pożyczkę zmuszony był wskutek wiadomych dającemu pożyczkę trudnych okoliczności, w jakich się znajdował, przyjąć lub prolongować pożyczkę na warunkach szczególnie uciążliwych lub ciężkich w skutkach;

2. jeżeli winny, trudniąc się dawaniem pożyczek, ukrył nadmierność procentu przez włączenie go do sumy kapitału pod postacią kary wadjalnej, zapłaty za przechowanie, lub w inny sposób;

za lichwę taką ulegnie karze:

więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie ukarać winnego grzywną do marek polskich tysiąca.

Jeżeli lichwa była przez winnego uprawiana jako proceder, ulegnie on karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie

winny nabycia zobowiązania świadomie lichwiarskiego i rozpoczęcia poszukiwania na mocy takiego zobowiązania lub otrzymania za nie zapłaty świadomie lichwiarskiej.

W razie dopuszczenia się lichwy przez utrzymującego lombard lub jego oficjalistę, Sąd mocen będzie pozbawić winnego nazawsze prawa utrzymywania lombardu lub pracowania w nim w charakterze oficjalisty.

Zobowiązanie lichwiarskie będzie uznane za nieważne, lecz dający pożyczkę nie będzie pozbawiony prawa do otrzymania kapitału, rzeczywiście pożyczonego, z potrąceniem otrzymanych wpłat.

Pożyczanie kapitału na procent, nie przynoszący dwunastu od sta rocznie, nie ulega karze.

609. Zajmujący się, jako procederem, pożyczaniem obywatelom wiejskim zboża lub innych produktów, lub pieniędzy, pod warunkiem zapłaty długu, w zupełności lub części, zbożem, produktami wiejskimi lub robocizną, winny wydania takiej pożyczki na warunkach nadmiernie uciążliwych, nieodpowiadających zwyczajom miejscowym, i korzystając w tym celu ze szczególnie ciężkiego położenia dłużnika, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Umowa taka, jako lichwiarska, będzie uznana za nieważną, lecz dający pożyczkę nie będzie pozbawiony prawa do otrzymania zboża, produktów lub pieniędzy, rzeczywiście pożyczonych, z potrąceniem ilości, która mu była zwrócona.

610. Trudniący się skupem zboża od obywateli wiejskich, winny nabycia od nich po cenie niepomernie niskiej zboża na pniu, w snopach lub ziarnie, i korzystający w tym celu świadomie ze szczególnie ciężkiego położenia sprzedającego, ulegnie karze:

aresztu.

Kupujący obowiązany będzie dopłacić sprzedającemu różnicę pomiędzy zapłaconą mu sumą a rzeczywistą ceną zboża sprzedanego.

Zakup zboża w okolicznościach, wskazanych w artykule niniejszym, nie ulega karze, jeżeli od obywateli wiejskich będzie kupione zboże gotowe na targu, jarmarku lub w innym miejscu, przeznaczonym na handel, pod warunkiem natychmiastowego oddania nabywcy zakupionego przezeń zboża.

611. Winny:

1. skłonienia kogokolwiek, z wiedzą, że jest niezdolny do rozumienia istoty i znaczenia zawartej umowy lub uczynionego rozporządzenia lub do kierowania swoimi postępками, lub że nie doszedł do pełnoletności cywilnej,—do zawarcia niekorzystnej dla niego umowy majątkowej lub zrobienia innego niekorzystnego dla niego rozporządzenia majątkowego, korzystając z jego nieznajomości rzeczy lub niedoświadczenia;

2. skłonienia kogokolwiek zapomocą kłamliwych obietnic lub innych wybiegów do zawarcia niekorzystnej tranzakcji lub innego niekorzystnego rozporządzenia majątkowego, korzystając w tym celu z braku dokładnego zrozumienia przez pokrzywdzonego właściwości i znaczenia takiej umowy lub rozporządzenia;

3. rozpoczęcia poszukiwania należności z dokumentu w całkowitej sumie lub jej części, z wiedzą, że dług poszukiwany został umorzony;

jeżeli czyny te miały na celu osiągnięcie korzyści materialnej dla siebie lub dla innej osoby, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli szkoda wyrządzona przenosi marek polskich tyśiąć, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie przestępstw, wymienionych pod liczbą 1 i 2 artykułu niniejszego, będzie karane.

612. Winny namówienia ociemniałego do podpisania dokumentu, z wiedzą, że dokument woli jego nie odpowiada, jako odpowiadającego woli podpisującego, ze szkodą dla mienia lub interesów majątkowych podpisującego lub innej osoby, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze i na tych samych zasadach ulegnie winny świadomego korzystania z takiego dokumentu.

613. Winny wypełnienia blankietu z cudzym podpisem przez wpisanie tekstu dokumentu ze szkodą dla mienia lub interesów majątkowych podpisanego i przytym

z wiedzą, że dokument nie odpowiada woli podpisanego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze i na tych samych zasadach ulegnie winny świadomego korzystania z takiego dokumentu.

614. Winny wypełnienia blankietu z cudzym podpisem przez wpisanie tekstu dokumentu, którego podrobienie jest wymienione w art. 443, ze szkodą dla mienia lub interesów majątkowych podpisanego i przytym z wiedzą, że dokument nie odpowiada woli podpisanego, ulegnie karze:

jeżeli dokument taki był użyty jako autentyczny lub zbyty, — więzienia na czas do miesięcy sześciu;

jeżeli okoliczność, zawarta w tym dokumencie, jest prawdziwa, lub jeśli dokument nie był użyty jako autentyczny ani zbyty,—aresztu;

jeżeli winny z takiego wpisywania tekstu dokumentów uczynił sobie proceder, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie winny świadomego korzystania z takiego dokumentu.

615. Kto, w celu osiągnięcia korzyści materialnej dla siebie lub dla innej osoby, skłoni kogokolwiek do oddania mienia lub ustąpienia prawa majątkowego lub zawarcia innej niekorzystnej umowy majątkowej, — działając zapomocą groźby ogłoszenia wiadomości zmyślonych lub prawdziwych:

1. o okoliczności, uwłaczającej honorowi pokrzywdzonego lub członka jego rodziny, chociażby zmarłego;

2. o dokonaniu przez pokrzywdzonego lub członka jego rodziny, chociażby zmarłego, czynu, ulegającego karze jako zbrodnia lub występki;

3. o okoliczności, podkopującej kredyt handlowy pokrzywdzonego;

ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Jeżeli tego przestępstwa dopuści się:

1. banda, zorganizowana w celu spełniania takich przestępstw;

2. osoba, która odbyła nie mniej jak dwukrotnie karę za takie przestępstwo, lub też za kradzież, rozbój, wymuszenie lub oszustwo, przed upływem lat pięciu od dnia odbycia kary za jedno z tych przestępstw;

3. redaktor, wydawca lub współpracownik czasopisma, którzy grozili ogłoszeniem wiadomości takich w druku;

winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

616. Winny nabycia, przyjęcia na przechowanie lub do ukrycia, albo przyjęcia w celu zbycia lub na zastaw, albo zbycia cudzego mienia, z wiedzą, że jest uzyskane zapomocą zbrodni lub występku, ulegnie karze:

jeżeli mienie to było uzyskane zapomocą zbrodni,—
więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy);

jeżeli mienie to było uzyskane zapomocą występku,— więzienia.

Jeżeli z występku, wymienionego w części pierwszej artykułu niniejszego, winowajca uczynił sobie proceder, to ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

617. Handlujący, winny nabycia, przyjęcia na przechowanie w celu zbycia lub w zastaw, albo zbycia mienia cudzego, uzyskanego zapomocą zbrodni lub występku, nie wiedząc o ich pochodzeniu, lecz bez zachowania należytej oględności, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli winowajca utrzymywał prywatny zakład sprzedaży napojów wysokowych, to, prócz kary, traci pozwolenie na sprzedaż tych napojów.

618. Winny nabycia, przyjęcia na przechowanie, lub do ukrycia, albo przyjęcia w celu zbycia lub w zastaw, albo

zbycia konia, z wiedzą, że jest uzyskany zapomocą zbrodni lub występku, jeżeli przytym uczynił sobie z tego proceder, ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

619. Winny nabycia lub przyjęcia na zastaw od szeregowego skarbowej broni, ubrania lub amunicji, z wiedzą, że są skarbowe, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli winny uczynił sobie z takiego występku proceder, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący sześciu.

Jeżeli winny utrzymywał zakład prywatny sprzedaży napojów wysokowych, to, prócz kary, traci pozwolenie na sprzedaż tych napojów.

CZĘŚĆ XXXV.

Przestępstwa przeciwko prawu autorskiemu i przywilejom na wynalazki.

620. Winny umyślnego pogwałcenia cudzego prawa autorskiego, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli pogwałcenie tego prawa zostało spełnione przez samowolne wydanie lub rozmnożenie utworu w celu jego zbytu, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli zaś winny samowolnie wydał cudzy utwór pod swoim nazwiskiem, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

621. Winny samowolnego korzystania z cudzego przywileju na wynalazek, wydanego trybem przepisany, lub z cudzego prawa do wykonywania zameldowanych trybem przepisany wzoru lub rysunku: przemysłowego, fabrycznego lub rzemieślniczego, ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

622. Handlujący, winny przechowywania na sprzedaż lub przywozu z zagranicy na sprzedaż, lub sprzedaży przedmiotu, z wiedzą, że został wykonany z pogwałceniem prawa autorskiego lub przywileju na wynalazek, ulegnie karze: aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

CZEŚĆ XXXVI.

Samowolne korzystanie z cudzego mienia.

623. Winny samowolnego polowania, rybołówstwa lub innych łowów na cudzej ziemi, w cudzym lesie lub na cudzych wodach, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

Tej samej karze ulegnie winny:

1. wypędzania zwierzyny lub ptactwa z cudzej ziemi w jakikolwiek sposób;
2. znajdowania się w obrębie cudzej posiadłości polnej lub leśnej, poza drogą, z bronią lub jakimibądź przyrządami łowieckimi.

Jeżeli winny polował samowolnie w ogrodzonym parku lub zwierzyńcu, niemającym otwartej komunikacji z posiadłościami sąsiednimi, albo na łąkach i polach przed sprzętem zasiewów lub traw, to ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

624. Winny:

1. samowolnego wyrębu w cudzym lesie, choćby drzewo zrąbane nie było ani wywiezione, ani wyniesione;
2. zabrania, w celu przywłaszczenia, z cudzego lasu, lecz nie z miejsc do przygotowywania lub składów do przechowywania, drzewa, powalonego przez burzę, leżącego lub wyrąbanego przez inną osobę, lub części takiego drzewa;

ulegnie karze:

jeżeli czynu takiego dopuścił się po raz pierwszy. — grzywny do marek polskich dwustu;

jeżeli czynu takiego dopuścił się po raz drugi przed upływem lat dwóch od chwili odbycia kary za poprzedni taki sam czyn, — aresztu do miesięcy trzech; jeżeli spełnił to samo po raz trzeci lub więcej przed upływem lat dwóch od chwili odbycia kary za taki sam czyn poprzedni, — więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Karze, przepisanej za spełnienie tego czynu po raz drugi, może ulec winny spełnienia go po raz pierwszy, jeżeli wyrąb samowolny lub zabranie były dokonane przez kilka osób w nocy, lub w lesie, zagajniku lub rewirze: zakazanych, ochronnych, sztucznie zasadzonych, otoczonych rowem lub ogrodzeniem, lub jeżeli wycięto drzewo nasienne.

Karom za czyny, wymienione w artykule niniejszym, i na mocy zasad, w nim wyłuszczonych, ulegną nietylko bezpośredni sprawcy, lecz również podlegacze i pomocnicy.

625. Karom, przepisanych w art. 624, i na zasadach, w nim wyłuszczonych, ulegnie winny:

1. samowolnego przygotowywania materiałów leśnych w cudzym lesie;
2. samowolnego karczunku cudzego zalesienia, polany, przeznaczonej pod zalesienie, lub miejsca, zasadzonego lub zasianego drzewami;
3. samowolnego wyrębu lub przerabiania materiałów leśnych ponad właściwą ilość; lecz przy dozwolonym wyrębie lasu lub przygotowywaniu materiałów w lasach rządowych tylko o tyle, o ile ten nadmiar wyrębu lub przygotowywania przewyższa jedną dziesiątą część ilości dozwolonej;
4. samowolnego wyrębu lasu świadomie innego rodzaju lub jakości, niż to było dozwolone;
5. wyrębu lasu lub przygotowywania materiałów leśnych świadomie nie w przeznaczonym na ten cel rewirze;
6. samowolnego uszkodzenia drzewa, rosnącego na cudzej ziemi, przez dokonanie nacięcia, odarcie z kory lub w inny sposób.

626. Winny nabycia, przyjęcia na przechowanie do ukrycia, w celu zbycia lub w zastaw, albo zbycia drzewa

lub produktów drzewnych, świadomie uzyskanych zapomocą przestępstw, wymienionych w art. 624 lub 625, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

Jeżeli z takiego przestępstwa winny uczynił sobie proceder, to ulegnie karze:

więzienia.

Prócz tego Sąd mocen będzie, o ile winny jest przedsiębiorcą leśnym, pozbawić go prawa zajmowania się przemyślem leśnym na czas od roku jednego do lat pięciu.

627. Prócz kar, przepisanych w artykułach 624 i 625, sąd zasądzi na rzecz właściciela lasu od winnego, a przy uczestnictwie w przestępstwie kilku osób — od wszystkich winnych solidarnie, karę pieniężną w sumie podwójnej wartości samowolnie wyciętego lasu, uszkodzonego lub zabranego drzewa lub produktów drzewnych lub bezprawnie przygotowanych wyrobów drzewnych; jeżeli zaś winni nie będą wykryci lub nie będą mogli zapłacić powyższej kary pieniężnej, to od osób ukrywających będzie ściągnięta podwójna wartość ukrytego drzewa lub wyrobów drzewnych. W razie niezapłacenia powyższej kary pieniężnej, ulega ona zamianie na areszt według przepisów art. 59.

Niezależnie od tego, drzewo, samowolnie wycięte lub zabrane, będzie odebrane i zwrócone właścicielowi lasu na rachunek winnego, lub będzie ściągnięta wartość drzewa na rzecz właściciela lasu.

628. Winny:

1. zaczęcia dozwolonego wyrębu lasu rządowego przed otrzymaniem przepisanego biletu, lub prowadzenia takiego wyrębu po terminie, wskazanym w bilecie;

2. samowolnego wywozu lub wynoszenia dozwolonego na wyręb drzewa z lasu rządowego przed terminem, wyznaczonym do oględzin drzewa;

uleganie karze:

grzywny do marek polskich stu.

629. Winny samowolnego urządzenia na cudzym terenie leśnym cegielni, zakładu przemysłowego, działającego przy

pomocy ognia, lub samowolnego na tym terenie pędzenia smoły lub dziegieciu, wypalania potażu, węgla lub wapna, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich stu.

Prócz tego Sąd zasądzi od winnego na rzecz właściciela lasu karę pieniężną do marek polskich stu, a wszystko samowolnie pobudowane lub przygotowane, jak również narzędzia i materiały, ulegną konfiskacie na rzecz właściciela lasu.

Jeżeli takie wykroczenie spełniono w lesie rządowym, choćby na mocy pozwolenia właściwego, lecz świadomie nie w miejscu, na to przeznaczonym, winny ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

Prócz tego Sąd zasądzi od winnego karę pieniężną do marek polskich pięćdziesięciu, i winny będzie zobowiązany do rozebrania niewłaściwie wzniesionych budowli.

630. Winny znajdowania się wewnątrz cudzego lasu, bez usprawiedliwionego powodu, poza drogą do przejazdu, z narzędziami do wyrębu drzewa lub z zaprzęgiem do przewożenia drzewa, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwudziestu.

631. Wypadki nieznaczne wymienionego w art. 624 samowolnego korzystania z cudzego lasu nie będą uważane za wykroczenia, jeżeli korzystanie to służyło jedynie do zaspokojenia potrzeby materiału drzewnego, wynikłej w podróżach.

632. Winny samowolnej eksploatacji na cudzej ziemi:

1. metali szlachetnych, rudy szlachetnej lub drogich kamieni;

2. ropy naftowej, węgla kamiennego lub kamieni kolorowych;

uleganie karze:

w wypadku, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, — więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech;

w wypadku, wymienionym w ustępie drugim artykułu niniejszego, — aresztu.

Jeżeli w celu dokonania przestępstw, wymienionych w artykule niniejszym, winny uciekał się do przyrządów lub urządzeń szczególnych, ulegnie karze:

- w wypadku, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego,—więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy);
- w wypadku, wymienionym w ustępie drugim artykułu niniejszego,—więzienia.

633. Winny:

1. zbierania na cudzej ziemi, świadomie wbrew zakazowi gospodarza, dzikich jagód, owoców, grzybów lub innych przedmiotów, mogących przynieść korzyść gospodarzowi ziemi;
2. samowolnego na cudzej ziemi wycinania darniny, wydobywania kamieni, piasku, gliny i innych przedmiotów kopalnych;
3. samowolnej zwózki na cudzy grunt kamieni, gruzu, padliny lub nieczystości;
4. samowolnego pasienia bydła lub drobiu na cudzym gruncie;
5. samowolnego przejścia lub przejazdu przez cudzą łąkę lub pole przed sprzętem trawy lub zasiewów;
6. samowolnego przegonu bydła lub drobiu przez cudzą łąkę lub pole;
7. samowolnego koszenia dziko rosnącej trawy na cudzej łące lub w cudzym lesie;
8. samowolnego uprowadzenia lub zagnania bydła lub drobiu, zatrzymanych w szkodzie;
9. samowolnego, w ilości nieznaczej, zrywania lub zbierania w cudzym sadzie, ogrodzie, polu lub na obsianej łące kwiatów ogrodowych, owoców, warzyw lub innych zasiewów albo sadzonek, w celu nactymniastowego ich zużycia choćby nie na samym miejscu tego wykroczenia;

ulegnie karze:

grzywny do marek polskich pięćdziesięciu.

634. Winny samowolnego przejazdu lub przegonu bydła

lub drobiu przez cudzy sad lub ogród, albo łąkę, pole, pastwisko lub zagajnik, ogrodzone lub okopane rowami, albo z wiedzą, że przejazd przez nie jest wzbroniony przez postawione w tym celu znaki ostrzegawcze, ulegnie karze: grzywny do marek polskich stu.

635. Zajmujący się przyjmowaniem cudzej własności ruchomej w zastaw lub na przechowanie, albo jego oficjalista, winny samowolnego użytkowania z takiej rzeczy ze szkodą jej właściciela, lub oddania jej do użytkowania, ulegnie karze:

aresztu.

CZEŚĆ XXXVII.

Przestępstwa na służbie państwowej i społecznej.

636. Urzędnik, winny dokonania czynu służbowego:

1. do którego nie był upoważniony z mocy ustawy lub wydanego mu zlecenia, lub nawet takiego, do którego był upoważniony, o ile czyn ten nie był wywołany przez podstawę prawną;
2. bez pozwolenia władzy właściwej, o ile ustawa wymaga takiego pozwolenia;

za takie nadużycie władzy: bądź umyślne, bądź dokonane przez niedbalstwo i powodujące znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego,

ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli umyślne nadużycie władzy spowodowało znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażało taką szkodą, lub jeżeli winny nadużycia władzy dopuścił

się gwałtu na osobie lub groźby karalnej, albo nadużył władzy w celach zysku, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

Jeżeli nadużycie władzy, dokonane w celach zysku, spowodowało znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażało taką szkodą, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

Za urzędnika jest uważana każda osoba, pełniąca obowiązki lub wykonywająca czasowo zlecenia na służbie państwowej lub społecznej w charakterze osoby urzędowej, albo policyjnego lub innego strażnika lub służącego, albo osoby, biorącej udział w zarządzie sprawami wiejskimi lub miejskimi.

637. Nie jest uważane za nadużycie władzy, gdy urzędnik w jakichkolwiek wypadkach nadzwyczajnych dokona czynu służbowego, do którego nie jest upoważniony przez ustawę lub otrzymane zlecenie, lecz który był konieczny ze względu na pożytek państwa lub nagłość sprawy, a nie mógł być odroczony do otrzymania nań pozwolenia, bez widocznego niebezpieczeństwa lub szkody dla urzędu.

638. Urzędnik, winny umyślnego przeszkadzania pełnieniu obowiązków przez innego urzędnika, ulegnie karze: aresztu.

639. Urzędnik, obowiązany z mocy ustawy, otrzymanego zlecenia lub z tytułu swojego stanowiska służbowego do zapobiegania lub niedopuszczania do szkody, zagrażającej zarządowi państwowemu lub interesowi skarbowemu, społecznemu lub prywatnemu, winny nieprzezwzięcia, wbrew swoim obowiązkom służbowym, właściwych środków lub niewykonania czynności, które takiej szkodzie mogły zapobiec lub do niej niedopuszczyć, za taką beczynność władzy, bądź umyślną, bądź dopuszczoną przez niedbalstwo i powodującą znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli umyślna beczynność władzy spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skar-

bowego, społecznego lub prywatnego, albo miała na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy) lub więzienia.

Jeżeli taka beczynność władzy, mająca na celu zysk, spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie urzędnik, winny nieprzezwzięcia właściwych środków lub niedokonania czynności, do których jest przez ustawę obowiązany, przy dochodzeniu zbrodni lub występków albo przy wykonywaniu prawomocnych decyzji lub wyroków w sprawach cywilnych lub karnych.

640. Urzędnik, winny nieprzezwzięcia, wbrew swoim obowiązkom służbowym, właściwych środków do opublikowania, ogłoszenia lub wprowadzenia w życie ustawy lub rozporządzenia Władzy Najwyższej, za taką beczynność władzy, bądź umyślną, bądź dopuszczoną przez niedbalstwo i powodującą poważną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli umyślna beczynność władzy spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, albo miała na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli taka beczynność władzy, mająca na celu zysk, spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, winny ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat ośmiu.

641. Urzędnik, winny nieprzezwzięcia właściwych środków, wbrew swoim obowiązkom służbowym, do opublikowania lub wprowadzenia w życie innego rozporządzenia władzy,

prócz wymienionego w art. 640, za taką beczynność władzy, bądź umyślną, bądź dopuszczoną przez niedbalstwo i powodującą znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze: aresztu.

Jeżeli umyślna beczynność władzy spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, albo miała na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli taka beczynność władzy, mająca na celu zysk, spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

642. Urzędnik, winny:

1. nieprzedsięwzięcia obowiązujących go środków w celu wykonania rozporządzenia lub innego polecenia wyższego w hierarchii służbowej urzędu lub zwierzchności;

2. niezawiadomienia, wbrew swoim obowiązkom, swojej zwierzchności lub instytucji, w której urzęduje, o otrzymaniu papieru urzędowego;

za taką beczynność władzy, bądź umyślną, bądź dopuszczoną przez niedbalstwo i pociągającą znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli umyślna beczynność władzy spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, albo miała na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Jeżeli taka beczynność władzy, mająca na celu zysk, spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, winny ulegnie karze:

więzienia.

643. Urzędnik, obowiązany z tytułu swego urzędowania do zapobiegania przestępstwom lub niedopuszczania do nich, winny niezastosowania, pomimo wiadomych mu dowodów istnienia zamierzonych lub przedsięwziętych zbrodni lub występku, właściwych środków w celu zapobieżenia im lub niedopuszczenia do nich, jeżeli niezastosowanie środków doprowadziło do spełnienia występkę lub zbrodni, ulegnie karze:

w razie spełnienia występkę,—więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech;

w razie spełnienia zbrodni,—więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Tym samym karom i na tych samych zasadach ulegnie urzędnik, winny niezawiadomienia swojej zwierzchności lub właściwej władzy lub osoby zagrożonej o zamierzonej lub przedsięwziętej zbrodni, pomimo wiadomych mu dowodów jej istnienia, lub winny zatajenia w złożonym przez siebie zawiadomieniu okoliczności, mającej znaczenie dla zapobieżenia zbrodni lub występku albo niedopuszczenia do nich.

644. Urzędnik, winny niezawiadomienia, wbrew swoim obowiązkom, swojej zwierzchności lub właściwej władzy policyjnej lub sądowej o dokonanej zbrodni lub występku, dochodzonych nie wskutek oskarżenia prywatnego, lub o osobie, uczestniczącej w ich dokonaniu, pomimo wiadomych mu dowodów ich istnienia, lub winny zatajenia w złożonym przez siebie zawiadomieniu okoliczności, znającej znaczenie istotne dla wykrycia zbrodni lub występku lub uczestniczącej w nich osoby, za takie niezawiadomienie, bądź umyślne, bądź dopuszczone przez niedbalstwo i powodujące znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli niezawiadomienie umyślne spowodowało znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażało taką szkodą, albo miało na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli takie niezawiadomienie, mające na celu zysk, spowodowało znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla

interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażało taką szkodą, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

645. Urzędnik, winny niezastosowania, wbrew obowiązкови, środków odpowiednich do zaareztowania osoby, o której było mu wiadomo:

1. że zbiegła z pod straży lub z miejsca zamknięcia;
2. że ulegała zaareztowaniu: w celu wykonania na niej wyroku pozbawienia wolności lub wskutek decyzji władzy odpowiedniej o zatrzymaniu jej, jako podlegającej śledztwu i sądowi lub poszukiwanej z powodu oskarżenia o zbrodnię lub występki;
3. że ulegała zaareztowaniu, jako schwytna na gorącym uczynku zbrodni lub występku, albo zaraz po ich spełnieniu;

za taką beczynność władzy, umyślną lub dopuszczoną przez niedbalstwo i powodującą znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli taka umyślna beczynność władzy spowodowała znaczną szkodę dla zarządu skarbowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, albo zagrażała taką szkodą, albo miała na celu zysk, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli:

1. taka beczynność władzy, mająca na celu zysk, spowodowała znaczną szkodę dla zarządu państwowego, lub dla interesu skarbowego, społecznego, albo prywatnego, albo zagrażała taką szkodą;
2. nie były zastosowane środki w celu zaareztowania osoby, o której było wiadomo, że została skazana na ciężkie więzienie;

winny ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

646. Urzędnik, winny niespełnienia włożonego nań obowiązku nadzoru nad wykonywaniem wydanych w drodze usta-

wy lub rozporządzenia przepisów ochrony zdrowia publicznego, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli pogwałcono przepisy, dotyczące środków ochrony zdrowia publicznego od chorób zakaźnych, winny ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

Jeżeli pogwałcono przepisy w miejscowości, w której trybem przepisany ogłoszono działanie przepisów wyjątkowych, wydanych na wypadek lub w czasie ukazania się chorób zakaźnych, uznawanych przez ustawę za bardzo niebezpieczne, winny niezachowania tych przepisów, jeżeli w nich nie określono innej odpowiedzialności za ich pogwałcenie, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub więzienia.

647. Urzędnik, winny niespełnienia włożonego nań obowiązku nadzoru nad wykonywaniem wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących zabezpieczenia obywatelom wiejskim pomocy przy wyżywieniu się i zasiewie pól,—ulegnie karze:

aresztu lub grzywny do marek polskich tysiąca.

648. Urzędnik, winny niespełnienia włożonego nań obowiązku nadzoru nad wykonaniem wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących środków ostrożności:

1. przeciwko zarazie zwierząt domowych lub roślin w gospodarstwie wiejskim, sadzonek owocowych lub drzewnych;
2. przeciwko rozpowszechnieniu się owadów lub zwierząt, szkodliwych dla roślin w gospodarstwie wiejskim, sadzonek owocowych lub drzewnych;

ulegnie karze:

aresztu na czas do miesiący dwóch lub grzywny do marek polskich czterystu.

649. Urzędnik, winny bezprawnego pozbawienia wolności osobistej przez zatrzymanie, zamknięcie, przedłużenie terminu pozbawienia wolności, lub zastosowania niewłaściwego

cięższego rodzaju pozbawienia wolności wskutek nieznamomości swoich obowiązków lub niedbalstwa, ulegnie karze: aresztu.

650. Urzędnik, winny dokonania rewizji, oględzin lub sekwestracji trybem, niedozwolonym przez ustawę, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli winny dopuścił się w tym celu gwałtu na osobie lub groźby karalnej, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Jeżeli winny dokonał rewizji, oględzin lub sekwestracji, chociażby za zgodą gospodarza lub osoby, zastępującej tegoż, lecz bez podstawy prawnej, a jedynie pod pozorem zmyślnym dokonania czynności urzędowej, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli winny dokonał rewizji, oględzin lub sekwestracji bez powodu prawnego, pod pozorem zmyślnym wykonania czynności urzędowej, i dopuścił się w tym celu gwałtu na osobie lub groźby karalnej, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

651. Urzędnik, winny dokonania badania przedmiotowego osoby płci żeńskiej, obrażającego uczucie wstydu, bez jej zgody na to i bez właściwego do tego upoważnienia, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli winny dokonał takiego badania, chociażby za zgodą na to osoby, podlegającej badaniu, lecz bez podstawy prawnej, a tylko pod pozorem zmyślnym wykonania zlecenia urzędowego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

652. Urzędnik, winny niedbalstwa przy zleconym mu nadzorowaniu więźniów, — jeżeli następstwem tego niedbalstwa była ucieczka z pod straży lub z miejsca zamknięcia, ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli winny wiedział, że zbiegły więzień był skazany

na karę, przepisaną za zbrodnię, lub że był zaaresztowany z powodu oskarżenia o zbrodnię, to ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

653. Urzędnik, winny ujawnienia rozporządzeń rządowych, wiadomości lub dokumentów, znanych mu z urzędu lub wskutek nadużycia pełnomocnictw służbowych i świadomie mających być zachowanymi w tajemnicy, — ulegnie karze: aresztu.

Tej samej karze ulegnie urzędnik instytucji pocztowej lub telegraficznej, winny ujawnienia lub zakomunikowania treści telegramu albo korespondencji pocztowej.

Jeżeli ujawniona wiadomość mogła spowodować znaczną szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, winny ulegnie karze:

więzienia.

Jeżeli ujawniona przez winnego wiadomość stanowiła tajemnicę, dotyczącą bezpieczeństwa zewnętrznego Polski, winny, o ile nie ulega karze za zdradę, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu (dom poprawy) lub twierdzy.

654. Urzędnik, winny dopuszczenia, wskutek niedbalstwa lub niewykonania przepisów, do zabrania, zniszczenia lub zagubienia planu, rysunku lub dokumentu, które, z wiedzą winnego, powinny w interesie bezpieczeństwa zewnętrznego Polski być przechowywane w tajemnicy wobec państwa cudzoziemskiego, lub winny ujawnienia takiej tajemnicy przez nieostrożność, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

655. Urzędnik, winny ujawnienia wiadomych mu z urzędu lub wskutek nadużycia pełnomocnictw służbowych, z wiedzą, że mają być zachowane w tajemnicy:

1. sposobów, używanych do wyrobu banknotów instytucji kredytowej państwowej, lub oznak tajemnych tych banknotów;

2. tajemnicy szczególnych sposobów wykonywania jakichkolwiek przedmiotów albo robót, należących do rządu lub osoby prywatnej;

3. tajemnicy przetargu przedsiębiorstw lub dostaw skarbowych lub społecznych, kiedy prze-

targ odbywa się za pośrednictwem deklaracji zapieczętowanych;

4. wiadomości, której ujawnienie mogło szkodliwie dotyczyć;

5. treści aktu, zawartego, na żądanie wpływających do aktu stron, bez odczytania jego treści świadkom, trybem, wskazanym w ustawie notarialnej;

ulegnie karze:

w wypadku, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego,—więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech,

w wypadkach pozostałych—więzienia na czas do miesięcy sześciu.

656. Urzędnik, winny przyjęcia łapówki, z wiedzą, że dano mu ją za wykonaną przezeń czynność, należącą do zakresu jego obowiązków służbowych, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Jeżeli urzędnik przyjął łapówkę, wiedząc, że mu ją dano, żeby go skłonić do wykonania takiej czynności, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli urzędnik przyjął łapówkę, wiedząc, że mu ją dano, żeby go skłonić do spełnienia, w zakresie jego obowiązków, przestępstwa ogólnego lub służbowego, lub też za dokonane już tego rodzaju przestępstwo, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

657. Urzędnik, winny otrzymania łapówki, zażądanej przez niego ze względu na wykonanie czynności, należących do jego obowiązków służbowych, lub za taką czynność, przezeń wykonaną, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Jeżeli urzędnik otrzymał łapówkę, zażadaną przezeń ze względu na spełnienie w zakresie jego obowiązków przestępstwa ogólnego lub służbowego, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli urzędnik otrzymał łapówkę, wymuszoną przez

przez ucisk służbowy lub zagrożenie takim uciskiem ze względu na wykonanie przezeń czynności urzędowej, ulegnie karze: więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

Żądanie lub wymuszanie łapówki uważane będzie za usiłowanie jej otrzymania.

658. Urzędnik, winny ustalania lub ściągania na swoją korzyść poborów nieprawnych, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Jeżeli winny dokonywał takich poborów, wymuszając je za pomocą ucisku służbowego lub zagrożenia takim uciskiem, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

659. Kto, będąc wciągnięty na listę ławników na określonej sesji sądowej, albo należąc do kompletu ławników, przyjmie zaproponowaną mu lub zażadaną przezeń łapówkę, wiedząc, że była mu dana w sprawie, w której sądzić może uczestniczyć jako ławnik, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

660. Urzędnik, winny okazania świadomej pomocy przy otrzymaniu łapówki, wymienionej w art. 656—659, przez wręczenie łapówki, przyjęcie jej na swoje imię, lub przez inne pośrednictwo,—ulegnie karze, jako pomocnik tych przestępstw.

661. Urzędnik, winny:

1. przywłaszczenia podarunku, powierzonego mu do wręczenia lub otrzymanego przezeń pod pozorem wręczenia innemu urzędnikowi;

2. przyjęcia, w celu przywłaszczenia, łapówki pod postacią innego urzędnika;

ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

662. Przy skazaniu za czyny, wymienione w art. 656—661, otrzymany przez winnego podarunek będzie od niego odebrany, a jeżeli go już nie ma, będzie pobrana jego war-

tość. Jeżeli Sąd uzna, że podarunek był wymuszony, to zwraca się go właścicielowi. Jeżeli łąpówkę stanowi darowizna prawa majątkowego, będzie ona uznana za nieważną.

663. Urzędnik, któremu został powierzony nadzór nad robotami budowlanymi, winny świadomego użycia materiału nieprzydatnego lub w ilości niedostatecznej, lub niezachowania przepisów technicznych przy prowadzeniu budowy lub konstrukcji, — jeżeli z powodu tego czynu nastąpiło zawalenie się budowli, konstrukcji lub ich części, ulegnie karze: więzienia.

Tej samej karze ulegnie odbiorca budowli lub konstrukcji, winny ich przyjęcia, jako należycie wykonanych, wiedząc o tym, że są pobudowane lub urządzone z materiału nieodpowiedniego lub w ilości niedostatecznej, lub też bez zachowania przepisów technicznych, — jeżeli skutek takich nieprawidłowości nastąpiło zawalenie się budowli, konstrukcji lub ich części.

664. Urzędnik, winny otrzymania, w celu przywłaszczenia, świadomie nienależnego mu wpływu w gotówce lub naturze, zażądane przezeń pod pozorem wykonania ustawy lub rozporządzenia, albo pod pozorem wykonania warunków przetargu publicznego lub umowy ze skarbem, albo pod pozorem zapłaty, przepisanej za czynność urzędową, ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy).

Jeżeli przytym dokonano zajęcia, sekwestru lub sprzedaży mienia, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Usiłowanie będzie karane.

665. Urzędnik, winny zmuszenia rozkazem, zapomocą ucisku, zagrożenia uciskiem lub innego nadużycia pełnomocnictw służbowych, do wykonania na mocy rozkazu, dla winnego lub innej osoby, darmo lub za niepomiernie niską cenę, pracy nieobowiązkowej lub świadomie nienależnej powinności w naturze, ulegnie karze:

wiezienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Usiłowanie będzie karane.

666. Urzędnik, winny:

1. niezachowania przepisów, dotyczących rachunkowości i trybu przyjmowania, przechowywania i wydawania pieniędzy lub innego mienia;

2. niezachowania trybu przepisanego co do treści i sposobu prowadzenia ksiąg pieniężnych;

3. niezachowania przepisów prowadzenia ksiąg, przeznaczonych do zapisywania jakichkolwiek przedmiotów lub do innych zapisów, jak również ksiąg, przeznaczonych do wykazywania przejścia lub ograniczenia prawa własności majątku nieruchomego;

jeżeli uchybień dokonano umyślnie, lub też nawet nieumyślnie, lecz skutek nich wynikało znaczne zaniedbanie lub nieład w powierzonych urzędnikowi gałęzi działalności urzędowej, albo znaczna szkoda dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego,

ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli uchybień takich dokonano w celu osiągnięcia zysku, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

667. Urzędnik, winny:

1. sporządzenia dokumentu ze świadomie nieprawdziwym przedstawieniem w nim okoliczności, które dokument ten stwierdza;

2. umieszczenia świadomie fałszywych wiadomości w księgach, przeznaczonych do zapisywania pieniędzy lub innych przedmiotów lub też do innych zapisów, mających istotne znaczenie dla zarządu państwowego;

ulegnie karze:

wiezienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli świadomie fałszywego przedstawienia okoliczności dokonano w dokumentach, wymienionych w art. 443, winny ulegnie karze:

wiezienia na czas do miesięcy sześciu.

668. Urzędnik, winny świadomego skażenia treści ogłoszonego przezeń rozkazu Władzy Najwyższej, ulegnie karze:

ciężkiego więzienia na czas od lat czterech do lat piętnastu.

669. Urzędnik, winny zakomunikowania lub zaświadczenia urzędowego ustnie lub na piśmie przez niedbalstwo wiadomości fałszywych, wskutek których wynikła znaczna szkoda dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze: aresztu.

670. Urzędnik, winny zakomunikowania lub zaświadczenia urzędowego ustnie świadomie fałszywych wiadomości, jeżeli to zawiadomienie spowodowało szkodę dla zarządu państwowego lub dla interesu skarbowego, społecznego lub prywatnego, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli winny dopuścił się tego występku, żeby spowodować skazanie świadomie niewinnego lub skierować nań podejrzenie, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

671. Urzędnik, winny zapisania nie we właściwym czasie do ksiąg przepisanych lub odesłania nie we właściwym czasie sum pieniężnych lub przedmiotów, których zapisanie lub odesłanie stanowiły jego obowiązek służbowy, — jeżeli uczynił to umyślnie, ulegnie karze: aresztu.

Jeżeli uczynił to w celu zysku, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

672. Rejent lub inny urzędnik, upoważniony przez ustawę do sporządzania zaświadczeń lub zatwierdzania aktów, winny sporządzenia, zaświadczenia lub zatwierdzenia aktu, zabronionego przez ustawę, ulegnie karze: aresztu.

Tej samej karze ulegnie urzędnik, uczestniczący w charakterze przedstawiciela instytucji skarbowej lub społecznej w sporządzeniu, zaświadczeniu lub zatwierdzeniu aktu, wymienionego w artykule niniejszym.

673. Urzędnik, winny dokonania czynności, wchodzącej w zakres jego obowiązków służbowych, z umyślnym po-

gwałceniem takich wydanych dla tej czynności w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, form i obrzędów, których niezachowanie powoduje nieważność samej czynności, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli pogwałcenia przepisów, form i obrzędów dokonano w celu zysku, winny ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

674. Rejent lub inny urzędnik, upoważniony przez ustawę do sporządzania, zaświadczenia lub zatwierdzania aktów, winny pogwałcenia takich form i przepisów, których niezachowanie powoduje nieważność zaświadczenia lub aktu, albo pozbawia tenże znaczenia aktu hipotecznego lub rejentalnego, — jeżeli pogwałcenia tego dokonano w celu uczynienia aktu nieważnym lub pozbawienia go znaczenia aktu hipotecznego lub rejentalnego, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesięcy trzech.

Jeżeli tego pogwałcenia dokonano w celu zysku, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

675. Sędzia lub inny urzędnik, upoważniony przez ustawę do rozstrzygania spraw cywilnych, karnych lub dyscyplinarnych, lub sędzia polubowny, — winny wydania świadomie niesłusznego wyroku, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Jeżeli wyrok niesłuszny wydano w celu zysku, lub w wyroku tym świadomie niewłaściwie wymierzono podsądnemu karę, przepisaną przez ustawę za zbrodnię, winny ulegnie karze:

więzienia na czas od lat trzech do lat sześciu (dom poprawy).

676. Urzędnik, winny domagania się, zapomocą nadużycia pełnomocnictw służbowych lub środkami, nie dającymi się pogodzić ze sprawiedliwością, przyznania się oskarżonego, zeznania świadka lub biegłego, przy prowadzeniu spraw cywilnych, karnych lub dyscyplinarnych, ulegnie karze: więzienia.

Jeżeli winny dokonał tego czynu w celu osiągnięcia skazania świadomie niewinnego lub skierowania nań podejrzenia, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

677. Ławnik sądowy, biorący udział w rozstrzyganiu sprawy, winny umyślnego ujawnienia tajemnicy głosowania lub narad w tej sprawie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

678. Ławnik sądowy, winny niestawiennictwa na wezwanie do pełnienia obowiązków ławnika po raz trzeci bez słusznego powodu, ulegnie karze:

aresztu.

Tej samej karze ulegnie ławnik, winny świadomie fałszywego wskazania okoliczności, stanowiącej powód prawny do usunięcia go lub wyłączenia od udziału w sprawie w charakterze ławnika.

679. Kto, stawwszy się do wykonywania obowiązków ławnika sądowego, bez słusznego powodu odmówi wykonania swego obowiązku, ulegnie karze:

aresztu do miesiąca jednego lub grzywny do marek polskich dwustu.

680. Urzędnik instytucji pocztowej lub telegraficznej, winny:

1. zniszczenia, ukrycia lub przywłaszczenia korespondencji pocztowej lub telegramu, wstrzymania przesyłki lub wstrzymania jej wydania;

2. skazania treści korespondencji pocztowej pisemnej lub telegramu;

3. ujawnienia lub zakomunikowania treści telegramu lub korespondencji pocztowej zamkniętej, nawet po opuszczeniu przez winnego urzędowania w tej instytucji, lub wręczenia takiego telegramu lub korespondencji świadomie osobie niewłaściwej w celu zaznajomienia z ich treścią;

4. otwarcia korespondencji pocztowej lub telegramu;

jeżeli czyn ten został dokonany w celach zysku i winny nie ulega za spełniony czyn karze cięższej,

ulegnie karze:

w wypadkach, wymienionych w ustępach pierwszym lub drugim artykułu niniejszego, — więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat trzech (dom poprawy);

w wypadkach pozostałych—więzienia.

Usiłowanie będzie karane.

Tej samej karze i na tych samych zasadach ulegnie urzędnik instytucji pocztowo-telegraficznej, winny dopuszczenia do spełnienia przestępstw, wymienionych w artykule niniejszym, przez innego urzędnika takiej instytucji lub inną osobę.

681. Urzędnik, dokonywujący sprzedaży cudzego mienia z przetargu publicznego lub nadzorujący ją, winny sprzedaży tego mienia lub dopuszczenia do takiej sprzedaży ze świadomym pogwałceniem przepisów, wydanych dla przetargów publicznych, za cenę niepomernie niską, — jeżeli czynu takiego dopuścił się w celu zysku, ulegnie karze:

więzienia na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu (dom poprawy).

Tej samej karze ulegnie zwierzchnik osoby, prowadzącej przetarg publiczny, winny podżegania do dokonania czynu powyższego.

682. Urzędnik, winny zawierania zabronionych mu przez ustawę, ze względu na rodzaj jego urzędowania, umów majątkowych, ulegnie karze:

aresztu.

Tej samej karze ulegnie urzędnik, winny prowadzenia procederu, handlu lub innego zajęcia o charakterze majątkowym, albo wykonywania zlecenia prywatnego, jeżeli to prowadzenie lub wykonywanie było zabronione przez ustawę ze względu na rodzaj jego urzędowania, albo też nastąpiło bez uzyskania pozwolenia zwierzchności, o ile pozwolenie takie było wymagane przez ustawę.

683. Urzędnik, obowiązany do czuwania nad przedsiębiorstwami majątkowymi lub zawierania, zatwierdzania i wykonywania przedsiębiorstw, dostaw, lub innych umów majątkowych, lub prowadzenia przetargu, lub nadzorowania powyższych czynności, winny zabronionego mu przez ustawę udziału

tu w tych przedsiębiorstwach lub umowach, albo składania kaucji przy umowie na swoje imię lub na imię swojej żony lub przez osobę podstawioną, ulegnie karze:

więzienia na czas nie krótszy od miesiący trzech.

Kaucja, złożona przez winnego, będzie skonfiskowana.

684 u c h y l o n o.

685. Urzędnik, winny:

1. ostemplowania wag lub miar, z wiedzą o tym, że są niedokładne;

2. nałożenia na wyrób, podlegający ostemplowaniu, świadomie fałszywej próby;

ulegnie karze:

więzienia.

686. Urzędnik, obowiązany do nałożenia na produkty spożywcze lub na inny towar stempla lub innego znaku, zaświadczyjących nieszkodliwość ich dla zdrowia, winny nałożenia takiego znaku na towar, świadomie nie zbadany, ulegnie karze:

aresztu.

Jeżeli znak taki został nałożony na szkodliwe dla zdrowia: produkty spożywcze lub inny towar, winny ulegnie karze:

więzienia.

687. Urzędnik drogi żelaznej, obowiązany do pozostawania na służbie od dnia ogłoszenia mobilizacji armji, winny samowolnego porzucenia służby lub niestawiennictwa w terminie, bez słusznego powodu, do pełnienia obowiązków, na tę drogę żelazną, na którą go przeznaczono,

ulegnie karze:

więzienia na czas do miesiący sześciu.

Tej samej karze ulegnie zwierzchnik wymienionego w części pierwszej urzędnika kolejowego, winny zwolnienia go od służby, w celu dania mu możności uchylenia się od służby obowiązkowej, lub uwolnienia go w tym samym celu na urlop.

PRZEPISY PRZECHODNIE do kodeksu karnego.

Art. 1. Wraz z wprowadzeniem w Królestwie Polskim na obszarze General-Gubernatorstw: Warszawskiego i Lubelskiego polskiego sądownictwa państwowego stosowany będzie tymczasowo Kodeks Karny rosyjski z roku 1903 z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

Art. 2. Art. 2 Kodeksu Karnego z roku 1903 zastępuje się przez następujące przepisy:

Kary, wymierzane za przestępstwa, są następujące:

1. kara śmierci,
2. zamknięcie w ciężkim więzieniu,
3. zamknięcie w twierdzy,
4. zamknięcie w więzieniu,
5. osadzenie w areszcie, i
6. grzywna.

Zarząd więzienny mocen będzie zatrudnić osobę, prawomocnie skazaną na karę ciężkiego więzienia przy robotach użyteczności publicznej.

Art. 3. Gdy w Kodeksie Karnym przestępstwa zagrożone są karą zesłania do ciężkich robót bezterminowych, wymierzana będzie kara zamknięcia bezterminowego w ciężkim więzieniu; gdy przestępstwa zagrożone są karą zesłania do robót ciężkich terminowych, wymierzona będzie kara zamknięcia terminowego w ciężkim więzieniu, przyczym termin zamknięcia w ciężkim więzieniu odpowiadać winien terminowi zamknięcia w robotach ciężkich; gdy przestępstwa zagrożone są karą zesłania na osiedlenie,

wymierzana będzie kara zamknięcia w ciężkim więzieniu na czas do lat czterech; gdy zaś przewidziana jest za przestępstwa kara zamknięcia w domu poprawy, wymierzana będzie kara zamknięcia w więzieniu na czas od roku jednego i miesiący sześciu do lat sześciu.

Kara zamknięcia terminowego w ciężkim więzieniu wyznaczana będzie najwyżej na lat piętnaście, a najmniej na rok jeden.

W wypadkach, gdy Kodeks Karny powołuje się na kary, zniesione tym artykułem, przepisy niniejsze będą stosowane do tych kar, które zastępują kary zniesione. Gdy w rozporządzeniach poza Kodeksem Karnym przestępstwo zagrożone jest karą zamknięcia w więzieniu bez oznaczenia jakiegokolwiek terminu, wymierzana będzie kara od dwu tygodni do lat sześciu.

Grzywna wpływać będzie do kasy Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości. W wypadkach skazania na grzywnę, ruble winny być zamienione na odpowiednik monety obowiązującej.

- Art. 4.** Uchyła się następujące artykuły Kodeksu Karnego: 5, 7, 8, 11, 15—18, ust. 3 dodatku do uwagi 2 do art. 19, uwagę 2 do art. 20, uwagę do art. 21, 23, 29, ust. 2 i 3 art. 34 i uwagę 1 do art. 34, ust. 3 art. 35, 57, 58, ostatni ustęp art. 68, 72, 83—85, 89—96, 98—119, ust. ostatni art. 124, 163, 164, ust. 2 art. 166, ust. 3 art. 168, ust. 4 art. 173, 175, 179—194, 240, 252—254, 259—261, ust. 2 art. 268, ostatni ustęp art. 335, 337—339, 345, 354, 355, 370—372, 380, 389, 390, 392—395, 447, 449, 480, 492, 493, ust. 2 art. 643, ustęp ostatni art. 644, ustęp ostatni art. 645, ustęp ostatni art. 652, 684.
- Art. 5.** Po art. 1 Kod. Kar. zamieszczony będzie art. 1-a w brzmieniu następującym:
Art. 1-a. Przepisy części pierwszej Kodeksu będą

miały zastosowanie również do przestępstw, przewidzianych w ustawach specjalnych.

- Art. 6.** Po art. 32 Kod. Kar. zamieszczony będzie art. 32-a w brzmieniu następującym:
Art. 32-a. Gdy przestępstwo spełnione zostało w celu zysku, sąd może wymierzyć, obok kary pozbawienia wolności za zbrodnię lub występki, grzywnę do wysokości dziesięciu tysięcy marek; gdyby grzywna nie mogła być ściągnięta, zamiast niej należy powiększyć wymierzoną karę pozbawienia wolności. Powiększona w ten sposób kara nie może jednak przekraczać najwyższego jej zakresu, przewidzianego w ustawie za dane przestępstwo.
- Art. 7.** Do ust. 1 art. 36 Kod. Kar. po wyrazach: „uległ one zniszczeniu, lub przekazaniu na rzecz skarbu” należy dodać: „jeżeli należą do sprawcy lub uczestnika”.
- Art. 8.** Ust. 2 art. 53 Kod. Kar. będzie brzmiał, jak następuje:
„Przy złagodzeniu kary za zbrodnię, przewidziane w art. 126, 129, 130, karę ciężkich robót można zamienić jedynie na zamknięcie w twierdzy na termin nie krótszy jak półtora roku”.
- Art. 9.** Po art. 53 Kod. Kar. zamieszczony będzie art. 53-a w brzmieniu następującym:
Art. 53-a. W wypadkach mniejszej wagi Sąd mocen jest złagodzić karę według własnego uznania, obniżając ją aż do dowolnego zakresu pozbawienia wolności lub grzywny. Za wypadek mniejszej wagi poczytuje się ten, gdy przeciwne prawu skutki czynu będą małoważne, a zła wola sprawcy nieznaczna i gdy sprawca wobec okoliczności sprawy może zasługiwać na przebaczenie, zastosowanie zaś kary, przewidzianej w ustawie, byłoby zbyt surowe.
- Art. 10.** Art. 55 Kod. Kar. będzie brzmiał, jak następuje:
Nieletni od lat 10 do 17, którym popełnione

przestępstwo poczytane będzie za winę, będą podlegali następującym przepisom:

1. Zamiast kary śmierci i ciężkich robót bezterminowych, stosuje się zamknięcie w więzieniu na czas od lat 8 do 12-u. Zamiast robót ciężkich terminowych, zesłania na osiedlenie i domu poprawy — zamknięcie w więzieniu na czas od lat 3 do 8-u. Kary te ulegają złagodzeniu zgodnie z art. 53 Kod. Kar.
2. Gdy przestępstwo jest głównie wynikiem wadliwego wychowania, lub gdy można przypuszczać, że należałoby użyć środków przyzwyczajania sprawcy do życia, odpowiadającego wymaganiom prawa, sąd może zarządzić umieszczenie nieletniego w zakładzie wychowawczo-poprawczym.

W tym wypadku w wyroku należy określić wymiar kary pozbawienia wolności, która ma być zastąpiona przez oddanie do zakładu. Gdy po umieszczeniu w zakładzie wychowawczo-poprawczym środki wychowawcze okażą się bezskutecznymi, zarząd więzienny, po wysłuchaniu wniosków kierownika zakładu i w porozumieniu z Prokuratorem Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego, może zarządzić przeniesienie nieletniego do więzienia, w celu wykonania kary pozbawienia wolności, wyrzeczonej przez Sąd. Czas, spędzony w zakładzie wychowawczo-poprawczym, nie będzie zaliczony w poczet kary pozbawienia wolności.
3. W wypadkach mniejszej wagi może być wyrzeczona nagana.
4. Nieletni, umieszczeni w zakładach wychowawczo-poprawczych, nie mogą pozostawać w nich dłużej, jak do ukończenia lat 21. Pozatym zarząd więzienny, w poro-

zumieniu z Prokuratorem Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego, rozstrzyga w przedmiocie czasokresu pozostawania w zakładzie, zależnie od skuteczności środków wychowawczych i doniosłości przestępstwa.

5. Nieletni, skazani na zamknięcie w więzieniu i osadzenie w areszcie, odbędą te kary w zakładach lub oddziałach, wyłącznie dla nich przeznaczonych.

Art. 11. Ustęp 1-szy art. 63 Kod. Kar. będzie brzmiał, jak następuje:

Przy łączeniu i zaliczaniu kar sześć miesięcy ciężkiego więzienia równa się jednemu rokowi zamknięcia w więzieniu, dwóm latom zamknięcia w twierdzy lub czterem latom aresztu.

Art. 12. W brzmieniu art. 71 Kod. Kar. ulegają wykreśleniu wyrazy: „... lub wykonanie wyroku”.

Art. 13. Art. 138 Kod. Kar. brzmieć będzie, jak następuje:

Kto wykroczy przeciw rozporządzeniu obowiązującemu, będzie karany, o ile kara za to wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie, grzywną do czterech tysięcy marek polskich lub aresztem.

Art. 14. Art. 139 Kod. Kar. brzmieć będzie, jak następuje:

Kto wykroczy przeciw zarządzeniom prawnym lub sprzeciwi się żądaniu prawnemu urzędnika lub władzy, będzie karany, o ile kara za to wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie, grzywną do czterech tysięcy marek polskich lub aresztem.

Przy stosowaniu niniejszego artykułu uważani będą za urzędników:

- a) kierownicy pociągu,
- b) kapitan parowca lub innego statku,
- c) wszystkie osoby, którym powierzono służbową opiekę nad bezpieczeństwem komunikacji lądowej i wodnej.

Art. 15. Za zbrodnie, zagrożone karą w art. 453, 454, 455, 456, 467, 472, 555, 562, 563, 564, 584, 589, 590, winna być wyrzeczona kara zamknięcia w ciężkim

więzieniu, terminowa lub bezterminowa; przepis ten nie ubliża przepisom ogólnym o okolicznościach łagodzących. Może być jednak wyrzeczona w powyższych wypadkach kara śmierci, jeżeli kary tej wymagać będą wyjątkowe warunki danego wypadku.

Art. 16. Ustępy 1 i 2 artykułu 524 K. K. będą brzmiały, jak następuje:

Winny stręczenia do nierządu z osobą płci żeńskiej, niemającą jeszcze lat 21, ulegnie karze zamknięcia w więzieniu.

Jeżeli zaś winny zajmował się stręczeniem żony, córki lub osoby, pozostającej pod jego władzą lub opieką, lub osób, z którymi obcowanie płciowe jest karane według art. 518—523 K. K., ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy.

Art. 17. Przepis ustępu 1-go art. 527 K. K. zastąpiony będzie przez przepisy następujące:

Mężczyzna, winny osiągnięcia dla siebie całkowitego lub częściowego utrzymania od kobiety, uprawiającej nierząd zawodowo, przez wyzysk jej zarobkowania niemoralnego; lub winny udzielania takiej kobiecie nałogowo, albo dla osiągnięcia własnej korzyści, ochrony przy uprawianiu nierządu; winny udzielania jej poparcia w jakikolwiek sposób; —ulegnie karze zamknięcia w więzieniu na czas nie krótszy od miesiąca jednego lub zamknięcia w domu poprawy. Gdy winny jest mężem takiej kobiety; gdy skłonił ją gwałtem lub groźbą do uprawiania nierządu, —ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy.

Art. 18. Do art. 571 K. K. dołączone będą następujące wyrazy:

Termin do zawiadomienia o przedmiotach znalezionych, wskazanych pod liczbą 1, będzie dwutygodniowy, a o przedmiotach, wskazanych pod liczbą 2, —siedmiodniowy. Zawiadomić należy miejscową władzę policyjną.

Art. 19. Gdy względem osoby, która nigdy nie była skaza-

na na jakąkolwiek karę pozbawienia wolności za zbrodnię lub występki, wyrzeczona będzie kara zamknięcia w więzieniu lub osadzenia w areszcie, nie przekraczająca miesięcy sześciu, sąd mocen jest zarządzić w wyroku zawieszenie wykonania kary na czasokres oznaczony, by dać skazanemu możliwość zasłużenia na odpuszczenie kary przez dobre sprawowanie się.

Przy zbrodni lub występku czasokres będzie najmniej dwuletni, a najwyżej pięcioletni; przy wykroczeniach zaś—najmniej jednoroczny, a najwyżej dwuletni.

Art. 20. Zawieszenie kary będzie dopuszczalne tylko, gdy sprawca zasługuje na szczególne względy wobec okoliczności czynu i swego życia poprzedniego, i gdy spodziewać się można, że się będzie w przyszłości dobrze sprawował; przy orzeczeniu należy brać pod uwagę również pobudki czynu, czas, który upłynął od jego popełnienia, i sprawowanie się winnego po dokonaniu czynu, a zwłaszcza, czy stara się naprawić wyrządzoną krzywdę.

Zawieszenie kary winno być głównie stosowane do skazanych nieletnich, może jednak być udzielane również skazanym dorosłym.

Art. 21. Jeżeli skazany ponownie ukarany będzie w ciągu powyższego czasokresu pozbawieniem wolności za zbrodnię lub umyślny występki, zawieszenie wykonania kary będzie uchylone z chwilą uprawomocnienia się nowego wyroku.

Gdy wyrzeczona będzie inna kara, lub gdy skazanie nastąpi za inne przestępstwo, albo gdy nowy czyn będzie tak małoważny, że nie wyklucza dobrego sprawowania się w przyszłości, sąd rozstrzygnie, czy zawieszenie ma być uchylone. Gdyby skazany w czasie trwania zawieszenia źle się sprawował, sąd, który wydał wyrok w sprawie, zarządzi wykonanie kary zawieszony, chociażby nie wyrzeczono kary ponownej. Jeżeli na mocy przepisów powyższych kara nie została wykonana, bę-

dzie ona uważana za umorzoną z chwilą upływu terminu.

Art. 22. Przepisy art. 19 i 21 przepisów niniejszych będą stosowane do kary zamknięcia w więzieniu lub osadzenia w areszcie, gdy kary te zostały wyrzeczone w miejsce grzywny, która nie może być ściągnięta; sąd rozstrzygnie jednak w przedmiocie zawieszenia dopiero wtedy, gdy już ustalone będzie, że należy wykonać karę, zastępującą grzywnę.

Art. 23. Jeżeli kradzież lub przywłaszczenie, dotyczące przedmiotu nieznacznej wartości, zostały spełnione z nędzy, sprawca może być uwolniony od kary.

Art. 24. Skazani na karę dłuższą pozbawienia wolności mogą być tymczasowo uwolnieni z zamknięcia, gdy odbyli dwie trzecie, a conajmniej rok jeden wyrzeczonej kary.

Jeżeli zaliczono zaaresztowanie, za wyznaczoną karę uważać należy tę, którą skazany winien jeszcze odbyć po wyroku.

Uwolnienie tymczasowe będzie dopuszczalne jedynie, gdy więzień w czasie odbycia kary dobrze się sprawował i gdy, wobec dawniejszego jego życia i innych stosunków osobistych, spodziewać się można dalszego dobrego prowadzenia się, oraz gdy jest mu zapewniona dostateczna i stała sposobność do pracy, dostarczającej utrzymania, lub gdy ustalono, że ktoś dbać będzie o to, aby uwolniony miał schronienie i utrzymanie.

Art. 25. Uwolnienie tymczasowe może być cofnięte, gdy uwolniony źle się prowadzi, lub gdy jego postępowanie sprzeciwia się zobowiązaniom, jakie włożono na niego przy uwolnieniu.

W razie cofnięcia, nie będzie zaliczony w poczet wyrzeczonej kary czas, jaki upłynął od uwolnienia tymczasowego do ponownego zamknięcia.

Skoro od chwili uwolnienia tymczasowego upłynęły dwa lata lub czasokres równy reszcie kary, jeszcze nie odbytej, wynoszącej więcej niż dwa la-

ta, i uwolnienie nie zostało cofnięte, to kara będzie uważana za umorzoną.

Art. 26. Tymczasowo uwolniony może być oddany na czas próby (ustęp 3 art. 24 przepisów niniejszych) pod nadzór przedstawiciela towarzystwa opieki lub innej odpowiedniej osoby, która oświadczy gotowość podjęcia się tego obowiązku.

Art. 27. Właściwy Sąd Okręgowy rozstrzyga w przedmiocie uwolnienia tymczasowego i cofnięcia go, wysłuchawszy w pierwszym wypadku wniosków zarządu więziennego. Władza policyjna miejsca pobytu może zarządzić tymczasowe zatrzymanie uwolnionego z poważnych względów dobra publicznego, winna jednak zażądać natychmiast decyzji w przedmiocie cofnięcia; cofnięcie będzie uważane za dokonane w dniu zatrzymania.

Art. 28. W Kodeksie Karnym wprowadza się zmiany redakcyjne, wynikłe z dokonanej zmiany nazw, warunków ustroju i właściwości urzędów oraz instytucji w Królestwie Polskim.

5007

SPIS RZECZY.

		<i>Art.</i>	<i>Str.</i>
<i>Część</i>	<i>I.</i> Przestępstwa i kary wogóle	1—72	7
	Dział I. Zasady ogólne	1—3	7
	Dział II. Zakres mocy obowiązującej Kodeksu Karnego	4—14	8
	Dział III. Kary	19—38	10
	Dział IV. Warunki poczytalności i przestępności czynów	39—47	19
	Dział V. Rodzaje winy	48—52	20
	Dział VI. Łagodzenie i zamiana kar	53—59	22
	Dział VII. Okoliczności obciążające	60—67	25
	Dział VIII. Okoliczności, wyłączające karę	68—71	28
<i>Część</i>	<i>II.</i> Pogwałcenie przepisów, ochraniających religję	73—97	30
<i>Część</i>	<i>III</i> uchylono.		
<i>Część</i>	<i>IV</i> uchylono.		
<i>Część</i>	<i>V.</i> Rozruch	120—137	35
<i>Część</i>	<i>VI.</i> Nieposłuszeństwo władzom	138—155	44
<i>Część</i>	<i>VII.</i> Przeciwdziałanie wymiarowi sprawiedliwości	156—178	51
<i>Część</i>	<i>VIII</i> uchylono.		
<i>Część</i>	<i>IX.</i> Pogwałcenie przepisów, zabezpieczających zdrowotność publiczną	195—221	57
<i>Część</i>	<i>X.</i> Pogwałcenie przepisów bezpieczeństwa publicznego i osobistego	222—239	65
<i>Część</i>	<i>XI.</i> Pogwałcenie przepisów, zabezpieczających dobrobyt publiczny	241—258	70
<i>Część</i>	<i>XII.</i> Pogwałcenie przepisów porządku publicznego	262—279	75
<i>Część</i>	<i>XIII.</i> Pogwałcenie przepisów nadzoru nad moralnością publiczną	280—289	80
<i>Część</i>	<i>XIV.</i> Pogwałcenie przepisów nadzoru nad wychowaniem młodzieży	290—291	82
<i>Część</i>	<i>XV.</i> Pogwałcenie przepisów nadzoru nad prasą	292—309	83

	Art.	Str.	
Część XVI.	Pogwałcenienie przepisów nadzoru nad procederami i handlem	310—363	89
Część XVII.	Pogwałcenie przepisów najmu osobistego	364—377	101
Część XVIII.	Pogwałcenie przepisów prowadzenia robót budowlanych, używania dróg komunikacji i środków porozumiewania się	378—407	105
Część XIX.	Przestępstwa przeciwko prawu familijnemu	408—426	109
Część XX.	Podrabianie monety, papierów i znaków wartościowych	427—436	114
Część XXI.	Falsz	438—452	118
Część XXII.	Pozbawienie życia	453—466	122
Część XXIII.	Uszkodzenie ciała i gwałt nad osobą	467—479	125
Część XXIV.	Pojedynek	481—488	129
Część XXV.	Pozostawienie w niebezpieczeństwie	489—497	131
Część XXVI.	Przestępstwa przeciwko wolności osobistej	498—512	133
Część XXVII.	Nierząd	513—529	138
Część XXVIII.	Zniewaga	530—640	144
Część XXIX.	Ujawnienie tajemnicy	541—546	146
Część XXX.	Uszkodzenie mienia, środków komunikacji, znaków ostrzegawczych, granicznych i tym podobnych, lub innych przedmiotów	547—570	148
Część XXXI.	Ukrycie przedmiotu znalezioneo, przywłaszczenie cudzej własności i nadużycie zaufania	571—580	158
Część XXXII.	Kradzież, rozbój i wymuszenie	581—590	162
Część XXXIII.	Oszustwo	591—598	167
Część XXXIV.	Bankructwo, lichwa i inne wypadki karalnej nieuczciwości majątkowej	599—619	169
Część XXXV.	Przestępstwa przeciwko prawu autorskiemu i przywilejom na wynalazki	620—622	178
Część XXXVI.	Samowolne korzystanie z cudzego mienia	623—635	179
Część XXXVII.	Przestępstwa na służbie państwowej i społecznej	636—687	184
Przepisy przechodnie	1—28	201	

Biblioteka
Sądu Wojewódzkiego
dla m. Łodzi
Nr 496

